41. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1985. JANUÁR 23.

Ludas Matyi

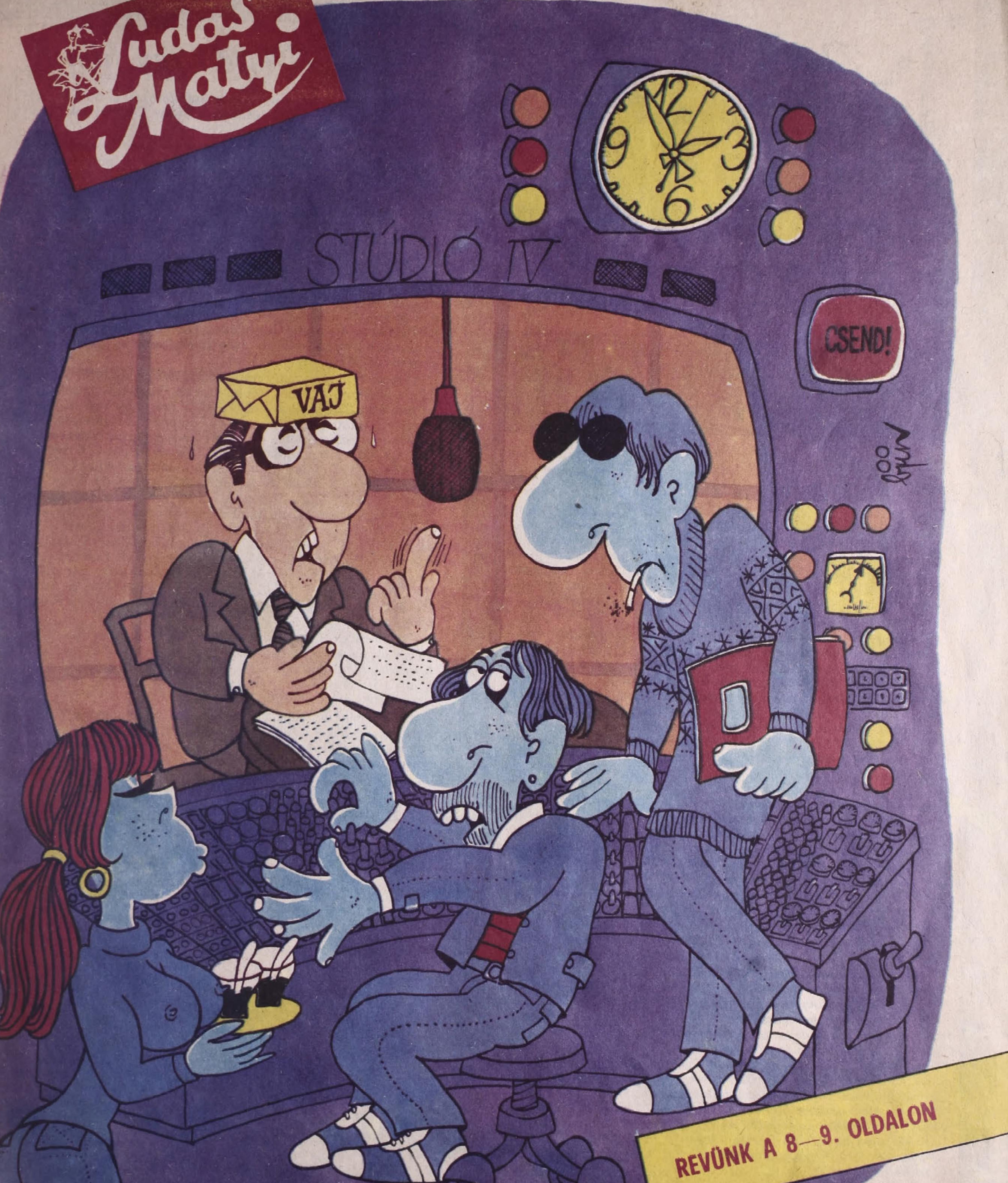
STÚDIÓ IV
CSEND!
VAJ
D

REVÜNK A 8—9. OLDALON

– Ő magyarázza meg, hogy miért szükséges a tejtermékek árát emelni…

mondjuk a magunkét

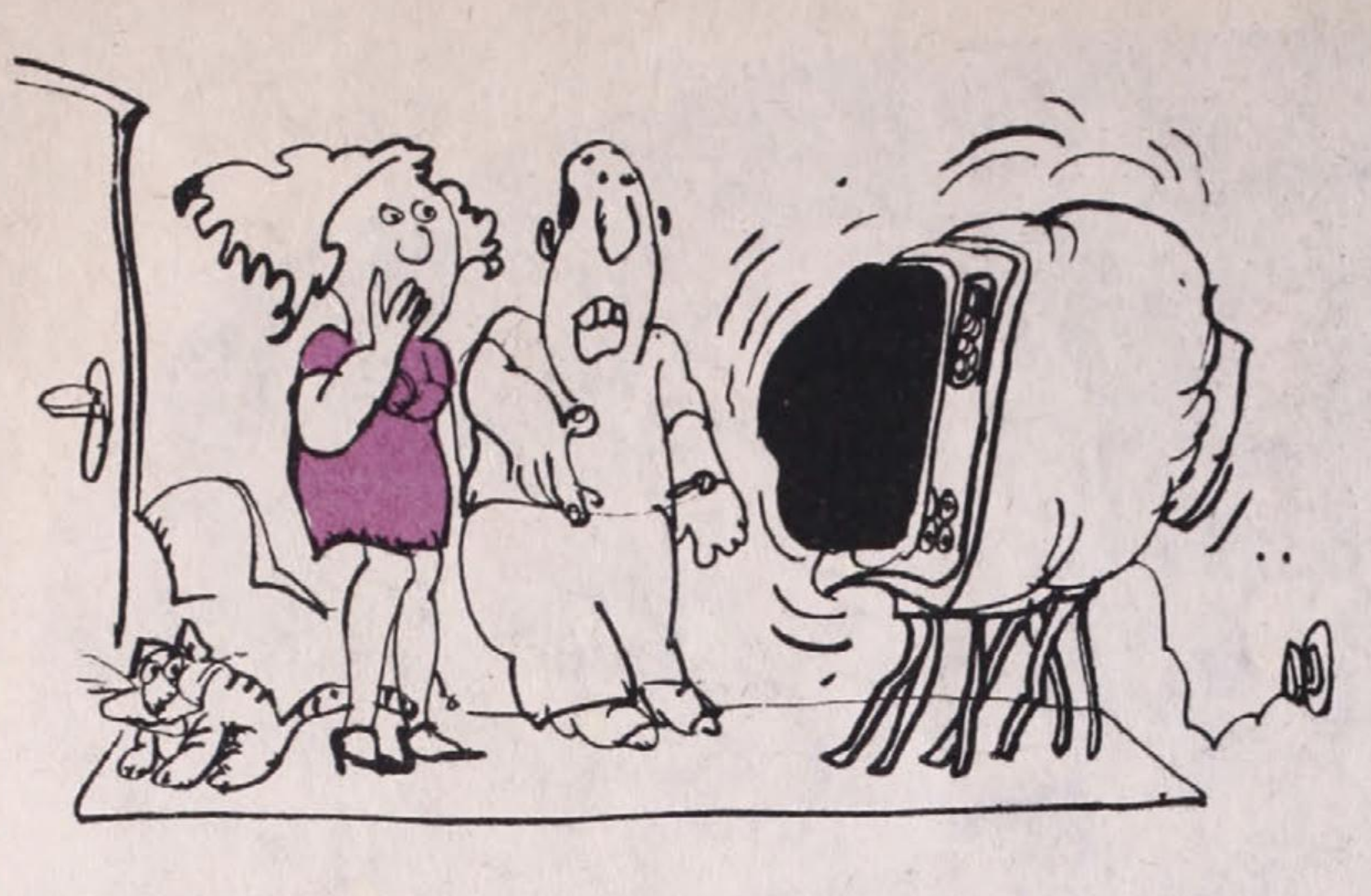

– Nem lesz jó ez a 22 órai műsorzárás, még felrobban a tévé a beleszorult információktól . . .

Fizessenek a gazdagodók!

A legtöbb kívülálló helyesléssel, a bentlevők viszont aggodalommal fogadták, hogy duplájára emelték a vállalati és önálló gazdasági munkaközösségek, szakcsoportok, polgári jogi társaságok adókulcsát, emellett a melléktevékenységet folytatóknak a havi 250 forint baleseti járulék helyett a felvett személyi jövedelem 10 százalékát kitevő társadalombiztosítási járulékot kell fizetniök a jövőben.

Hogy a bentlevők miért aggódnak, nem szükséges részleteznem, érdemesebb a kívülállók helyeslését boncolgatni. Sokan egyszerűen annak a jelszónak az alapján üdvözlik a rendelkezést, hogy „fizessenek a gazdagodók!" Mellékes, hogy a „gazdagodást" kiemelkedő munkával, vagy csupán manipulációval érték el. Magam is – kívülállóként – az intézkedés indokolását tartom figyelemre méltónak és előremutatónak. A pénzügyminisztérium illetékesei szerint az adóemelés a vállalati és a kisvállalkozási szektor pénzügyi terheinek közelítését szolgálja és – főleg a társadalombiztosítási járulék – a fő- és mellékállásban dolgozók jövedelmének arányosabbá tételét. Ezzel kimozdították a holtpontról azt a vitát, hogy „miért nem lehet a főállásban is úgy keresni, mint a mellékállásban?" Mert előfordul, hogy amiért valaki a főállásban mondjuk 500 forintot kap, ha délután a VGMK-ban folytatja, 1500-at is megkeres. Amióta GMK meg VGMK létezik, újra meg újra elhangzik a követelés, hogy közelíteni kell a fő- és a mellékmunkán elérhető jövedelmet. Hát most közelítik. A legtöbben ugyanezt úgy képzelték, hogy a főállásban kapható pénzt közelítik a mellékállásban elérhetőhöz, de ez még odább van. Minden nem megy egyszerre! Egyelőre a mellékmunkán kereshető jövedelmet csökkentik.

Természetesen mindnyájunk érdeke, hogy az állam erős legyen és ezek az intézkedések, amelyek mintegy 7–800 millióval növelik bevételét, kétségkívül hozzájárulnak erősödéséhez. Már olyan magyarázatot is hallottam, hogy ez elősegíti, hogy a főállást is jobban megfizessék. Ez nagyszerű – még ha ezt a legtöbb helyen egyszerűbben is le lehetne bonyolítani. Például, ha Kovács Ödön VGMK-tagra az adó- és járuléknövekedésből 1000 forint esik, átad ebből 500 forintot Kovács Ödön főállású dolgozónak, a másik 500 az államé, mert neki is élnie kell valamiből. Ha viszont Kovács Ödön a főállásban lazsálni kezd, selejtet gyárt, igazságtalan lenne neki az adóból juttatni. Akkor ő fizet 500-at a VGMK-ban élenjáró Kovács Ödönnek. Így a készpénzforgalmat is csökkenthetnénk.

Ha ez ilyen egyszerű lenne . . . Tudom, naiv az elképzelésem. Az adó az adó, azt beszedni, adminisztrálni, ellenőrizni, majd más számlákra átutalni kell, mindez nagy költséggel jár és ahhoz már matematikusnak kellene lennem, hogy kiszámítsam, mi marad belőle Végül Kovács Ödönnek, a főállásúnak és a VGMK-tagnak.

Földi Iván

Keszthely megér egy filmet

Nem, nem beszéltem össze a kormánnyal, a dolgok egybeesése a véletlen műve, esetleg a Nagy Gondolatok Találkozása.

Két hete arról írtam ehelyt, hogy népesedésünk elősegítése érdekében minden eszközzel (például a parkolóhelyek ritkításával is) otthon kell tartani az embereket, a tévé aztán elvégzi a továbbiakat, unalmas műsorával gyorsan ágyba űz mindenkit. És tessék, alig egy hét múltán a kormány kiadta a parancsot: este tíz után nincs adás a tévében. Lám, a kormány okosabb mint én (azért ő a kormány, és nem én), nem bízza a véletlenre a dolgokat, hátha – valamilyen véletlen vagy hiba folytán – tíz óra után valami ébrentartó műsort sugároznának, nincs mese, elkondították a tizet, elfújni a tévét!, paplan alá, hajcsi! Kapóra jött a kormánynak, hogy a kemény tél a kelleténél jobban megkoptatta energia közkészletünket, volt mire hivatkozni. De én tudtam, hogy nem vagyunk mi azért ennyire szegények, nem ez az igazi ok, a népesedésre megy ki a játék.

Hogy mennyi, s mily nagy az egésznek az igazi haszna, arra a Vasárnapi Újság döbbentett rá. Megírták: azzal, hogy péntek este 22 óra után nem néztünk meg egy francia filmet, annyi energiát takarítottunk meg, amennyi Keszthelynek egy egész napi szükséglete. Keszthely kedves város, szívesen lemondok egy francia filmről érte. De miért csak Keszthely? És Mátészalka? Meg a többi drága magyar város? Ők ne fényeskedjenek? Értük is lemondunk egy francia vagy más külhoni filmről! Sőt – ha fájó szívvel is – még egy magyar filmről vagy tévéjátékról is. Felőlem akár le se gyártsák egyiket-másikat – az volna ám a sokszoros megtakarítás! –, ha ezen múlik városaink, falvaink fénybe borulása. Tudom, az érintett alkotóknak fáj, amit írok, de meg kell érteniök: más kor, más követelmények. Kölcsey korában még az volt a szlogen, hogy „hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül". Ma ellenkezőleg: akkor derül fényre a haza, ha egyesek nem alkotnak.

Gyarapítani, persze, ma is kell. Családot, nemzetet. Senkit se tévesszen meg, ha időközben feloldják a tíz óra utáni tévétilalmat. Öntudatos állampolgárként, önszántukból oltsák ki tízkor a tévé fényeit. Gondoljanak Keszthelyre! És szorongató népesedési gondjainkra.

Több mint harminc éve indult már egy kampány hasonló ügyben, az akkor született ifjú állampolgárokat Ratkó-gyerekeknek nevezték. Ha a mostani akció sikerrel jár, októberben megszülethetnek az első Kornidesz-gyerekek.

Radványi Barna

GYÓGYSZERHIÁNY

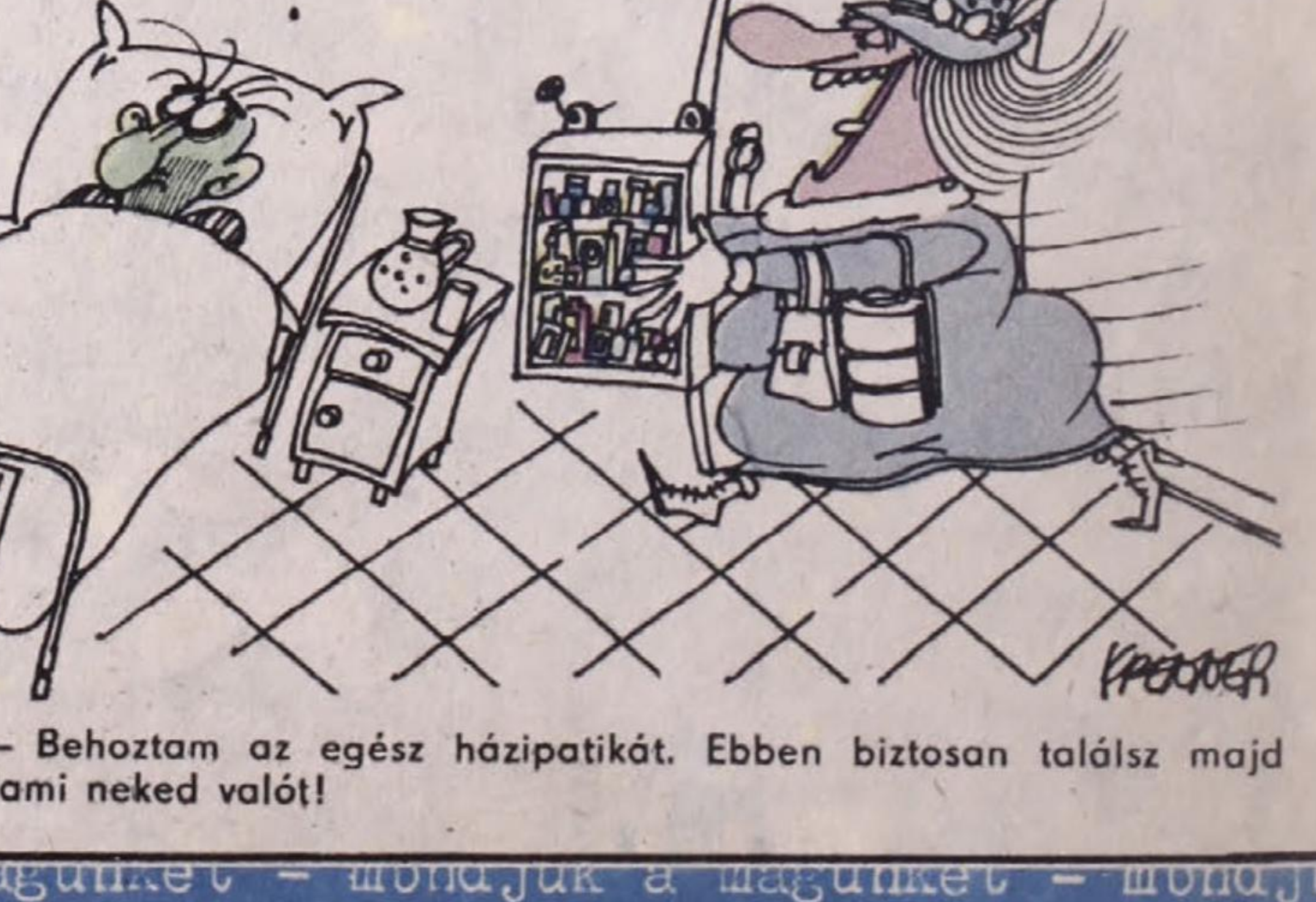

– Behoztam az egész házipatikát. Ebben biztosan találsz majd valami neked valót!

BRENNER GYÖRGY: Itt és most...

SZOCIÁLIS GONDOSKODÁS

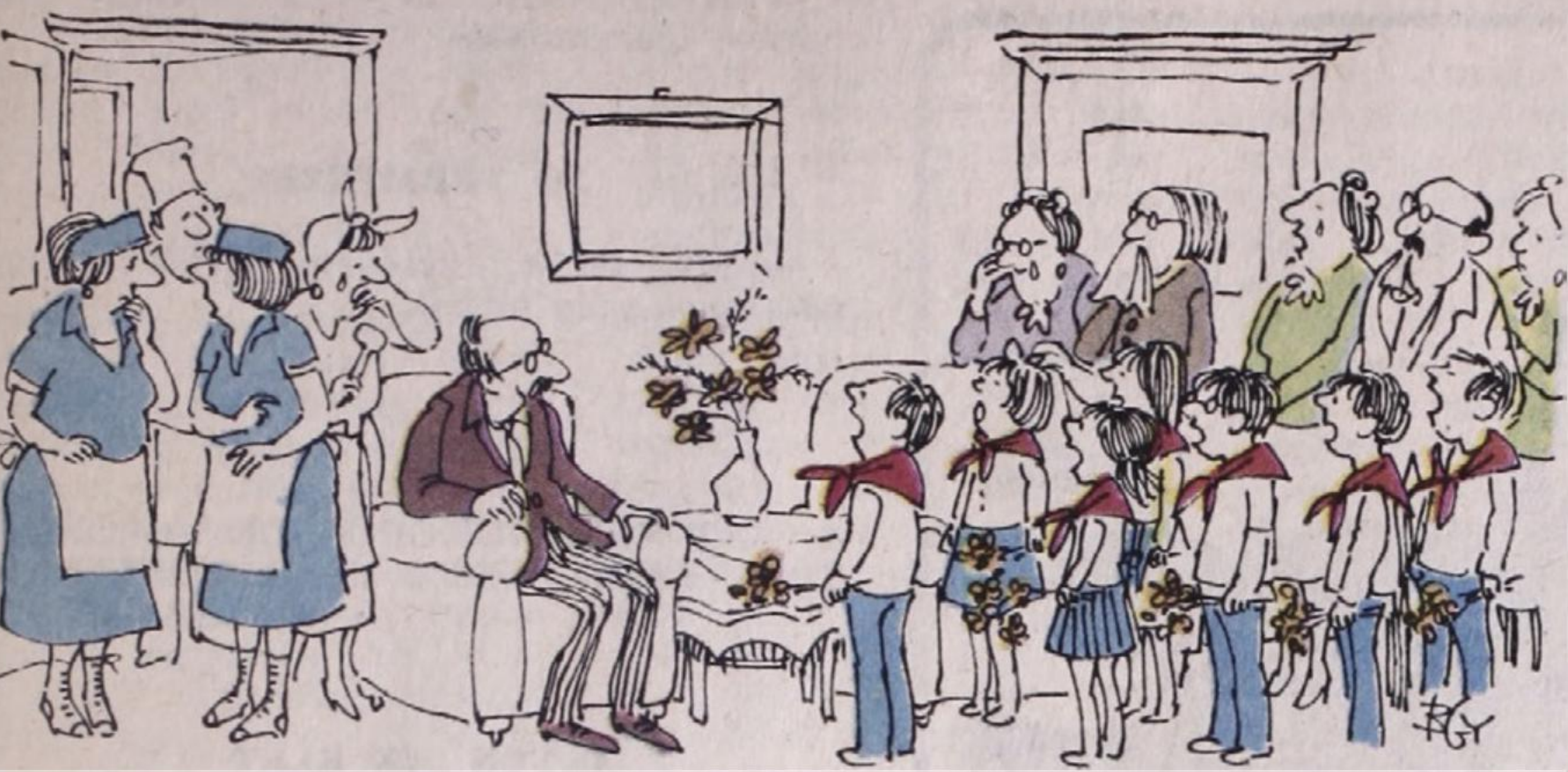

– Szegény úttörők a héten már másodszor köszöntik fel a Kovács bácsit, mert az előző köszöntést elfelejtette.

MOZGALMI MÚLT

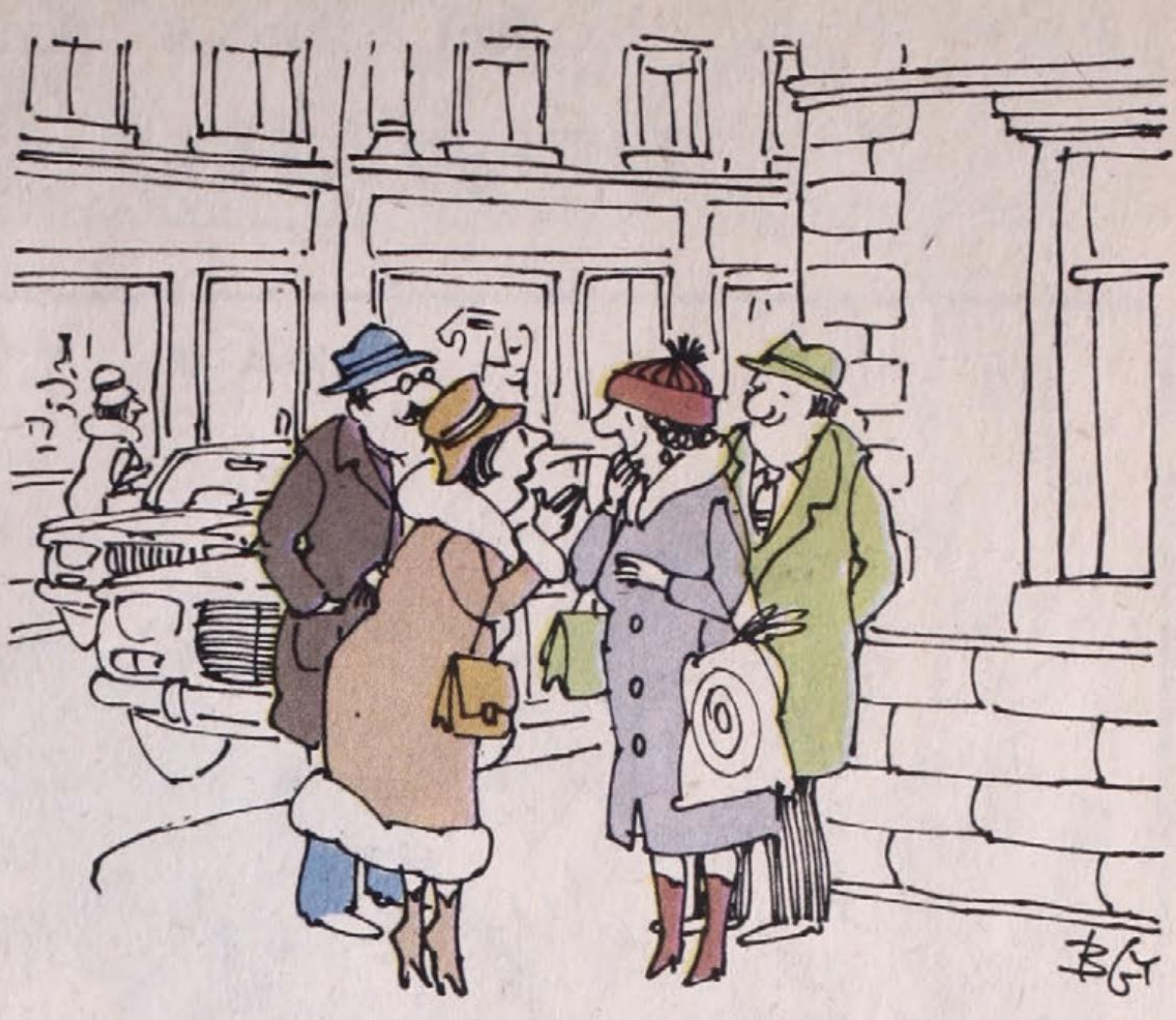

– Egy szombat este összejöhetnénk zakatolni!

NAPILAP NÉLKÜLI VASÁRNAP

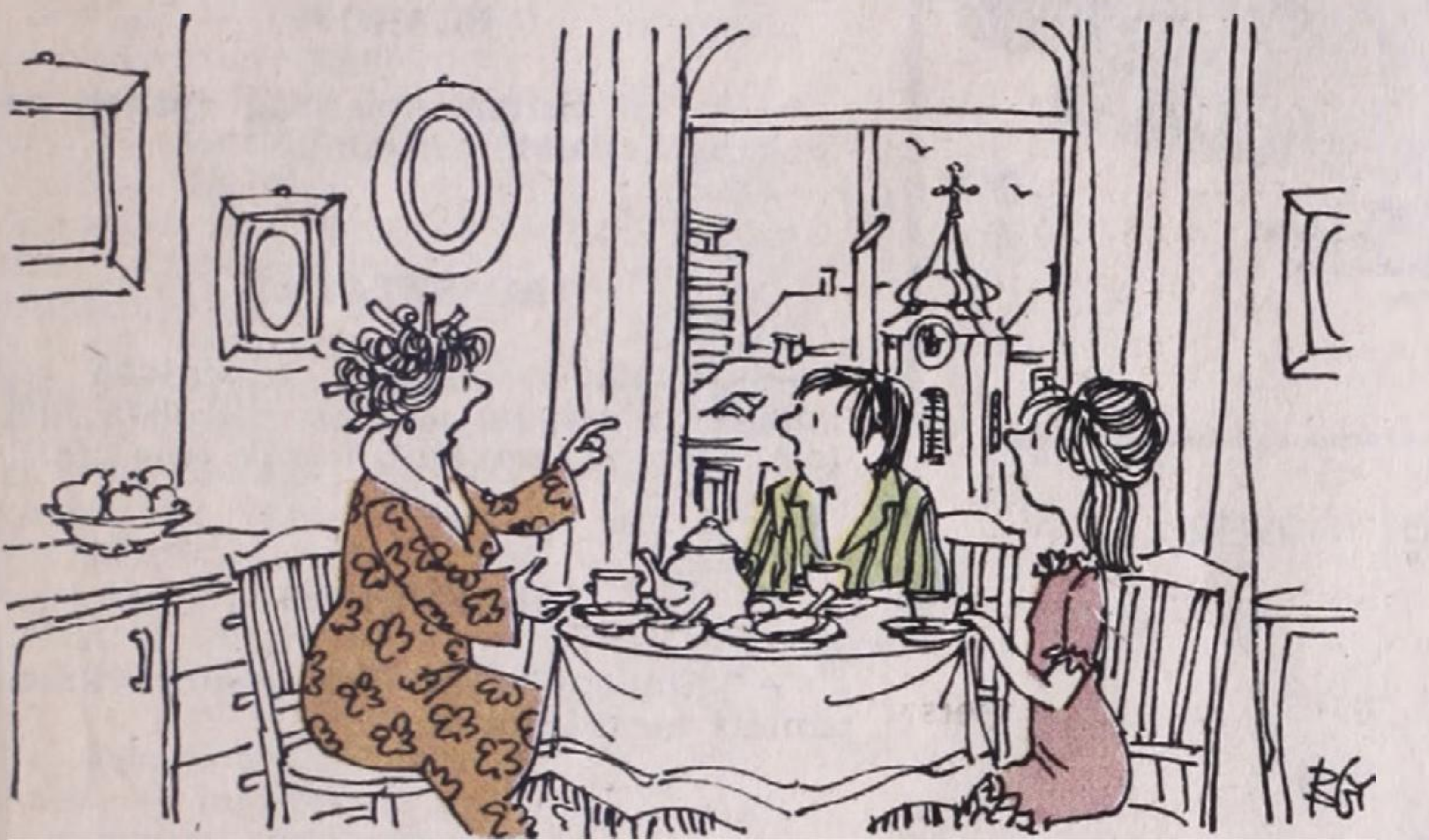

– Apátoknak annyira hiányzik a vezércikk, hogy elment prédikációt hallgatni!

AZ AUKCIÓK ÉVTIZEDE

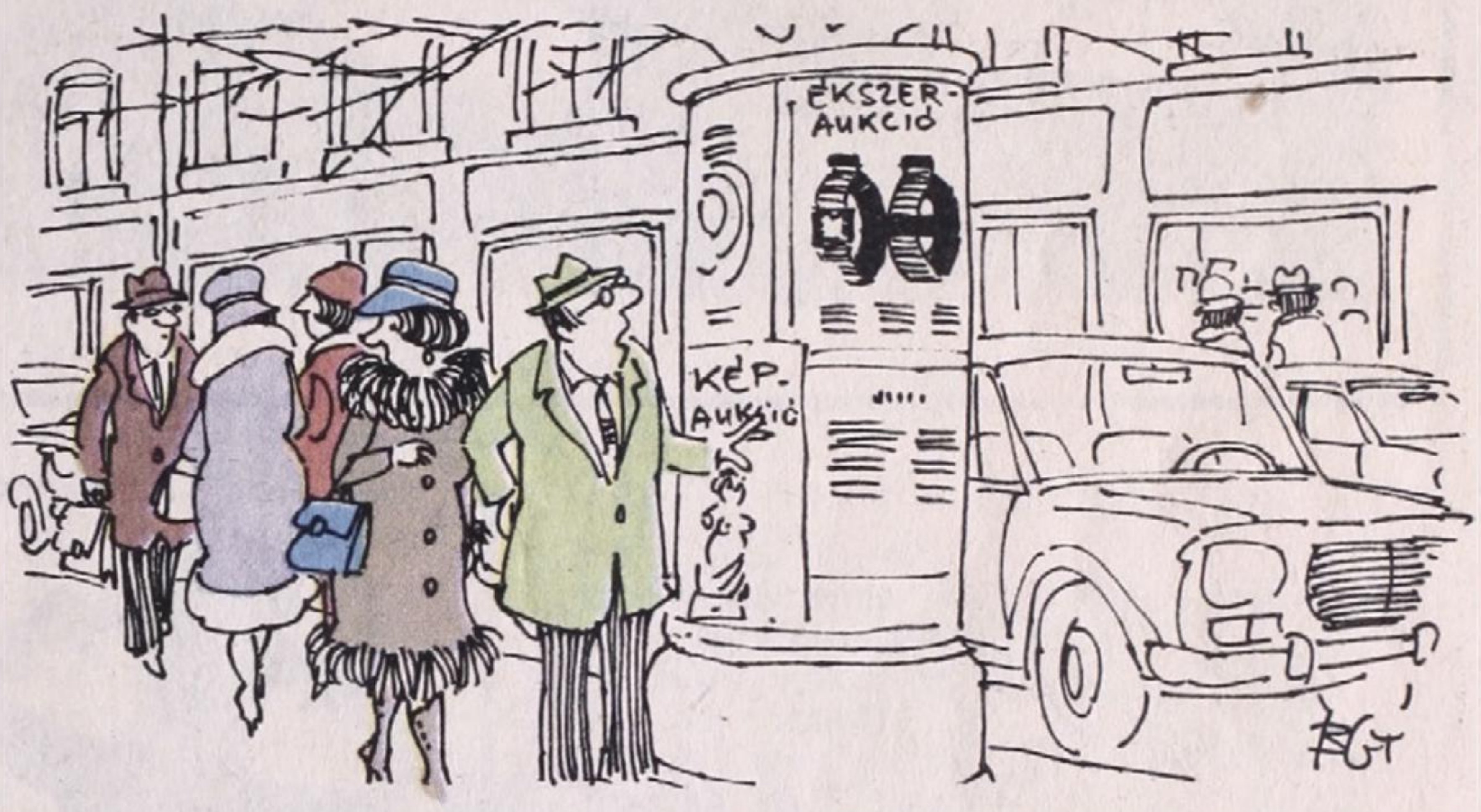

– Cserélődnek a szerepek, az egyiknek muszáj eladnia, a másiknak muszáj befektetnie a pénzét!

A KÖZLEMÉNY

ÁREMELÉSEK

Özv. Jönabrék Frigyesné (Varjúlépés, Nagy Fröccs u. 12. 3576) alatti lakos a következők közlésére kérte fel lapunkat.

— Közel ötvennégy éve figyelem több-kevesebb rendszerességgel az árak alakulását — hangsúlyozza az özv. Jönabrék Frigyesné által kiadott közlemény — és az eltelt idő fölöttem sem múlt el nyomtalanul. Megvallom, kezdetben csak ímmel-ámmal érdeklődtem az árakkal kapcsolatban, karonülő gyermekként anyám állítása szerint szinte semmiféle érdeklődést nem mutattam, de később ez a tevékenység előbb tudatossá, majd pedig hivatáommá vált.

Özv. Jönabrék Frigyesné ezt követően részletesen szól az árak alakulására ható főbb tényezőkről, a kapitalizmus általános és világméretű válságának, valamint a Lego-játékok hazai népszerűségének összefüggéseiről, majd a közlemény a következőképpen folytatódik.

— Mindig későn érő gyermek voltam — így az özv. Jönabrék Frigyesné által megfogalmazott közlemény —, ezért azután családunkban senki nem csodálkozott, hogy már jóval elmúltam tizenegy éves, amikor ráébredtem, hogy akárcsak szerte a világon, nálunk is emelik az árakat.

Mint afféle magamkorabeli gyermek, már idejekorán érzékeny lettem az árakra, s ha valahol begyűrűzésről, cserearányról és egyéb, számomra szinte megmagyarázhatatlan fogalmakról hallottam, azonnal apró kiütések keletkeztek a bőrömön, melyek a tervezett áremelésekkel egyenes arányban növekedtek. Egy ízben — ekkor már huszonhat éves voltam — egy egészen nagy kiterjedésű kiütés fejlődött ki rajtam, s csak miután tüzetesebben megvizsgáltam a korábban ismeretlen kitüremkedést, jöttem rá, hogy lényegét tekintve az nem más, mint elsőszülött fiúgyermekem.

Az özv. Jönabrék Frigyesné által kiadott közlemény ezt követően a szocialista építőmunka időszerű feladataival foglalkozik, majd így folytatódik.

— Nem szeretném azt a látszatot kelteni, hogy életszínvonalam alakulását csupán önös érdekeimből tekintettem elsőrendűen fontosnak — szögezi le az özv. Jönabrék Frigyesné által kiadott közlemény. — Való igaz, amikor például annak idején a telefonálás árát felemelték, velem madarat lehetett volna fogatni. (Végül is nem fogtam; hogy miért nem, az hosszabb fejtegetést igényelne, melyet a Madárijesztő című szaklap egy későbbi számában teszek majd meg.) Hangsúlyozni kívánom, sőt, ha kell, akár síkra is szállok, hogy nekem sem akkor, sem azóta nem volt, nincs és — erre egyébként határozott ígéretet kaptam — nem is lesz telefonom!

Meg kell ugyanakkor jegyeznem — bár az én fejem sem káptalan —, hogy mélységes aggodalommal töltött el, hogy a benzin árát az utóbbi években egyre-másra emelték. Igaz, autóm sincs, így a dolog lényegében véve nem érint, csupán közvetve. Anélkül, hogy újabb önéletrajzi fejtegetésekbe bocsátkoznék, szólnom kell arról is, hogy az elmúlt évtizedben nem kis erőfeszítéseket tettem egy gépjármű megszerzésének irányába, s amikor már közelinek látszott az áhított cél, éppen akkor emeltek egyet a kérdéses jármű árán. (Nem jártam másként az építőanyagok áraival sem, bár panaszra egyáltalán nincs okom, a hordó, amelyben lakom, a lehetőségekhez mérten kényelmes és lassan már a bor szaga is kezd elszállni belőle.)

Özv. Jönabrék Frigyesné ezután az információ fontosságával foglalkozik és ezzel kapcsolatban a közlemény a többi között a következőket mondja.

— Bizonyára vannak még rajtam kívül néhányan, akik emlékeznek arra, hogy néhány hete emelték az újságok árait — mondja az özv. Jönabrék Frigyesné által kiadott közlemény. — Mindezek a nehézségek azonban a legkisebb mértékben sem tántoríthatnak el az újságok olvasásától. Egy ilyen alkalommal, éppen újságolvasás közben értesültem arról, hogy a könyvek után a tej- és a tejtermékek árai is emelkedtek, amit ha nem is meglepetéssel, de mindenesetre megértéssel vettem tudomásul.

— Végezetül — fejeződik be az özv. Jönabrék Frigyesné (Varjúlépés, Nagy Fröccs u. 12. 3576) alatti lakos által kiadott közlemény — kötelességemnek érzem kijelenteni, hogy mind a magam, mind pedig családom nevében elhatároljuk magunkat az áremelésektől, azok következményeit nem vállaljuk, legföljebb érezzük.

Föld S. Péter

Jancsó—Hernádi szerződést bontott Kecskeméten

JÖTTEK, LÁTTAK, MENTEK

AHOVA LÉP…

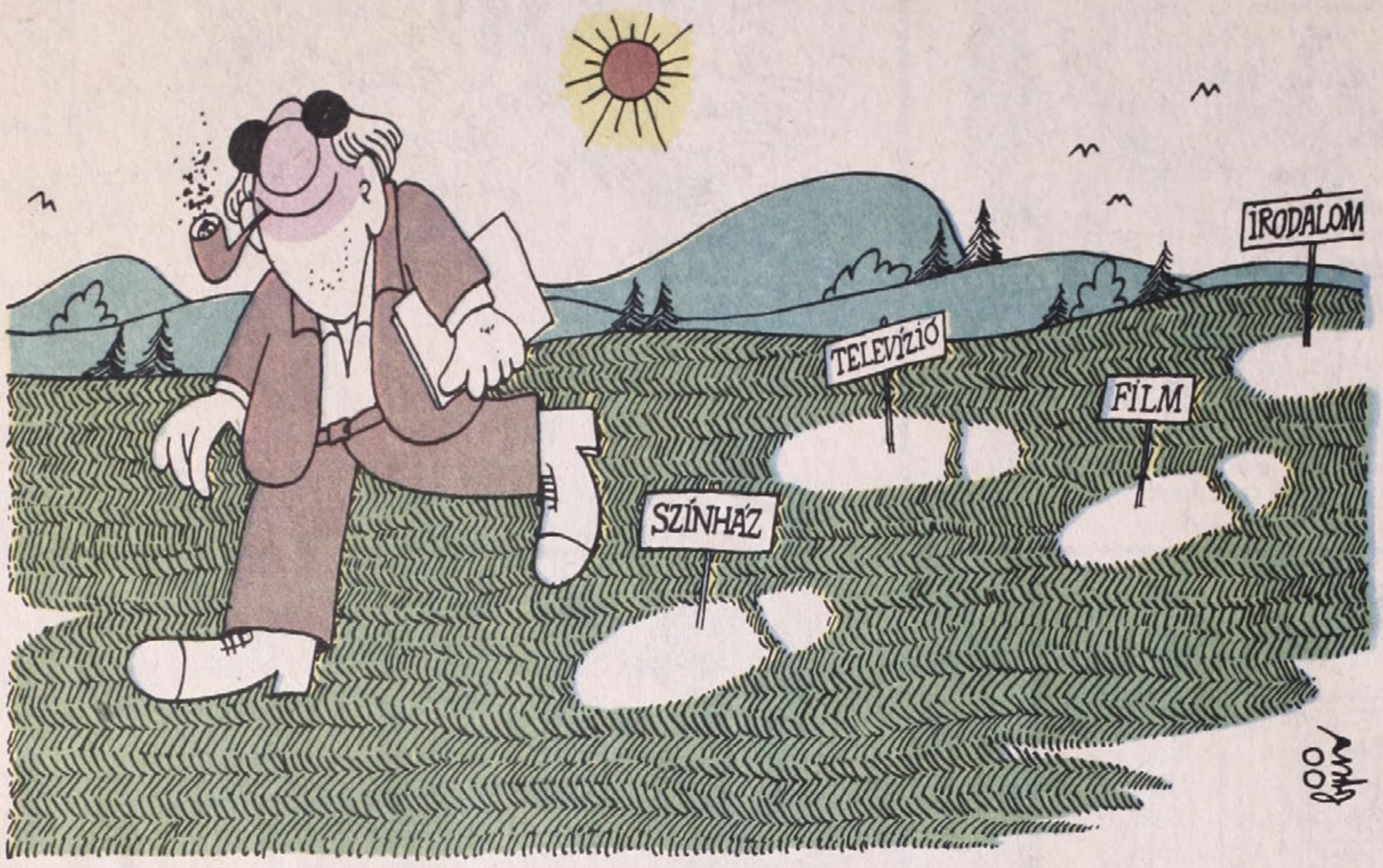

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI……

Egy fiatal hölgy lép az orvos rendelőszobájába és a következőket mondja:

— Doktor úr, már három éve férjnél vagyok, de házasságunk gyermektelen… azt hallom, hogy ön kitűnő szerrel rendelkezik…

— Igen, asszonyom — mondja a doktor mosolyogva —, de csak abban az esetben, ha a férj a hibás.

UNOKÁINK IS LÁTNI FOGJÁK

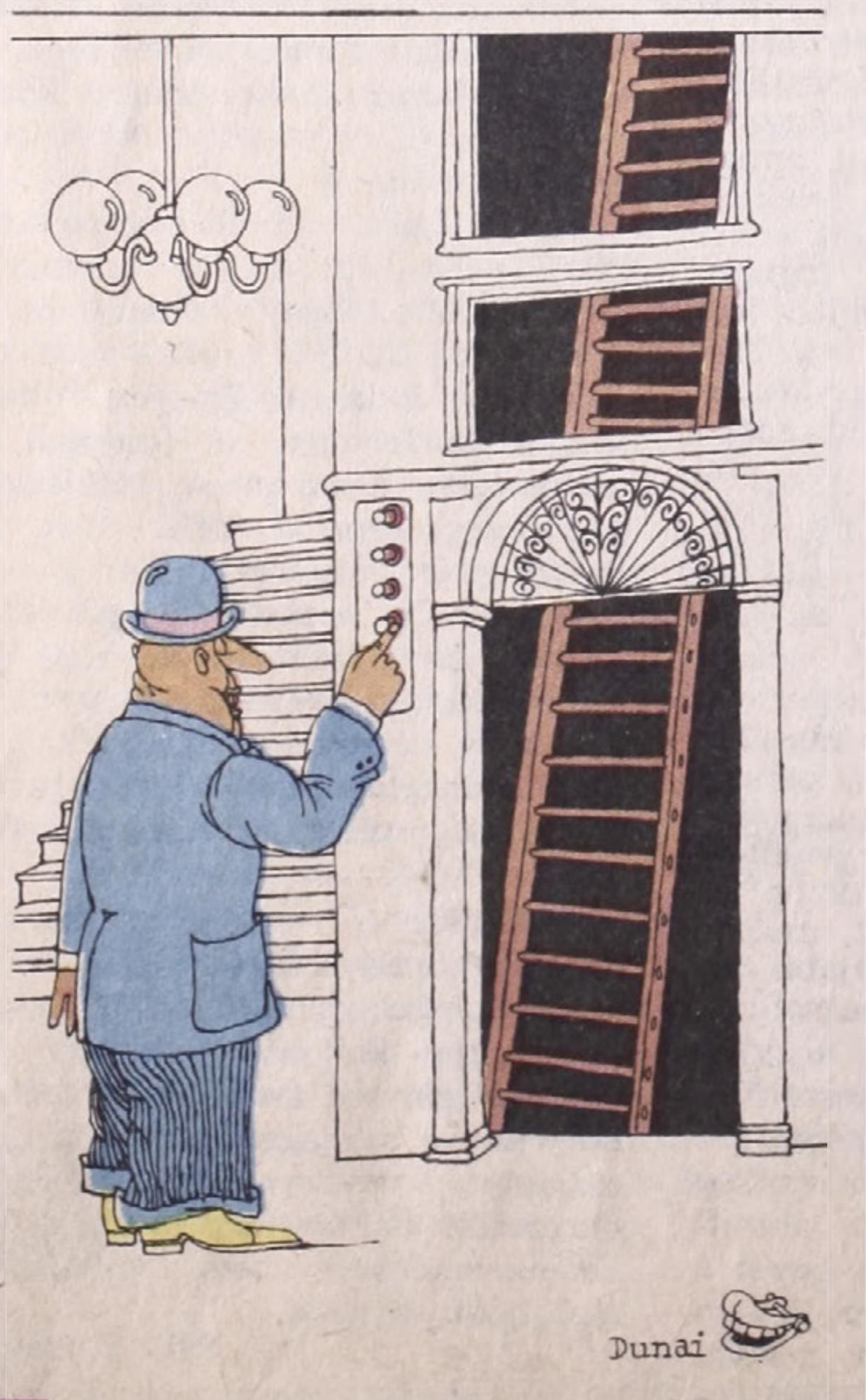

MEGHASONLOTT MŰVÉSZ

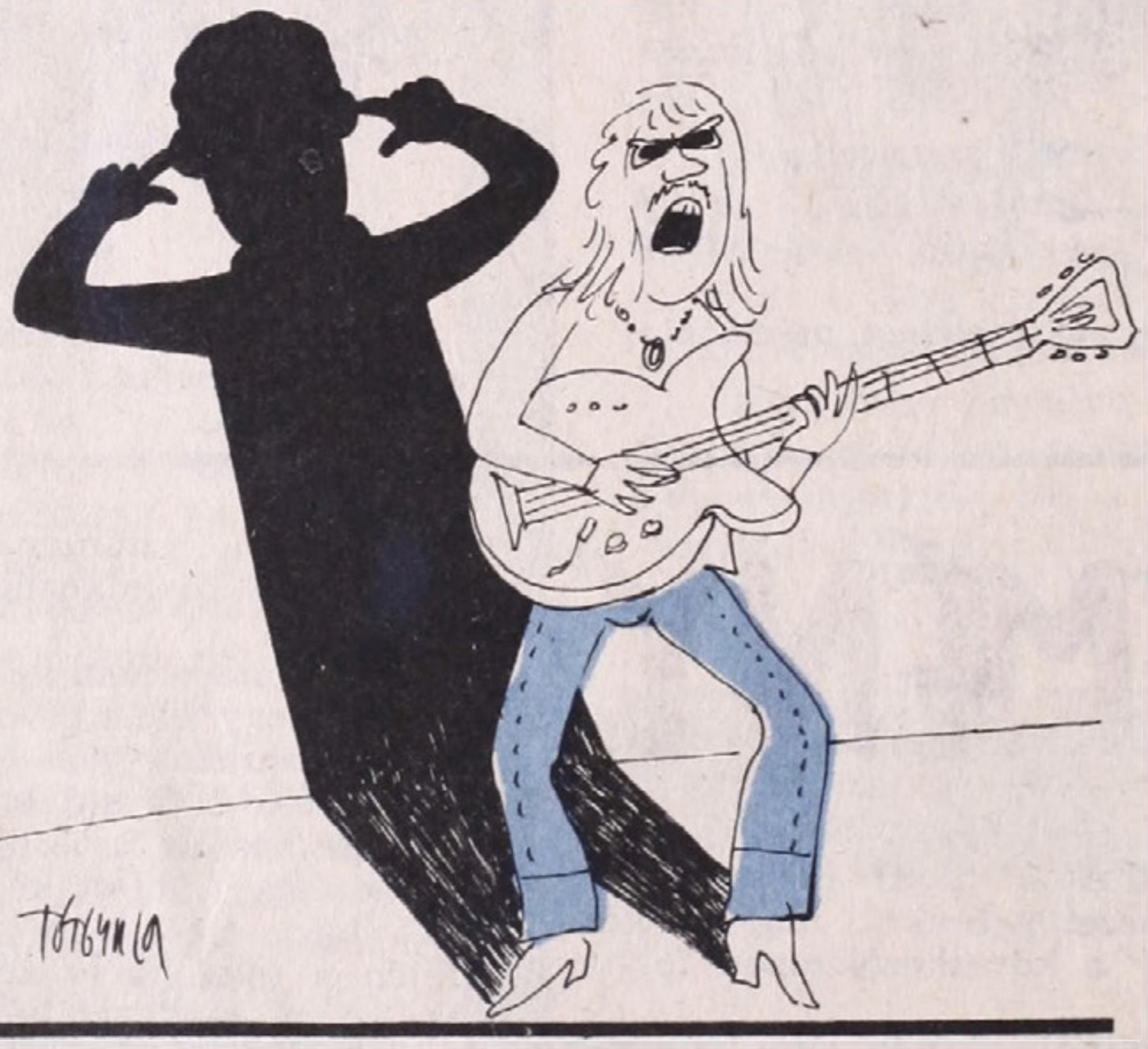

DON QUIJOTE

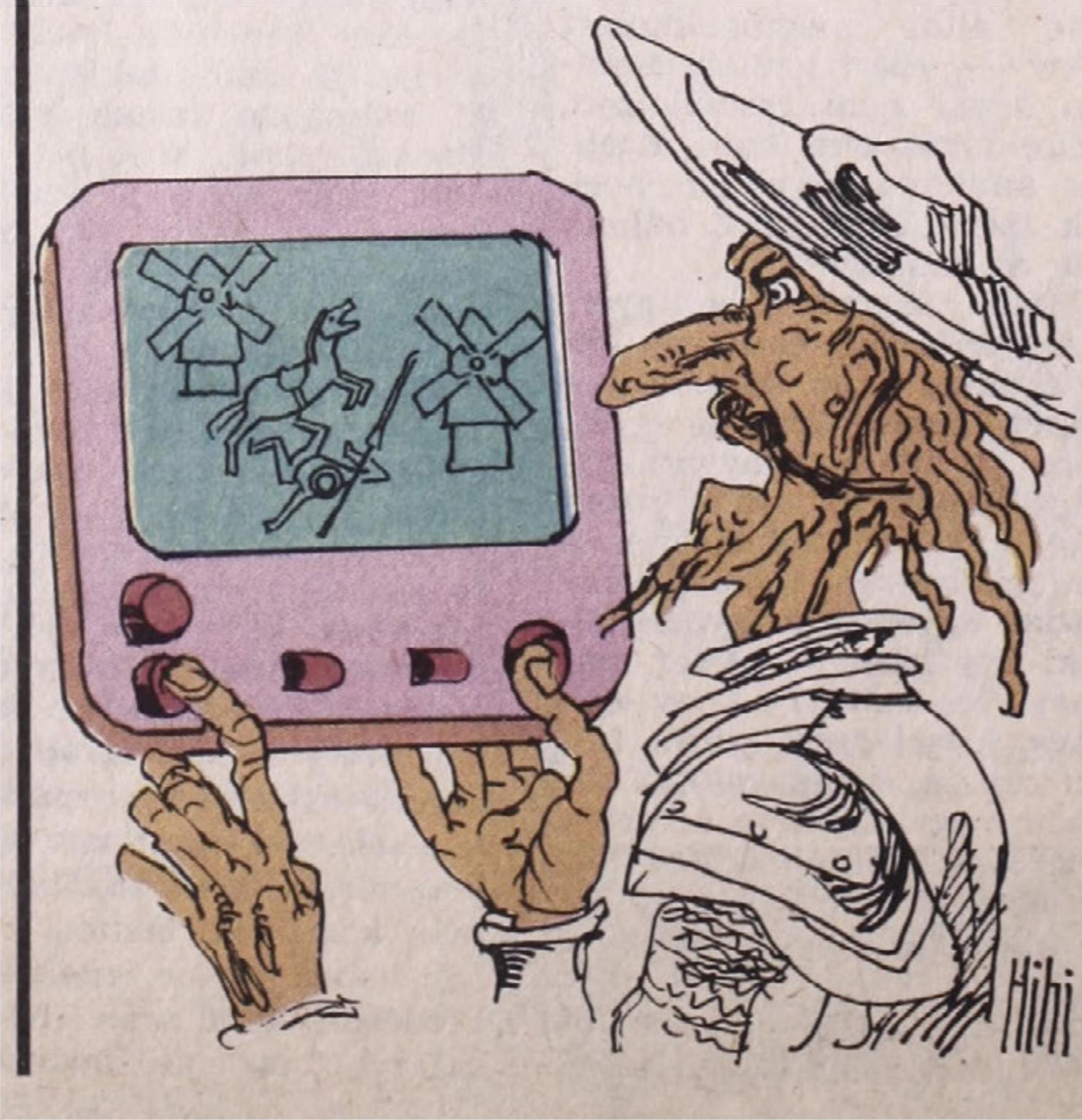

SZILÁNKOK

DERÉK GYEREKEK

— A gyerekeim betettek szociális otthonba. Igazgatónak.

JÓ TERMÉSZET

— *Megcsal a feleségem. Örülök, hogy valakinek még tetszik.*

TÁBLA I.

A LIFT NEM MŰKÖDIK, DE 20 FORINTÉRT FELVISZEM A KARJAIMBAN
A HÁZMESTER

ILYEN AZ ÉLET

— *Lehet, hogy éppen a szomszéd utcában megy az a csodálatos nő, akivel egy életen keresztül boldog lehetnék.*

FLANC

— Az én kisfiam kizárólag nyugati pelenkába hajlandó bepisilni.

TAPASZTALAT

— *Az antikváriumban a legjobb régi könyveket mindig az alsó polcokon találom, mert az emberek lusták lehajolni.*

ILLEMTUDÓ

— Ünnepélyesen bocsánatot kérek, amiért megbántottál.

MAI IDŐK

— *Csak tudnám, ki ez akivel csókolódzom.*

KÓRHÁZBAN

— Magának annyi beteglátógatója van. Nem adna át nekem egyet?

HUMANISTA

— *Gazember! Ellopta a pénztárcámat! Háromezer forint volt benne!*

— *Igy van, de hó végén hiánytalanul visszaadom, mivel ön nem tudja beosztani a pénzét.*

SZIGORÚ SZÜLŐ

— Azonnal légy boldog lányom, mert ha nem, kapsz két pofont

TÁBLA II.

BETÖRŐK, FIGYELEM! A SZOMSZÉDOMNÁL SOKKAL ÉRTÉKESEBB HOLMIK VANNAK!

ENYHÍTŐ KÖRÜLMÉNY

— *Pincér, ez a pohár rúzsos.*

— *Lehet, de biztosíthatom uram, egy nagyon csinos nő ivott ön előtt ebből a pohárból.*

KOR

— A férjem negyven évvel fiatalabb nálam, de ha rossz napja van, akkor ez szerencsére nem látszik.

Galambos Szilveszter

A JÓ KERESKEDŐ

①

A múltkoriban megkérdezték az egyik író barátomat, hogy miért nem ír riportkönyvet a magyar kereskedelemről?

— Az ok rendkívül egyszerű — felelte az illető eléggé el nem ítélhető módon —, ami nincs, arról nem lehet könyvet írni, márpedig magyar kereskedelem nem létezik.

— Hogyhogy?

— Egy magyar kereskedőnek egész pályafutása során legföljebb két dolgot kell mondania, először azt, hogy: „nincs”, másodszor azt, hogy: „tessék blokkot hozni”.

A joggal megsértődött közönség akkor azt kérdezte a barátomtól, hogy találkozott-e már életében igazi kereskedővel?

— Igen — felelte az író — találkoztam. Néhány évvel ezelőtt kint sétálgattam a madridi bolhapiacon, a Rastron, valami ajándékot szerettem volna venni a feleségemnek. Nézegettem jobbra-balra, egyszercsak megakadt a szemem egy standon: kikészített marhabőrök halmozódtak egymáson. Közelebb léptem, az árus udvariasan köszönt, nekem egy nagy barnafoltos tehénbőr tetszett a legjobban. Megkérdeztem, mennyibe kerül.

— Ennyi és ennyi ezer peseta — mondta az árus, már nem emlékszem az összegre, de valahol 170 dollár körül járhatott.

— És ha dollárban fizetném? — tudniillik a peseta nem volt egészen konvertibilis, ezért nem ment úgy mint Magyarországon, hogy az ember csak besétál a bankba és annyi dollárt vesz magának amennyit csak akar.

Az árus összeráncolt homlokkal számolt:

— Százötven dollár.

— Nyolcvan — feleltem kapásból.

Az árus az egekre nézett:

— Istenem, kérlek, ne halld meg mit mondott itt ez a tiszteletreméltó úriember, mert tudom, haragodban ebben a pillanatban elpusztítanád a világot. Száznegyven.

— Maradt még egy kis kenyerem, így meg tudom tenni, hogy ma és holnap nem ebédelek, így kiszoríthatok még tíz dollárt. Tehát kilencven.

Az árus tekintetéből eltűnt a tisztelet utolsó szikrája is, gúnyosan végigmért:

— Menjen mosakodni, uram! (Ezzel finoman arra célzott, hogy volna mit lemosni magamról.) Százharminc.

— Rég találkoztam emberrel, aki iránt annyi bizalmat éreznék, mint Ön iránt — mondtam az árusnak —, kicsit mintha hasonlítana is a kedvenc nagybátyámhoz, így Önnek bevallom, hogy hőn szeretett menyasszonyom a múlt héten elhagyott, megszökött egy tejellenőrrel, bánatomban tulajdonképpen fogalmam sincs, hogy mit csinálok, csak azért ajánlok magának ezért a bőrért száz dollárt.

Az árus látta, hogy méltó partnerre akadt, sok szeretettel a szemembe nézett.

— Kedves uram! Én csak egyet kívánok magának: nőjön fű a küszöbén, tudniillik még az ellenségei is kerüljék el megvetésre méltó hajlékát. Száztíz dollár.

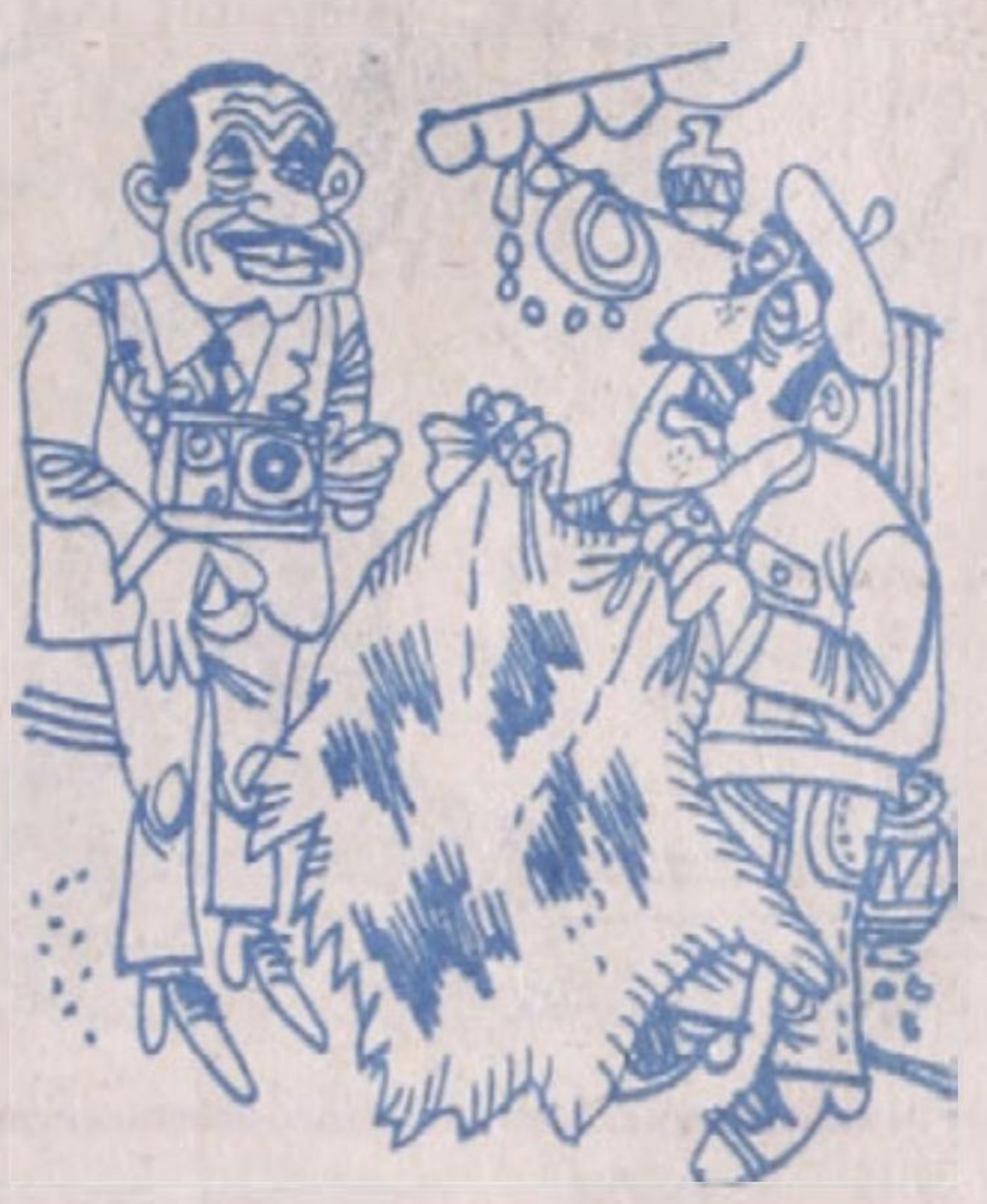

Mit csináljak? Úgy tettem, mintha megsértődtem volna és elindultam, a vállam fölött még visszanéztem: az árus tüntetőleg hátat fordított, mintha nem akarná tekintetét beszennyezni a látásommal. Nem maradt remény, letörten tovább bandukoltam, őszintén szólva már megbántam a makacsságomat, elképzeltem milyen jól mutatott volna ez a tehénbőr otthon a heverőnkön?! Vagy száz métert tehettem meg, mikor egy kezet éreztem a vállamon, visszafordulok: az árus fia állt ott.

— Jöjjön vissza szenyor, apám odaadja a bőrt száz dollárért!

Vagyis: az árus a nyomomba küldte a fiát azzal az utasítással, hogy hagyjon menni egy darabig, mert ha magamtól megfordulok, akkor tartani lehet az árat, de ha csakugyan el akarok menni, ne engedje elveszni az üzletet. Visszatértem a standhoz, a százdolláros és a marhabőr gazdát cserélt, utána inkább csak ugratásból mondom a kereskedőnek:

— Szenyor, maga most olyan jó boltot csinált, hogy igazán fizethetne valamilyen áldomást!

Feje egy pillanat alatt szederjessé vált, gyorsan hozzátettem:

— Csak vicceltem, én szeretnék fizetni magának egy pohár bort.

Az árus arcvonásai kisimultak:

— Az más, ha maga akar fizetni, akkor rendben van. Természetesen szó sem lehet róla, maga lesz az én vendégem, de a nemes szándék mégis jólesett.

Bementünk a stand mögötti kocsmába, az árus odalépett a pulthoz és a világ legelegánsabb rendelését adta fel:

— El mio!

Vagyis: az enyémet, az én boromat! Nem kellett magyarázni, hogy muskotályos borra gondol, félszárazra vagy enyhén dióízűre, a kocsmárosnak tudnia kellett, hogy melyik az ő bora. Megemelte a sötétvörös borral telt poharat:

— Isten éltesse szenyor, szép harc volt!

②

N. Éva, a daliás termetű újságírónő, közel-keleti riportútjáról visszatérve lelkendezve meséli a férjének:

— Képzeld el, mi történt! Riportot készítettem egy arab földbirtokossal, közben érzem, hogy nagyon bámul rám. Egy idő után abba is hagyja a nyilatkozatot és azt kérdezi tőlem, hogy nem lennék-e a második felesége megadna értem kétezer dollárt, tíz teve árát. Én persze rögtön kikértem magamnak, de azért hízelgett a hiúságomnak. Te mit szólsz hozzá?

— Érdekes — mondja a férj —, én úgy tudtam hogy az arabok jó kereskedők.

— Már miért ne lennének jó kereskedők?

— Na hallod, tíz teve árát adni egy tehénért?

Moldova György

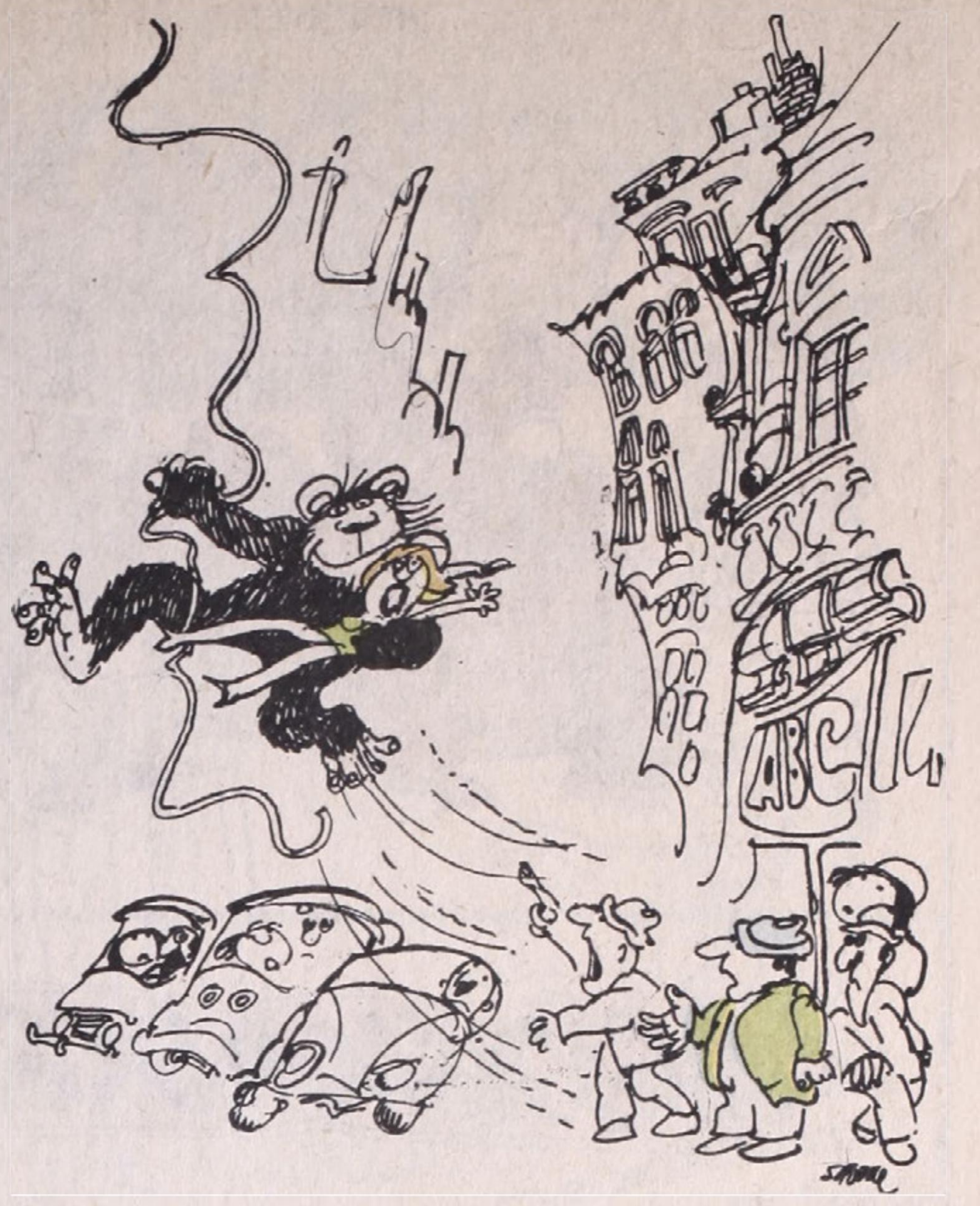

– Nézze, uram, ne ordítson! Én nem csinálok ekkora cirkuszt, pedig a férje vagyok!

TERMESZETTUDOMANYOS MÜVELTSEG

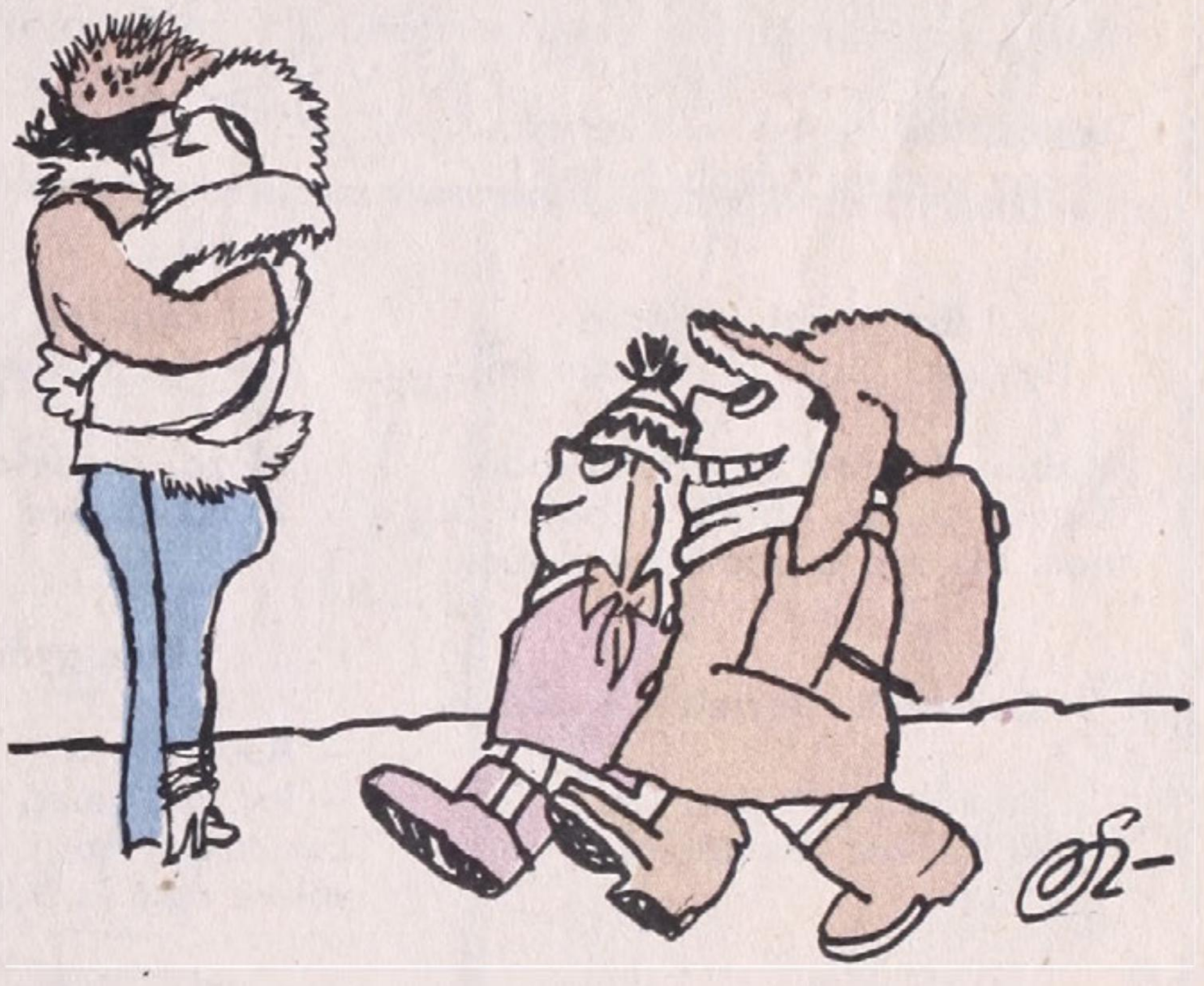

– Látod, a hidegben a testek összehúzódnak!

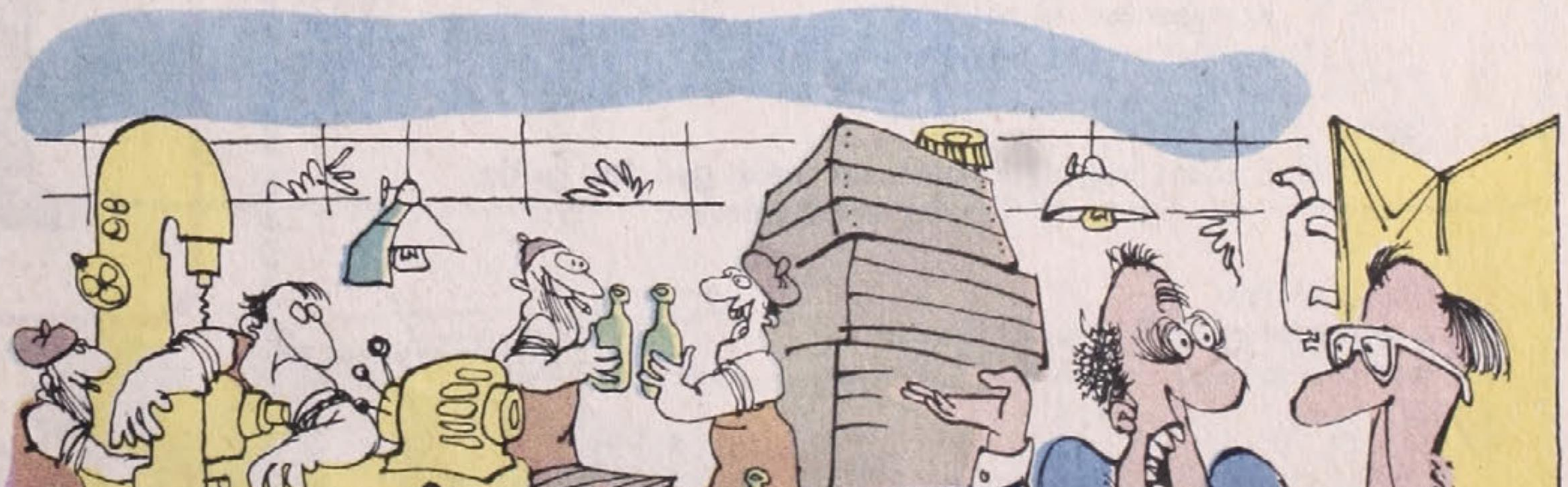

– Sajnálom, igazgató úr, az üzemi pszichológusunkat ideggyógyászati kezelésre vittek.

Dolláros aukciókat is rendez a BÁV

JENKI TÖBBET, HARMADSZOR?

ÁTSZERVEZÉS

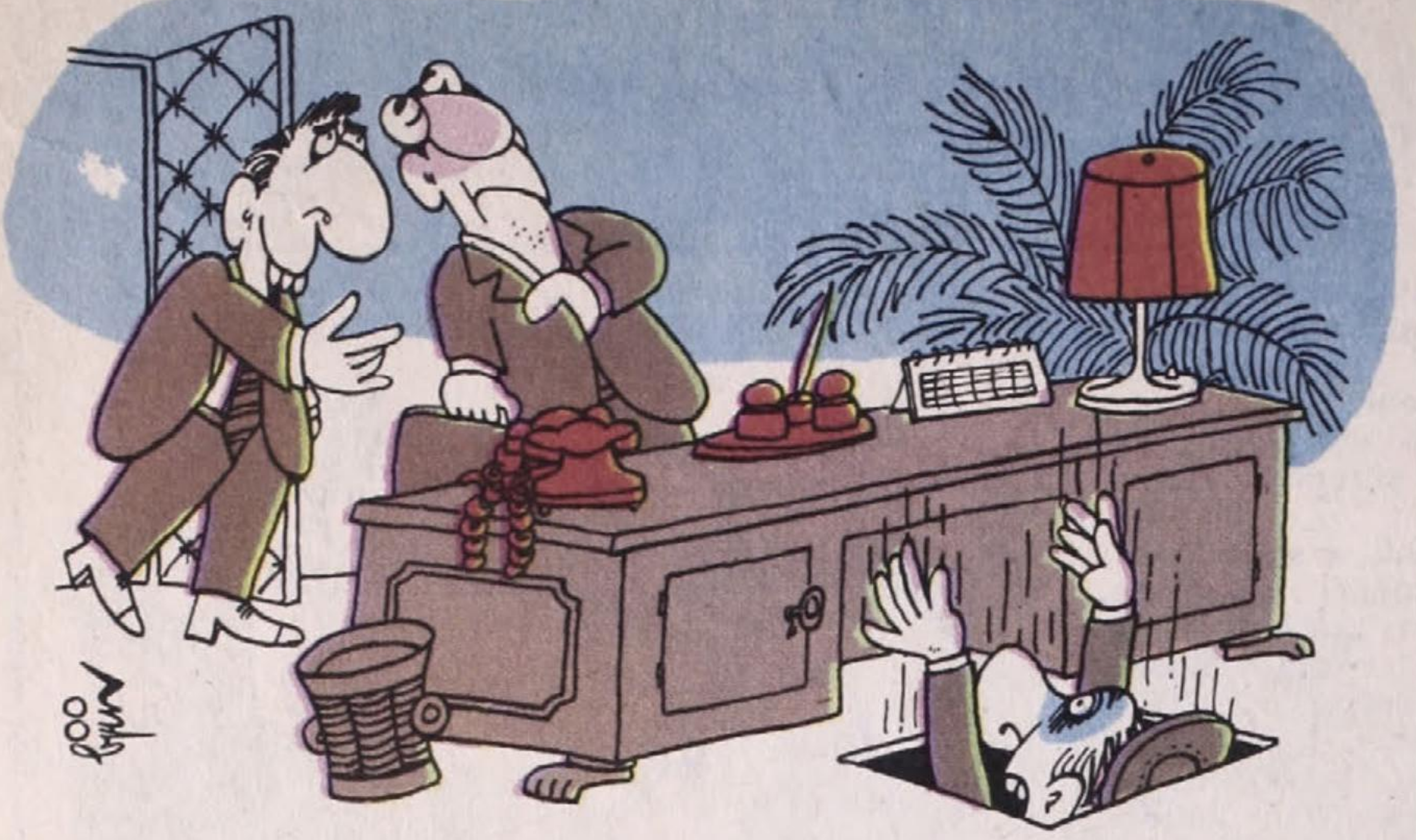

AGYRÉM-RÍMEK

Női basszus

Préselj ki egy minta-ciszt Ernából:
úgy jön az ki, mint a ciszternából.

Korosodó színésznő a sminkmesteréről

Léphetnék föl bár oly kéken,
ahogy engem Károly béken!

Bakamári mondja
(Így is, úgy is kecskerím)

Vízben derékig egy baka lábol.
Kígyógyultam ebből a bakából:
nem ölelt ő, csupán kabalából.

Színpadi ágyjelenet sikere

Tapsokat Krisztán
kap sokat Trisztán.

Választási tanácsadó

Ne bízd magad,
ó, hatókörre!
Ne tegyen szert
ő hatókörre!

Rég-holt teniszbajnok fényképe alá

Nézd, mi délceg ős-alak!
Más tán por lett, ő salak.

Kimagyarázkodás

– Asszony, meg kell intselek!
– Jaj, már meg ne ints, Elek!
Esküszöm, hogy az a fickó
velem nem is incseleg!

Zenetanárnál

„Fogd meg, leány, azt a két
bigyót – nos, az kasztanyét.
Kényeztesd el tátit itt
s játssz rajta egy tá-ti-tit!"

Szájon vágott kézilabdacsatár győztes gólja
(Hármas kecskerím)

Hallgathatja
a mintaszép pálya góldobódat,
amint a pép-szája boldog „ó"-t ad.

Török kamionos szeretője

Törököm még este nagylegény volt,
de a strapától most szinte félhold.

Hajnali lovaglóedzés

– Ez a pajtás, ejnye, reggel
hogyan győzi, sej, nyereggel?
– Azon van, hogy a Nagydíjat
majd kenterben nyerje ... farral.

Timár György

DALLOS JENŐ:

VIRÁGOK ÉS VONALAK

SKIZOFRÉNIA

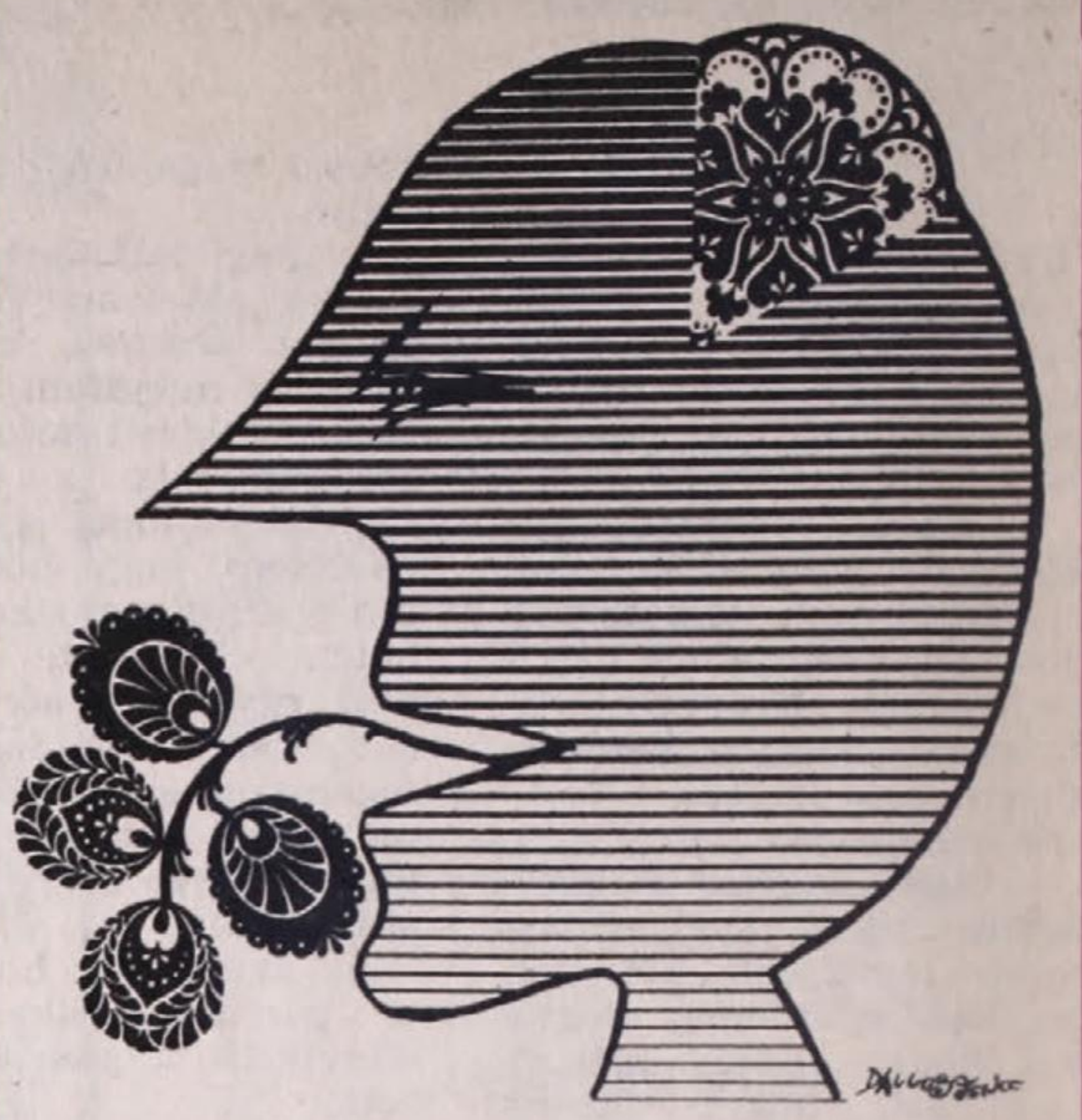

A KRITIKUS

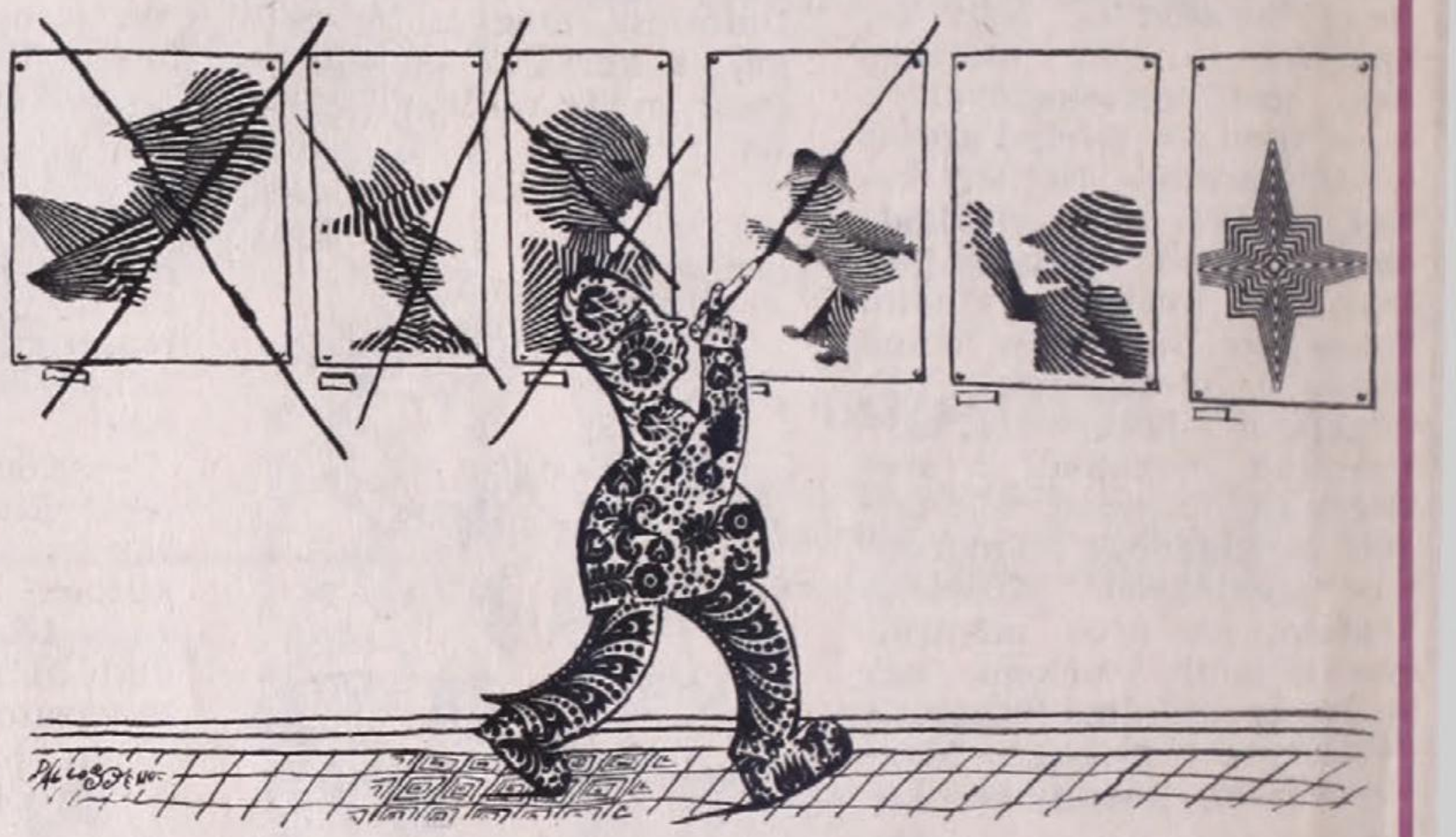

KAKUKKTOJÁS

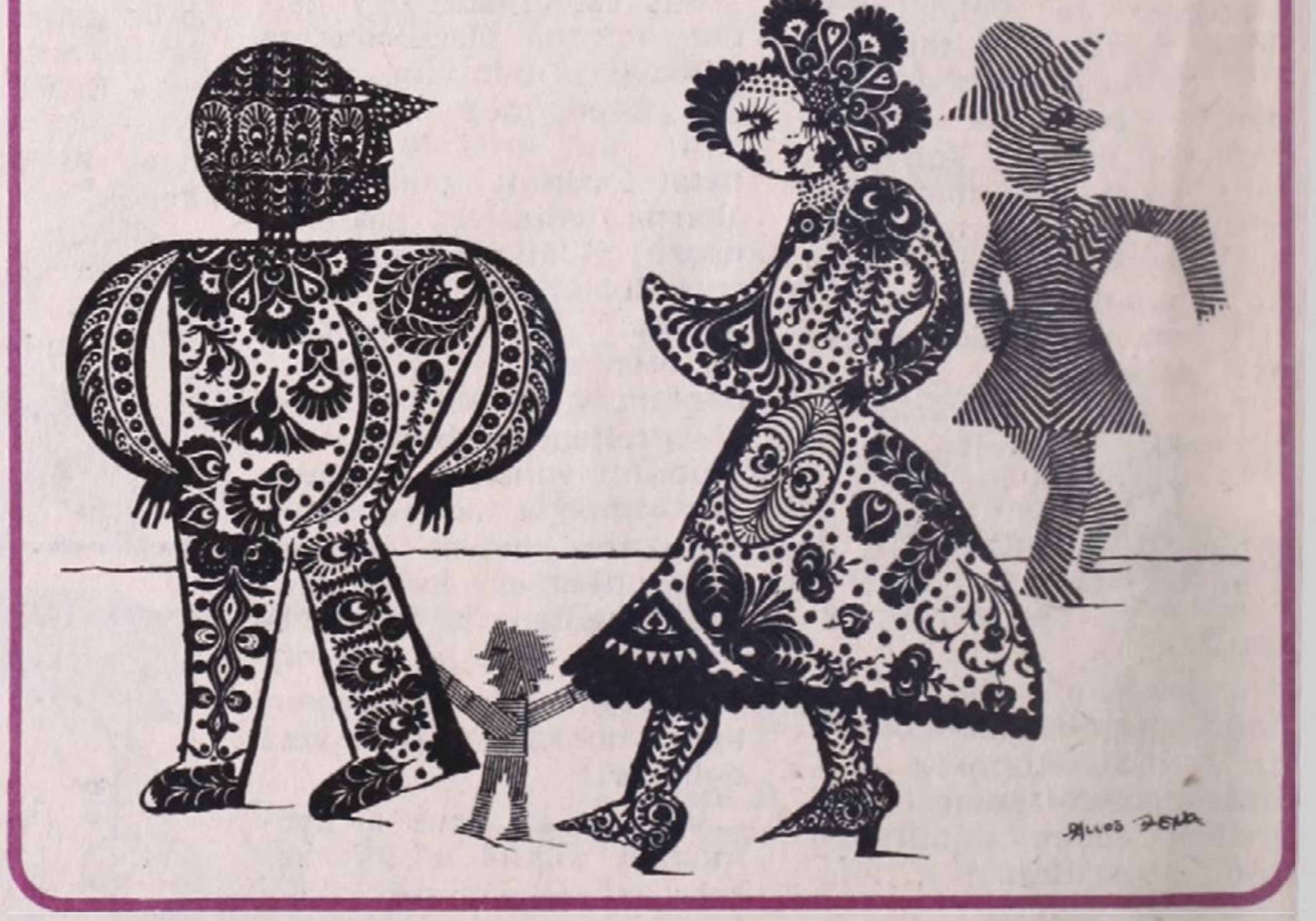

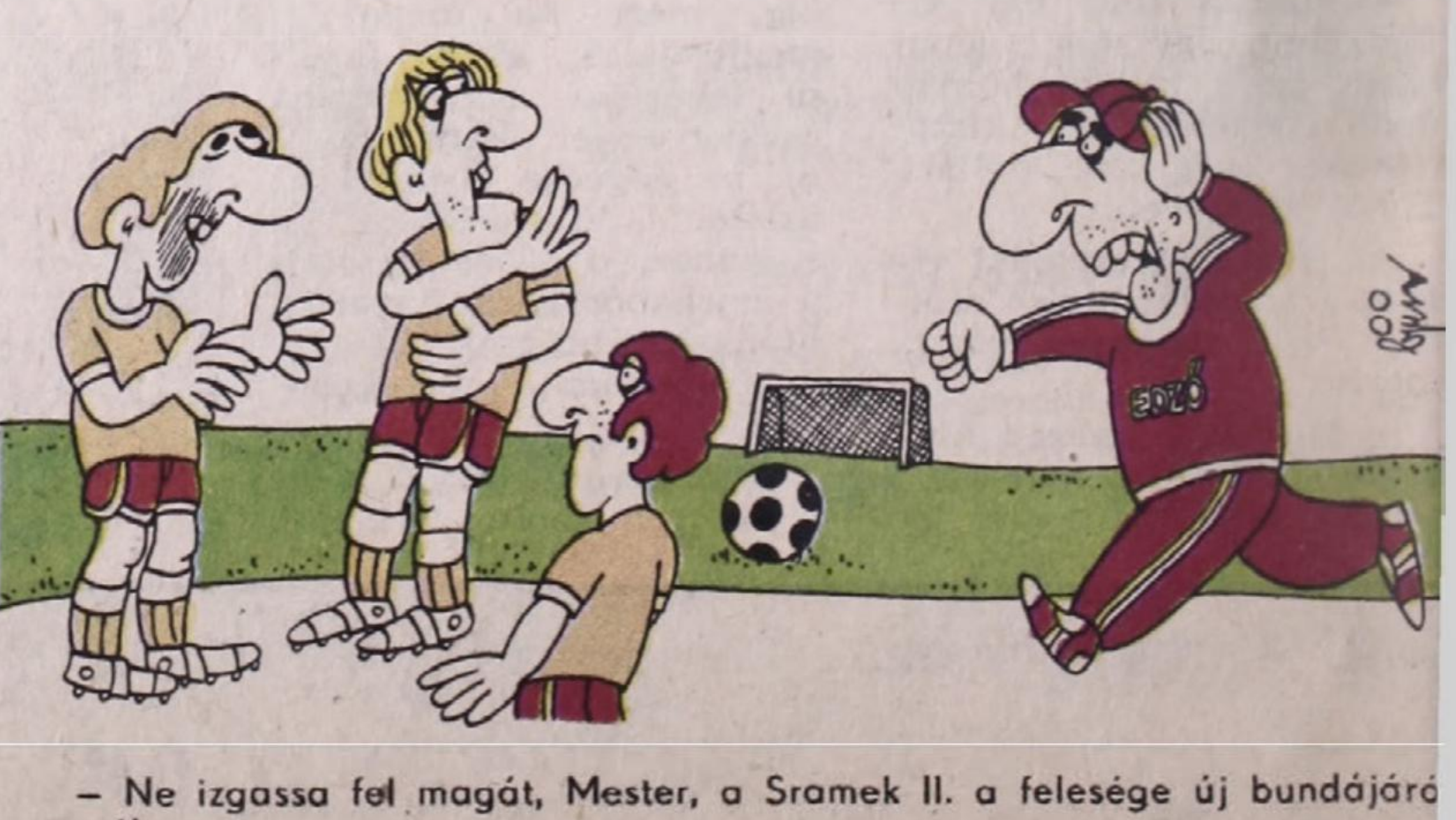

– Ne izgassa fel magát, Mester, a Sramek II. a felesége új bundájáró
mesél ...

Rövidebb lett a tévé műsorideje

ÖNÖK KÉRTÉK?

DR. MUMUS MÓDSZERE

Nem tudom, észrevették-e már, milyen fura figurát találtunk ki megint. Ijesztgetjük egymást, de nem direktbe, hanem girigáréval. Azt mondjuk, hogy ajajaj, meg ujujuj. Aztán nem látunk a boldogságtól, amikor kisül, hogy az ajajaj erős túlzás és, ha a ripityomtól még messze is vagyunk, a helyzet legalábbis nana...

Az egész rettenetesen hasonlít dr. Mumus módszerére és mindjárt el is mesélem.

Szóval az öreg Vonyigó Zsiga ritka ronda emberke volt. Kicsi, görbe, göthös és kötekedő. Amikor kisült, hogy a Gyászhuszár kocsma karácsonyi snapszliversenyén megint nem ő nyerte a kövér libát, felhajtott kétszer féldeci kevertet háromszor, aztán belekötött Ballagó Frédibe, Töhömös-alsó legerősebb legényébe. Ballagó Frédi jámbor lélek volt. Semmiből sem állt volna, hogy tatárfasírtot készítsen a hepciás Zsigából, mégsem tette. Lekevert neki három szelíd kis pofont, aztán kilökte a Gyászhuszár ajtaján. És akkor megint kiderült, hogy a jóistenke vigyáz a részeg emberre, ha mégoly ronda is. Ha bárki józan állapotban reggelig üldögél egy hideg pocsolyában, s a tetejébe csúnya orrhangon teszi közhírré, hogy volt neki egy fehérszárnyú bóbitás galambja, pitymallatra feltétlenül belenyuvad. Már ha akad olyan idióta, aki józan állapotban képes ekkora baromságra. Vonyigó Zsiga nem nyuvadt bele. Csak a heveny agónia állapotáig jutott el.

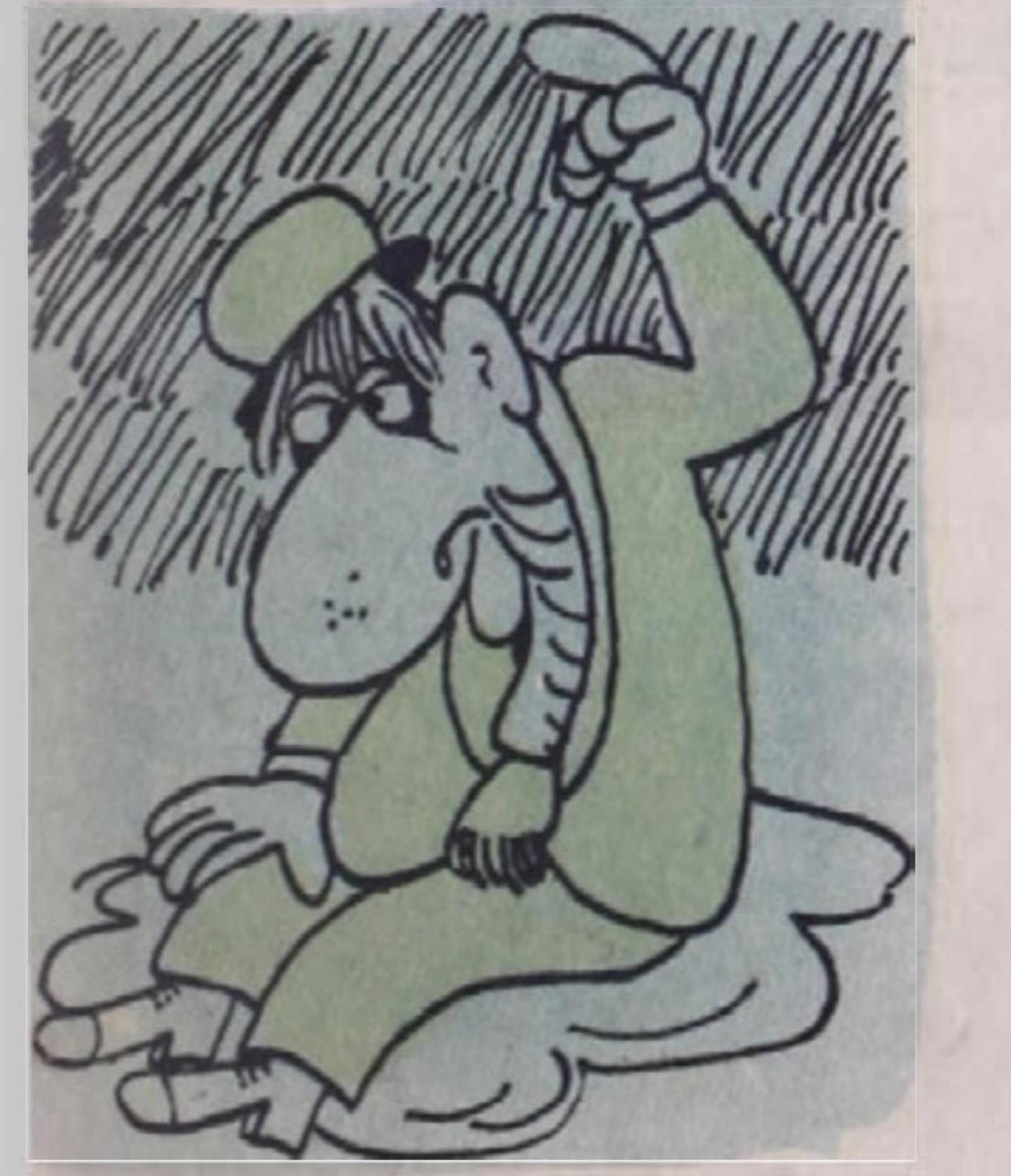

Akkor jött Ballagó Frédi, s mert jámbor lélek volt, kikapta öreg Vonyigót a pocsolyából és belódította a Töhömös-alsó-szerte előnyösen ismert dr. Mumus rendelőjébe.

Dr. Mumus módszere varázslatosan egyszerű volt. Nem köntörfalazott, nem zépített, nem csomagolta selyempapírba véleményét, hanem bunkóval érzéstelenített és baltával operált.

— Mutassa a nyelvét! — förmedt rá az öreg Vonyigóra.

— Meee...

Dr. Mumus hátratántorodott és eltakarta a szemét.

Vonyigó Zsiga reumás térde már megroggyant.

— Annyira rémes, doktor úr?

— Mi? Hogy? — próbált éledezni rettenetéből dr. Mumus. — Nem, szó sincs róla. Láttam már csúnyábbat is...

— Igazán?

— Persze. De az előzőleg három hónapot töltött a bányató fenekén.

— Doktor úr, ne kíméljen, meddig húzhatom?

Dr. Mumus az órájára nézett.

— Hát... nem is tudom. Most van negyed tizenegy... Mikor is kapja a nyugdíját?

— Hol... holnap után.

— Talán még felveheti. Próbáljon meg kitartani. Ennyivel tartozik a családjának. Kérem a következőt!

— De doktor úr... nem is ír fel semmit?

— Milyen igaza van. Hogyne, hogyne, már fel is írok egy fekete fejkendőt a feleségének. Ja, és még valamit Vonyigó szomszéd...

— Igen?

— Ne csodálkozzék, ha úgy másfél óra múlva zöld legyek kezdenek mászkálni az arcán. Kérem a következőt!

Harmadnap délben Vonyigó Zsiga megint a Gyászhuszárban rúgta a port.

— Ferenc Jóska katonája vagyok — bégette csúnya orrhangon —, legszebb katonája.

— Vigyázzon, papa — szólt rá Bendegúz, a sanda csapos. — A csendőrök meghallják, pillanat alatt bevarrják magát a felségsértés miatt.

— Miért varrnának be felségsértés miatt?

— Hallja. Ha maga Ferenc Jóska legszebb katonája, milyen lehet a legcsúnyább?

— Hagyj ünnepelni, Bendegúz, egyszer vagyunk fiatalok. Megjöttek a városból a leletek, dr. Mumus azt mondja, hogy a hatvanat is megérhetem.

Mindez persze nem mostanában történt.

Vonyigó Zsiga különben február közepén lesz kilencvenhárom éves...

Peterdi Pál

AZONOSÍTATLAN CÉLREPÜLŐTESTEK

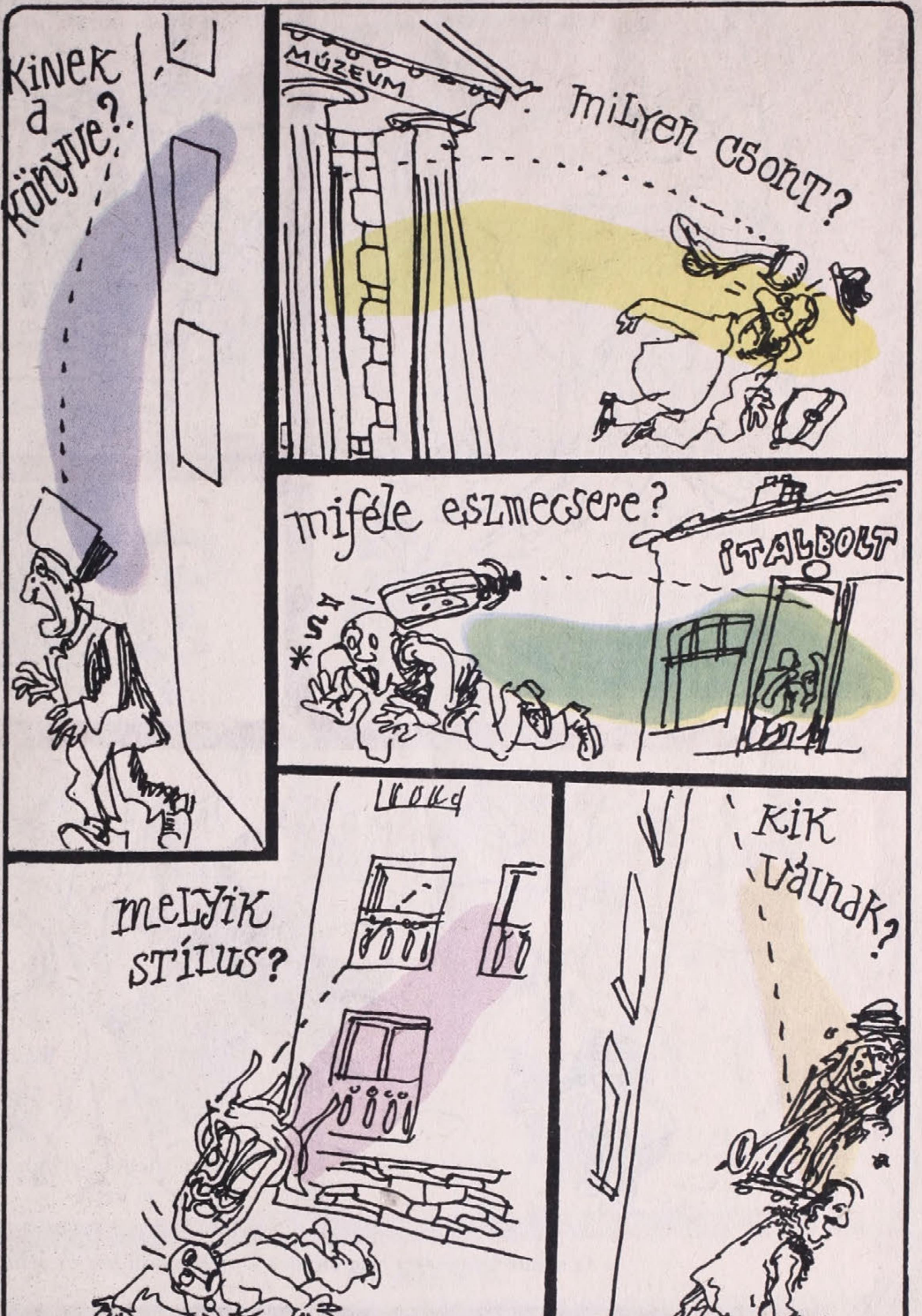
Kinek a könyve?..
MÚZEUM
milyen csont?
miféle eszmecsere?
ITALBOLT
melyik stílus?
kik válnak?
Mihi

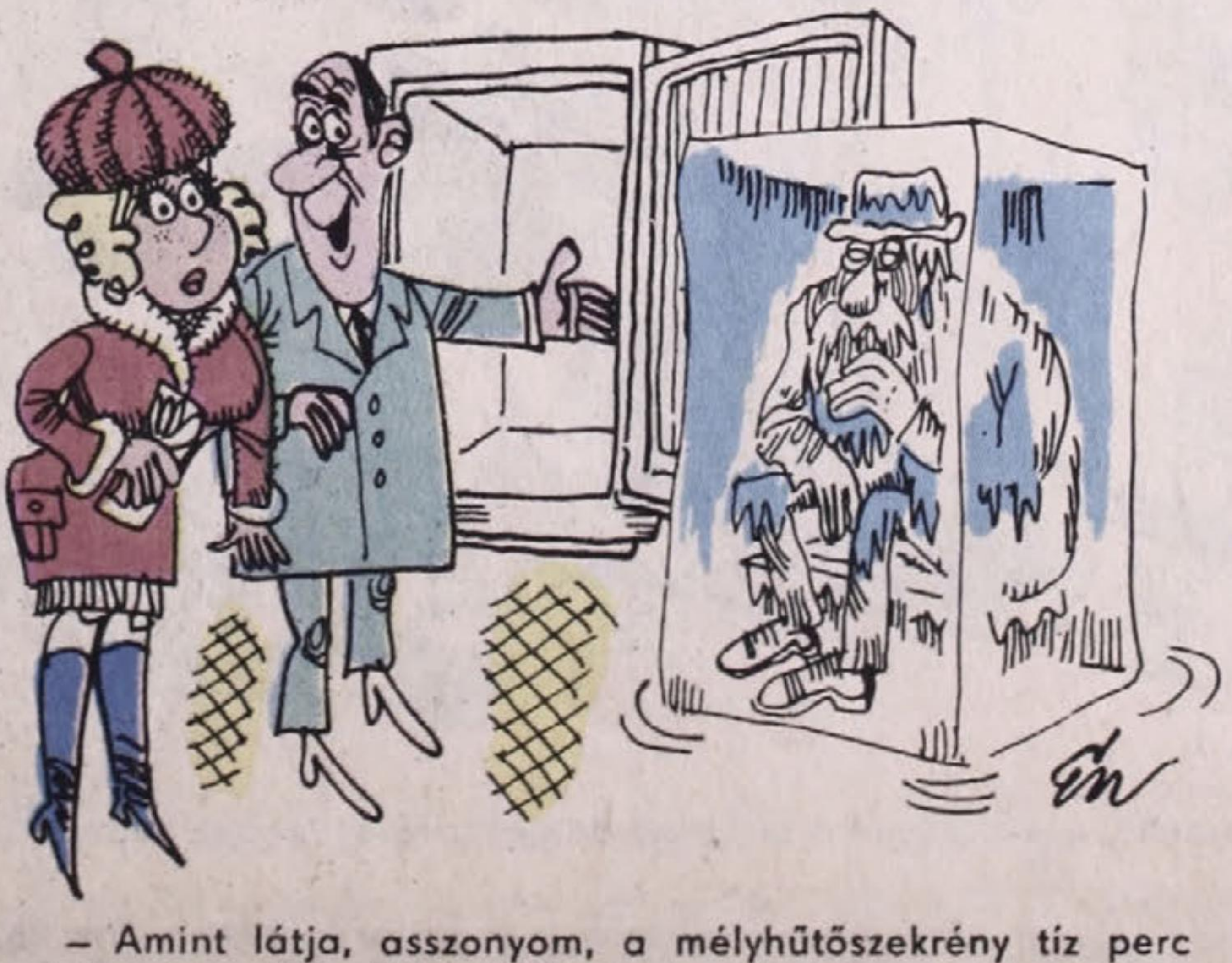

– Amint látja, asszonyom, a mélyhűtőszekrény tíz perc alatt mínusz húsz fokra hűt...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A csapat edzője fölnéz az asztrológiai szakkönyvből és azt mondja a középcsatárnak:

— Látja, ha két nappal később születik, egészen más ember. Határozott, gyors, kemény és okos.

MAI REKLÁM

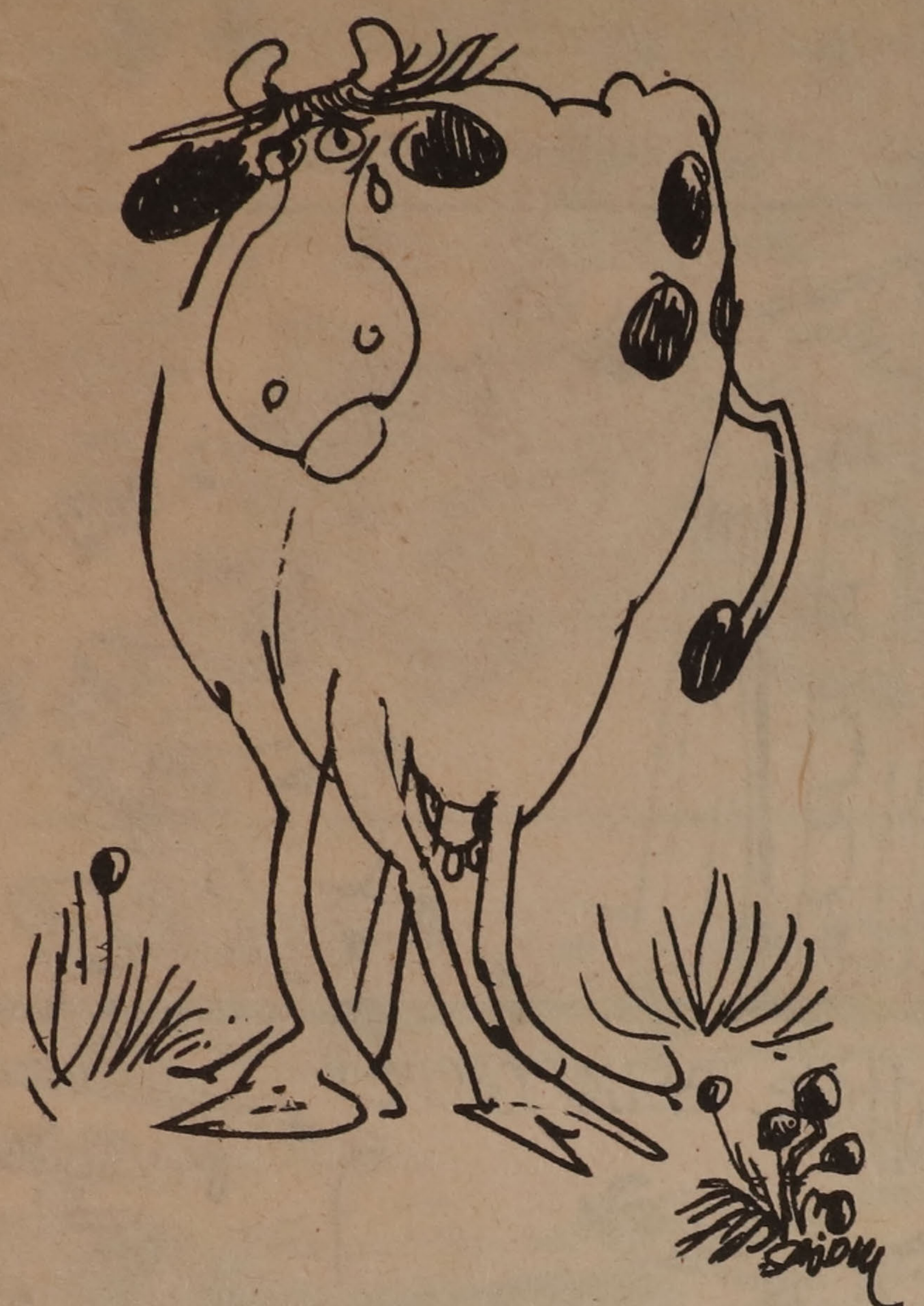

Mondja, marha, miért oly bús?
Mert nem olcsó a tej, a hús!

ROKONI ÖSSZEFOGÁS

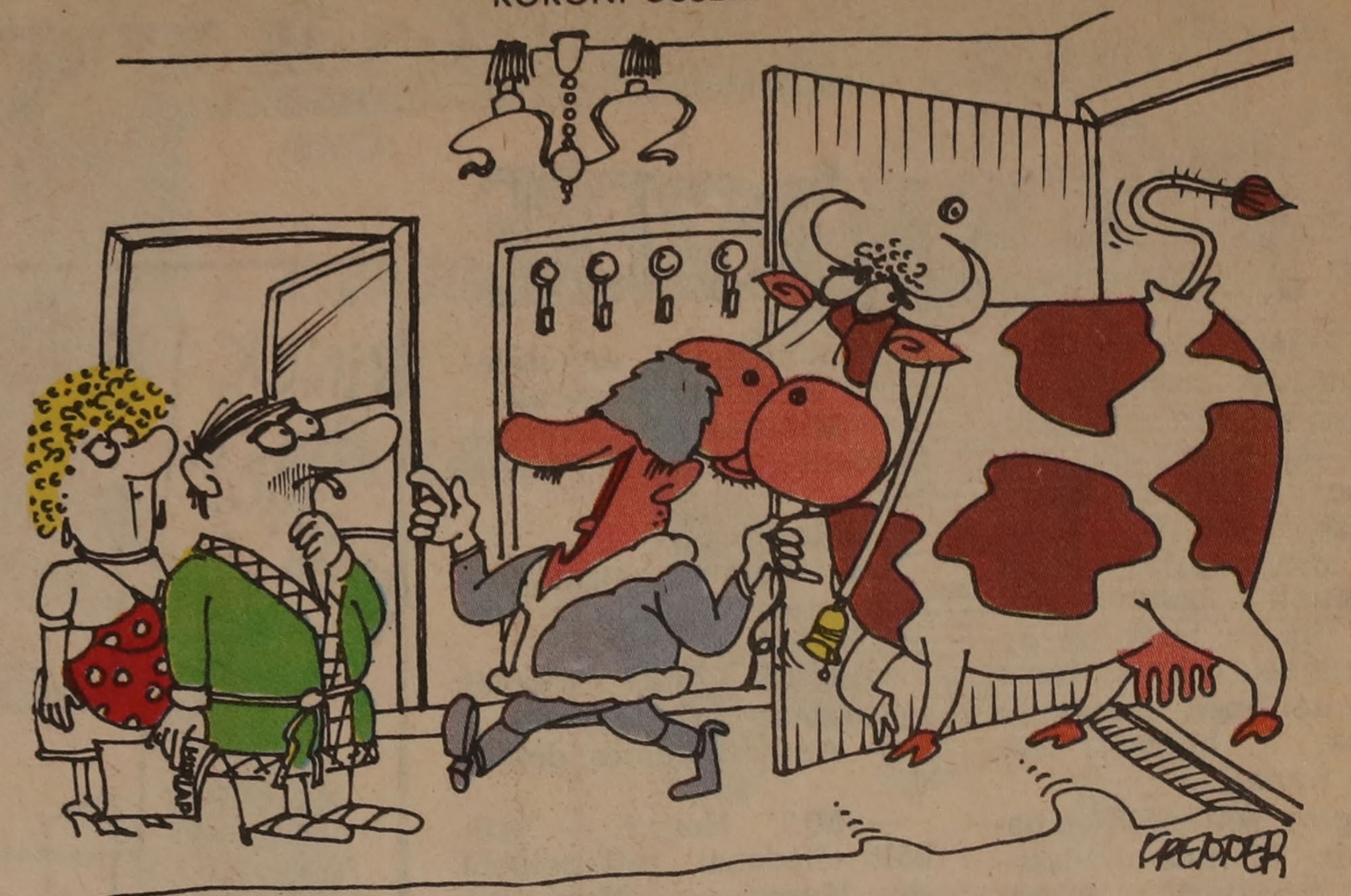

– Gondoltam, felhozom nektek a Böskét, ti mégiscsak több tejet isztok, mint mi . . .

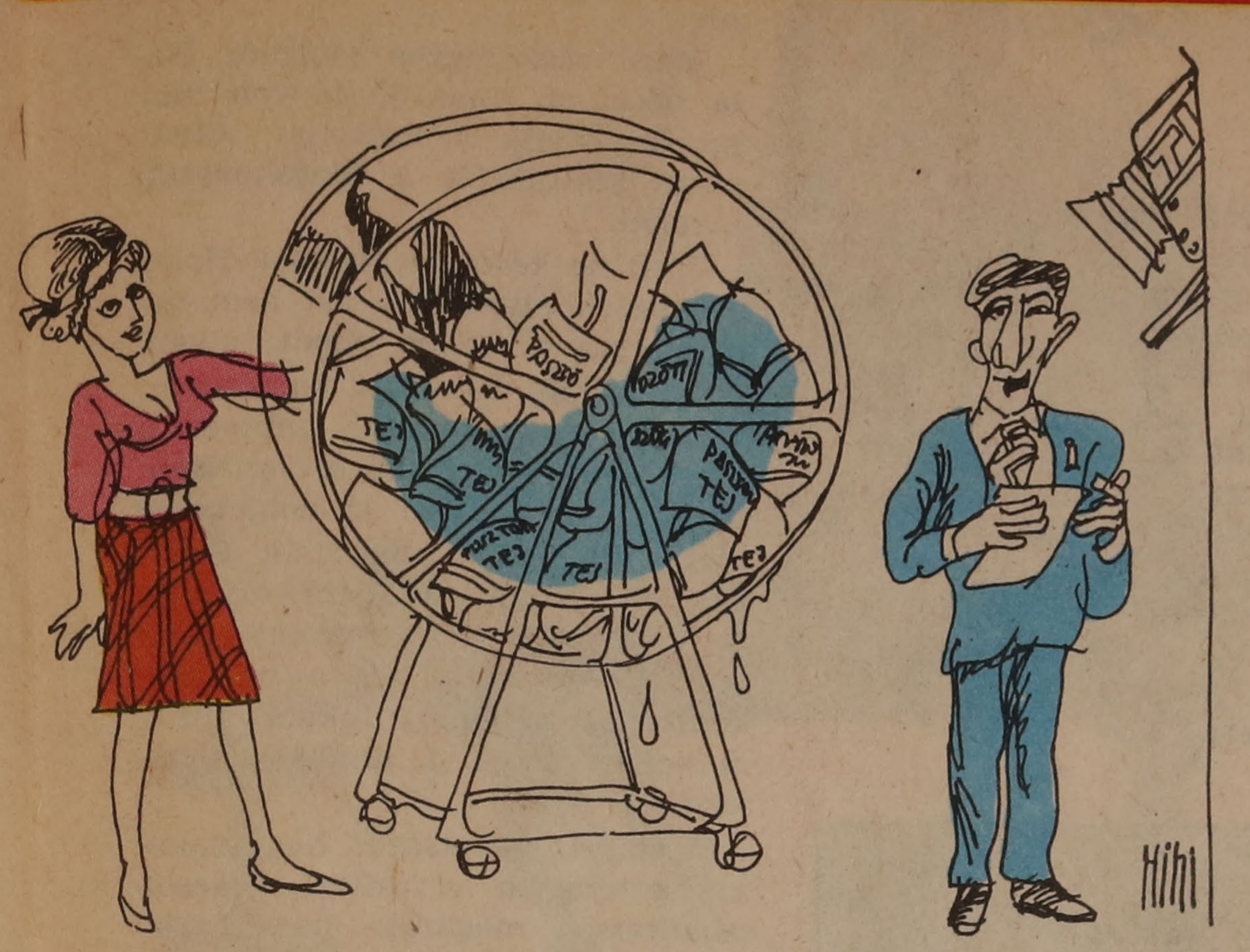

– Vetélkedőnk győztesei között megkezdjük a zacskóstejek kisorsolását!

KÁNAÁN

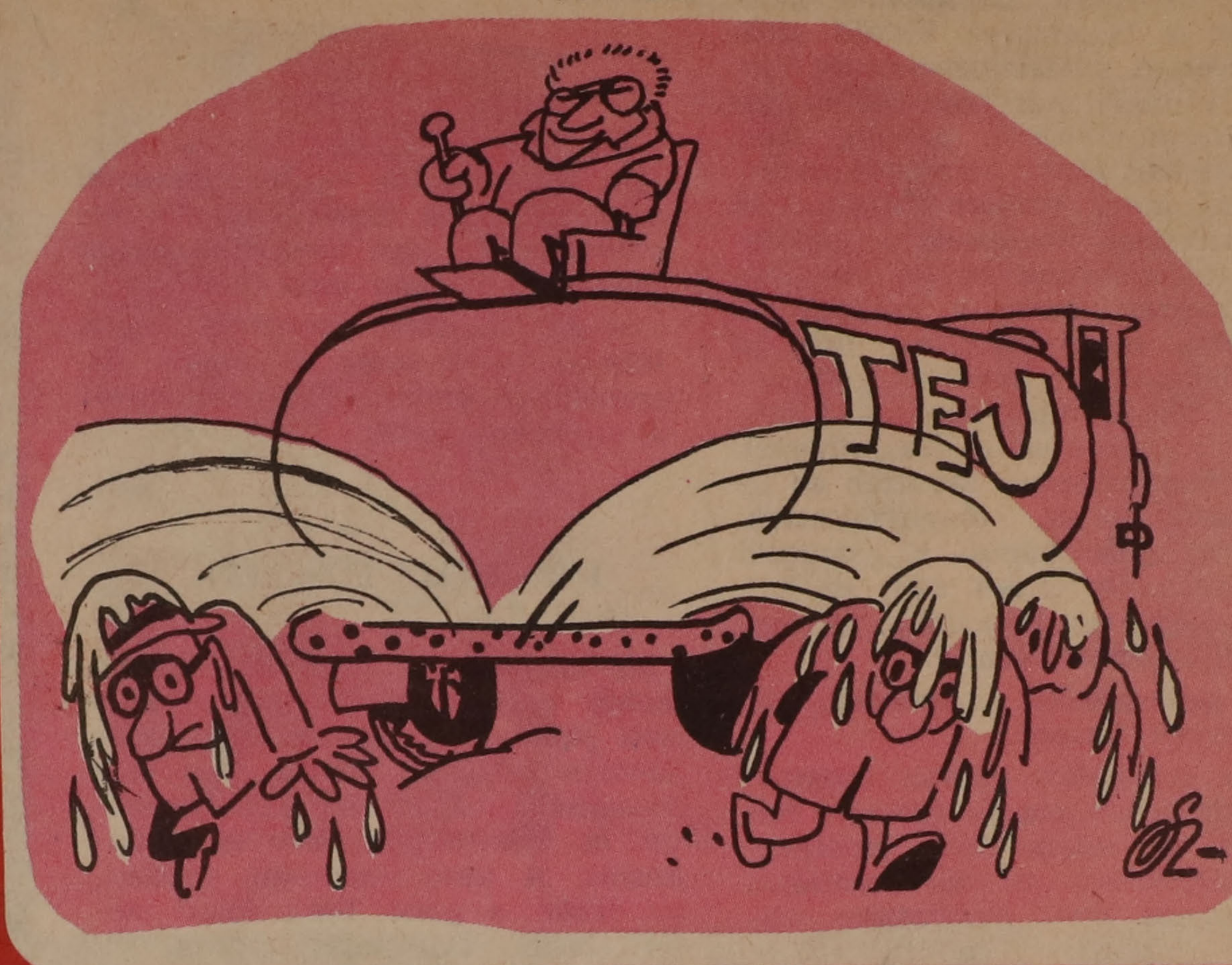

TEJBEN-VAJBAN

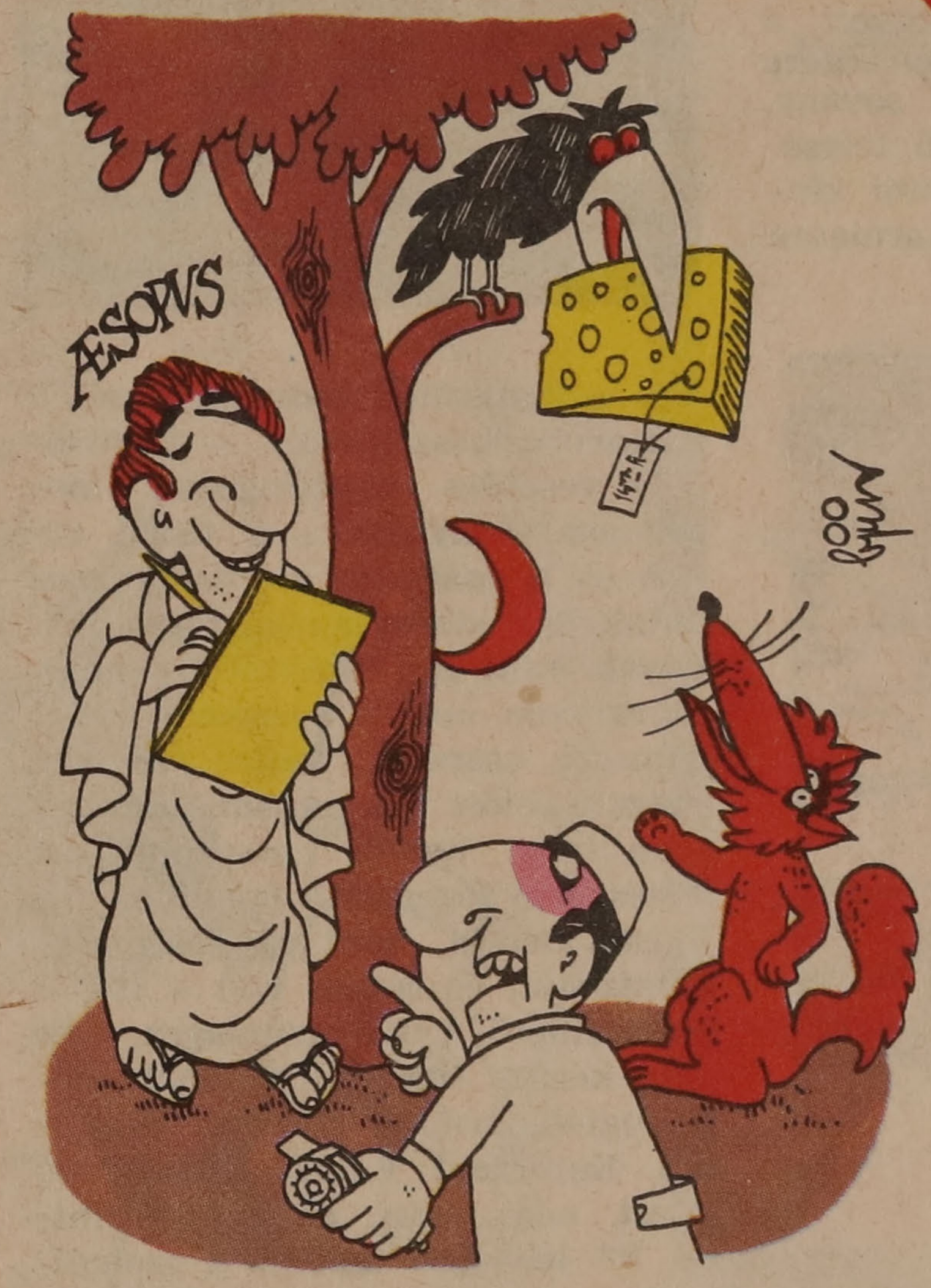

– Tessék várni a mesével, előbb átárazzuk a terméket!

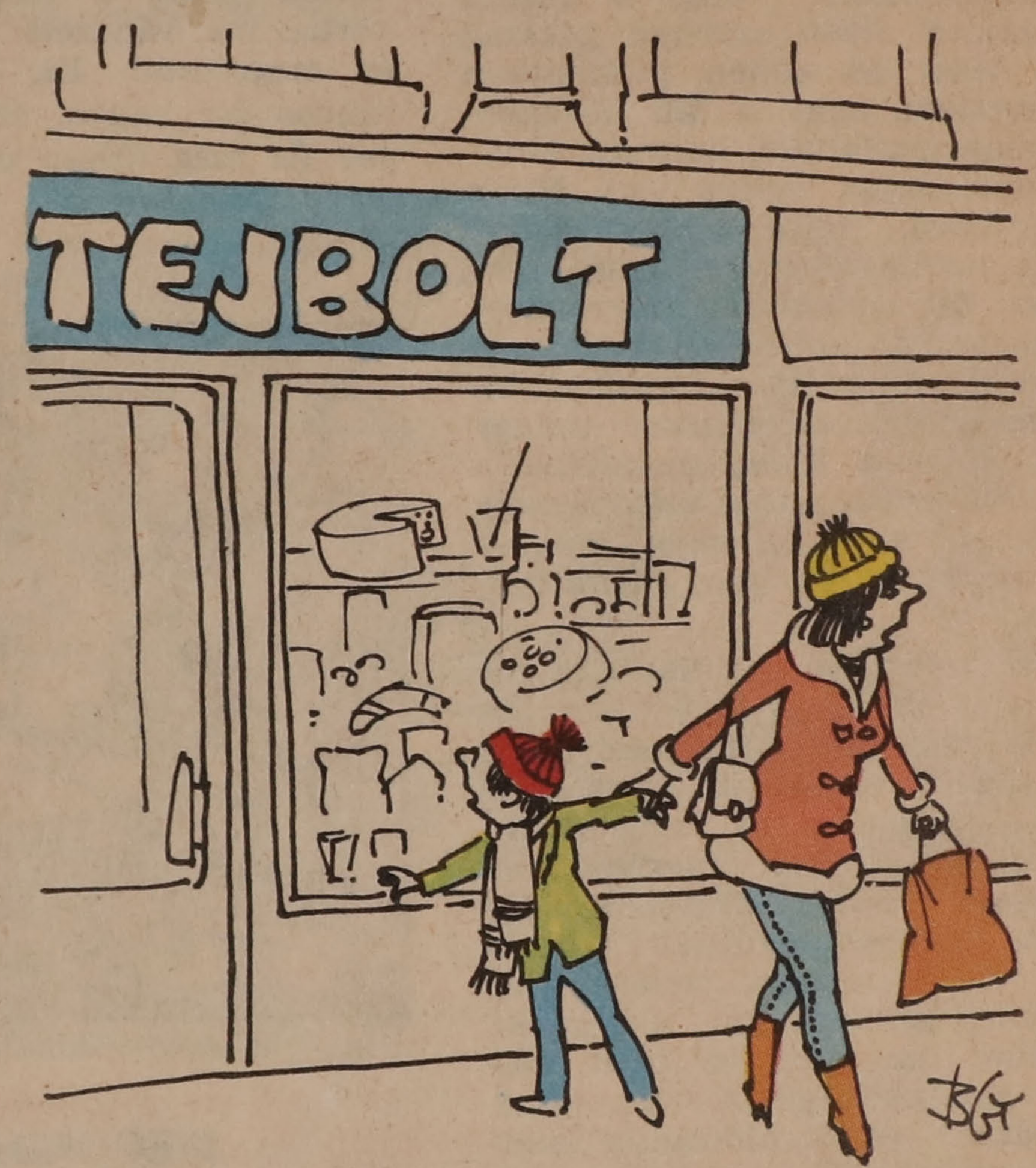

– Gyere, gyere, majd kapsz odahaza egy laza fröccsöt!

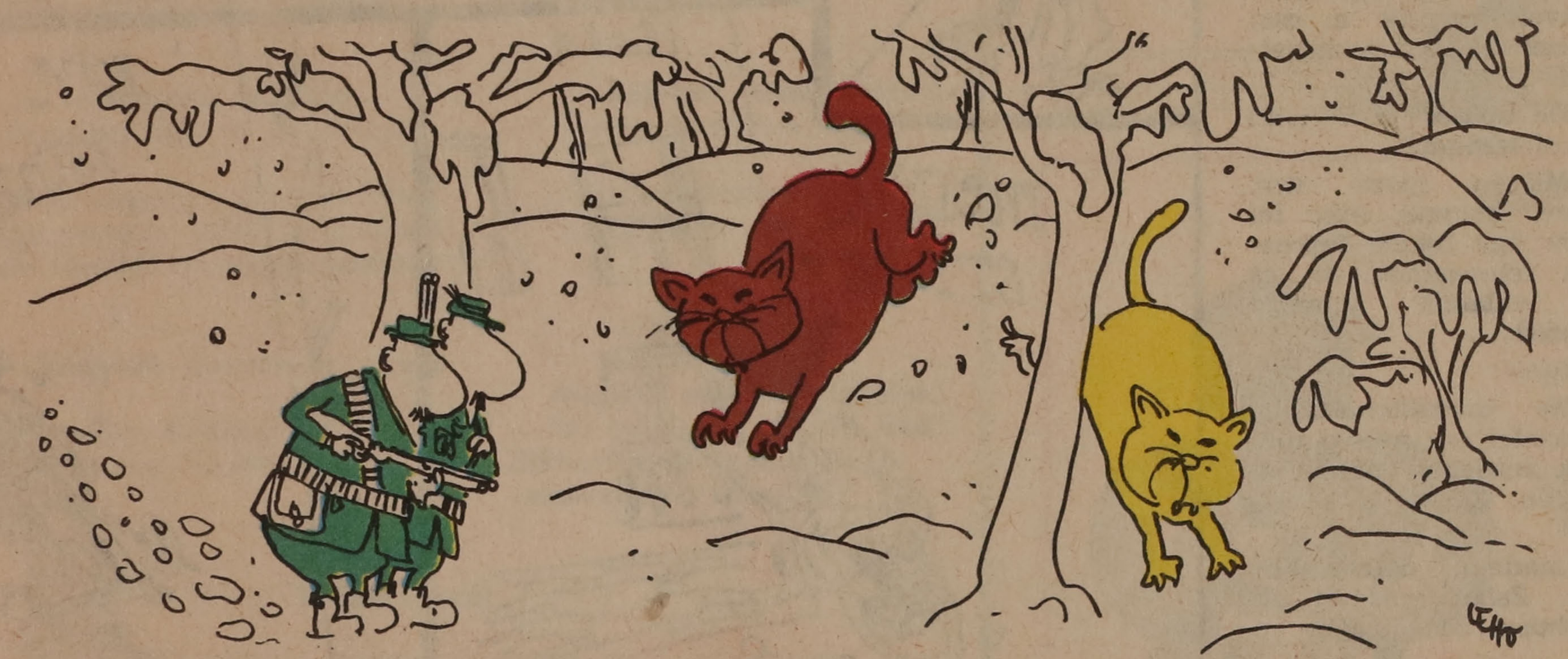

– Az ebadó emelésekor még elvadult kutyákkal volt tele az erdő . . .

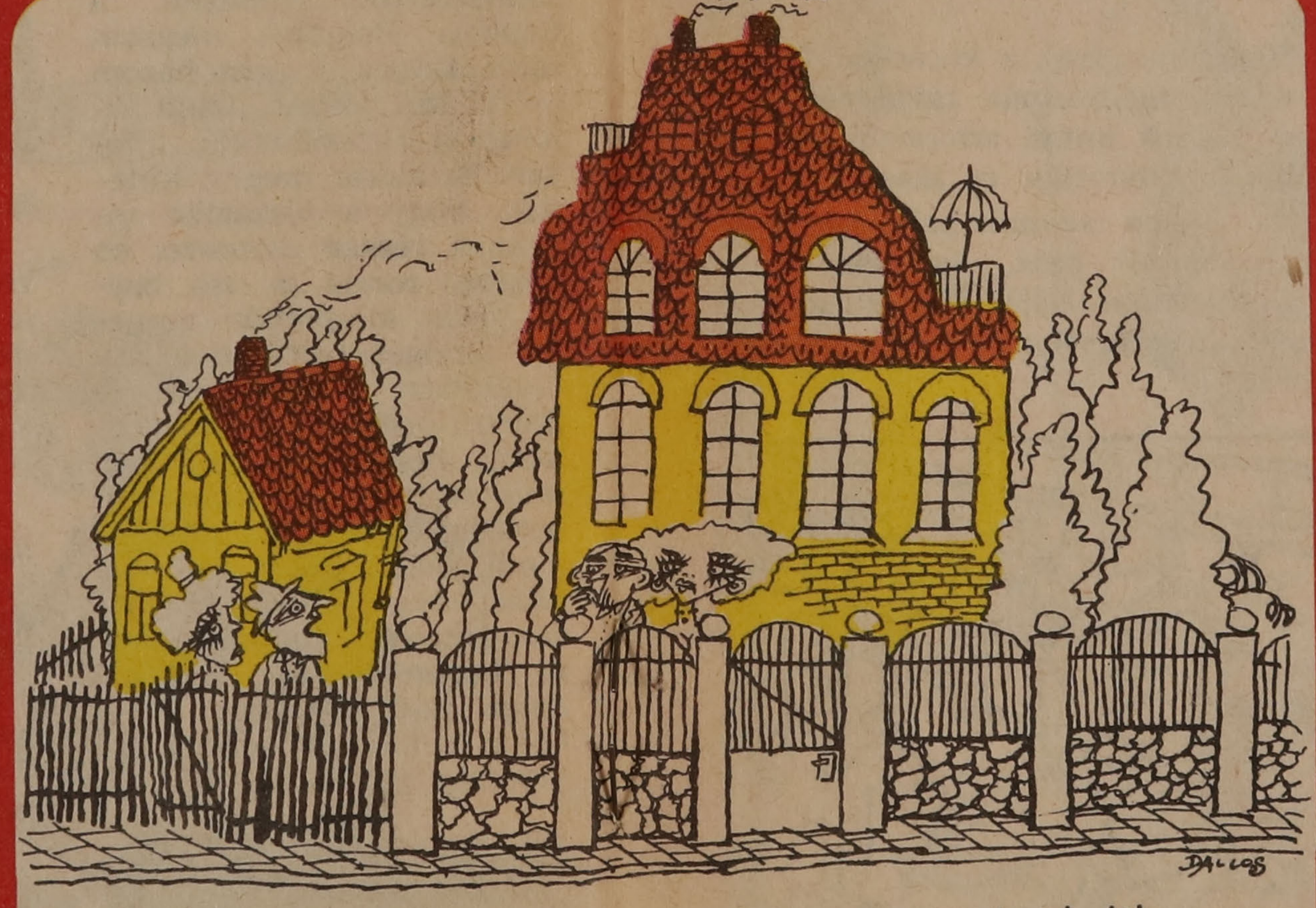

– Ez az új épület kimeríti a tisztességtelen haszon fogalmát!

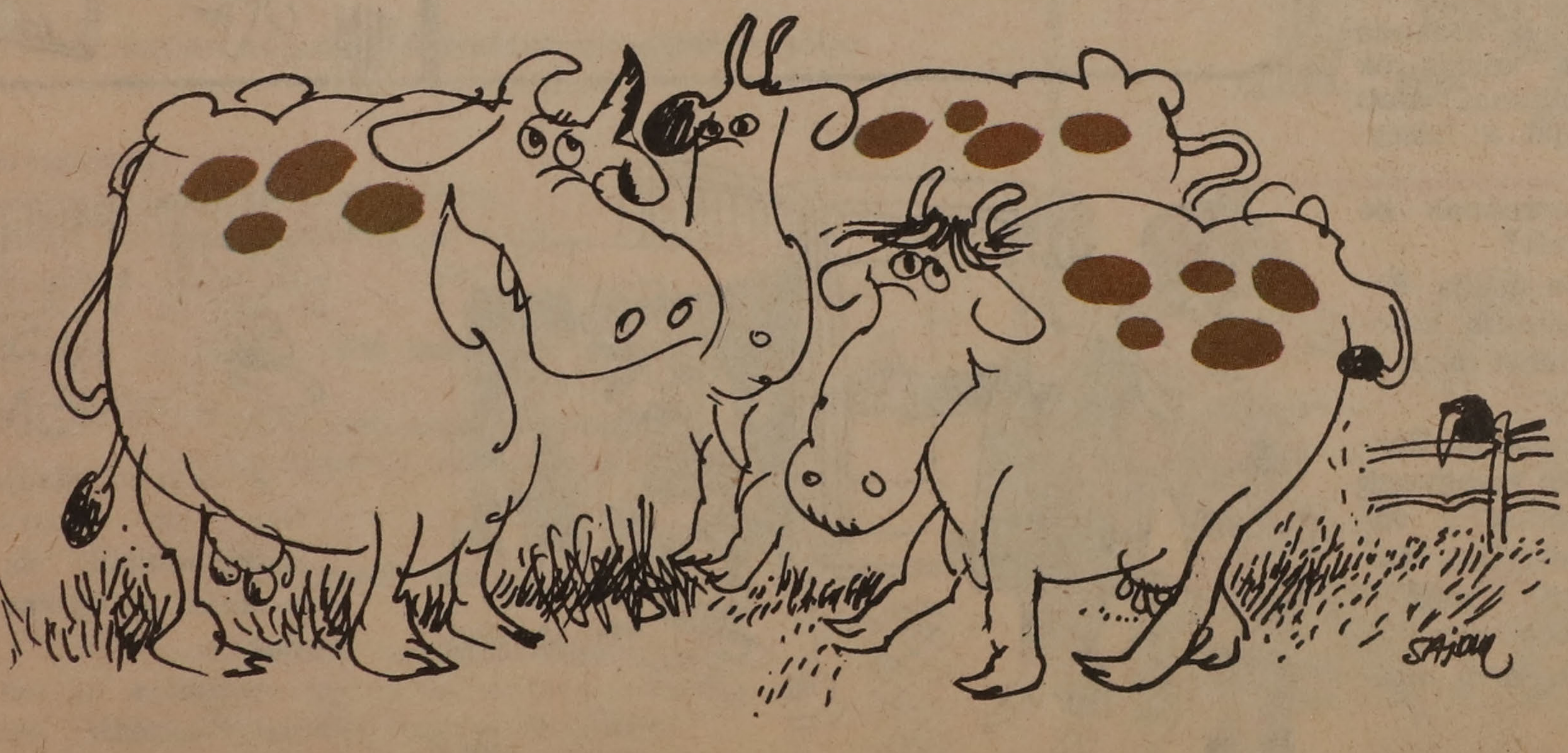

– Azt beszélik, azért drágul a tej, mert drágább füvet fogunk kapni.

ÚJGAZDAGOK

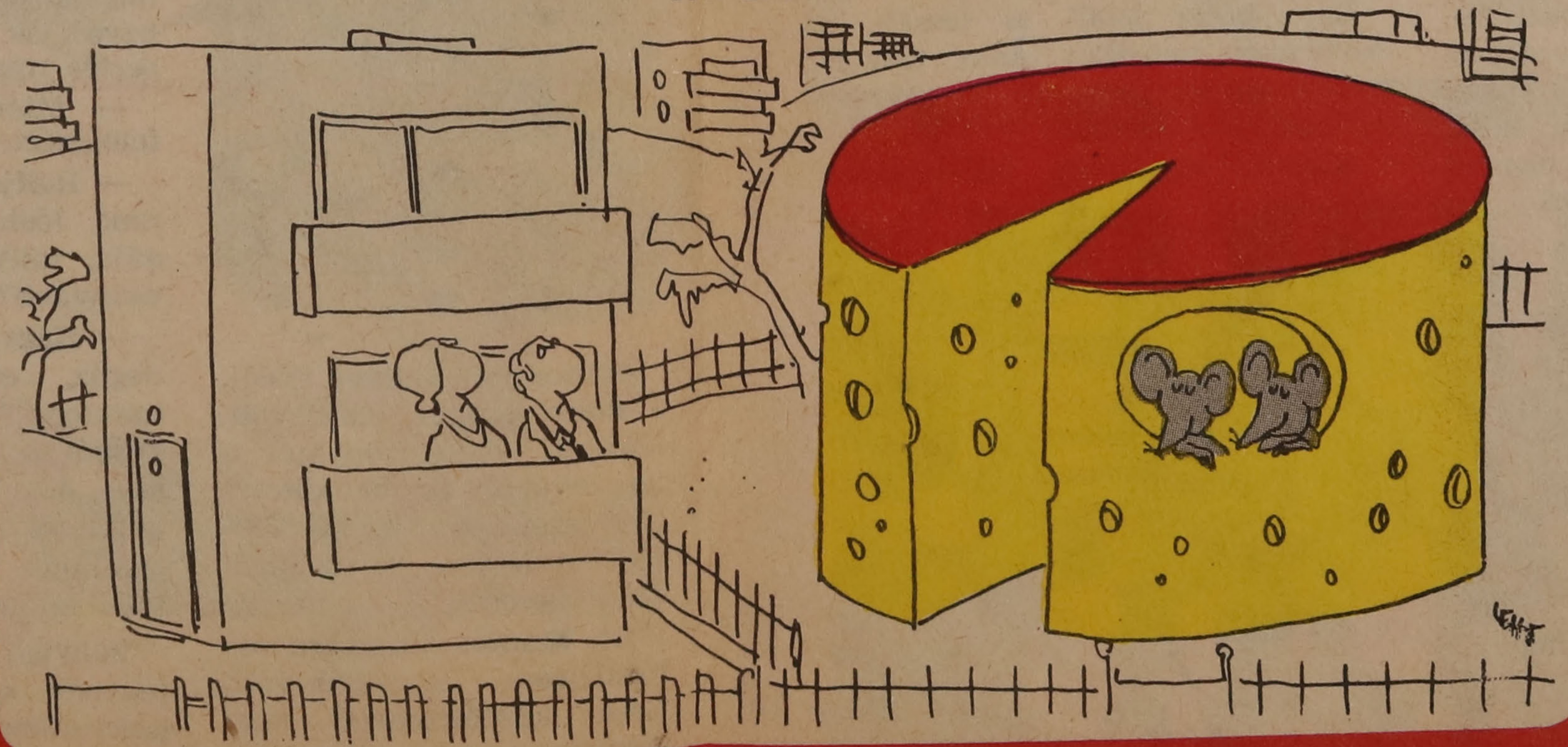

BÖGRECSÁRDA

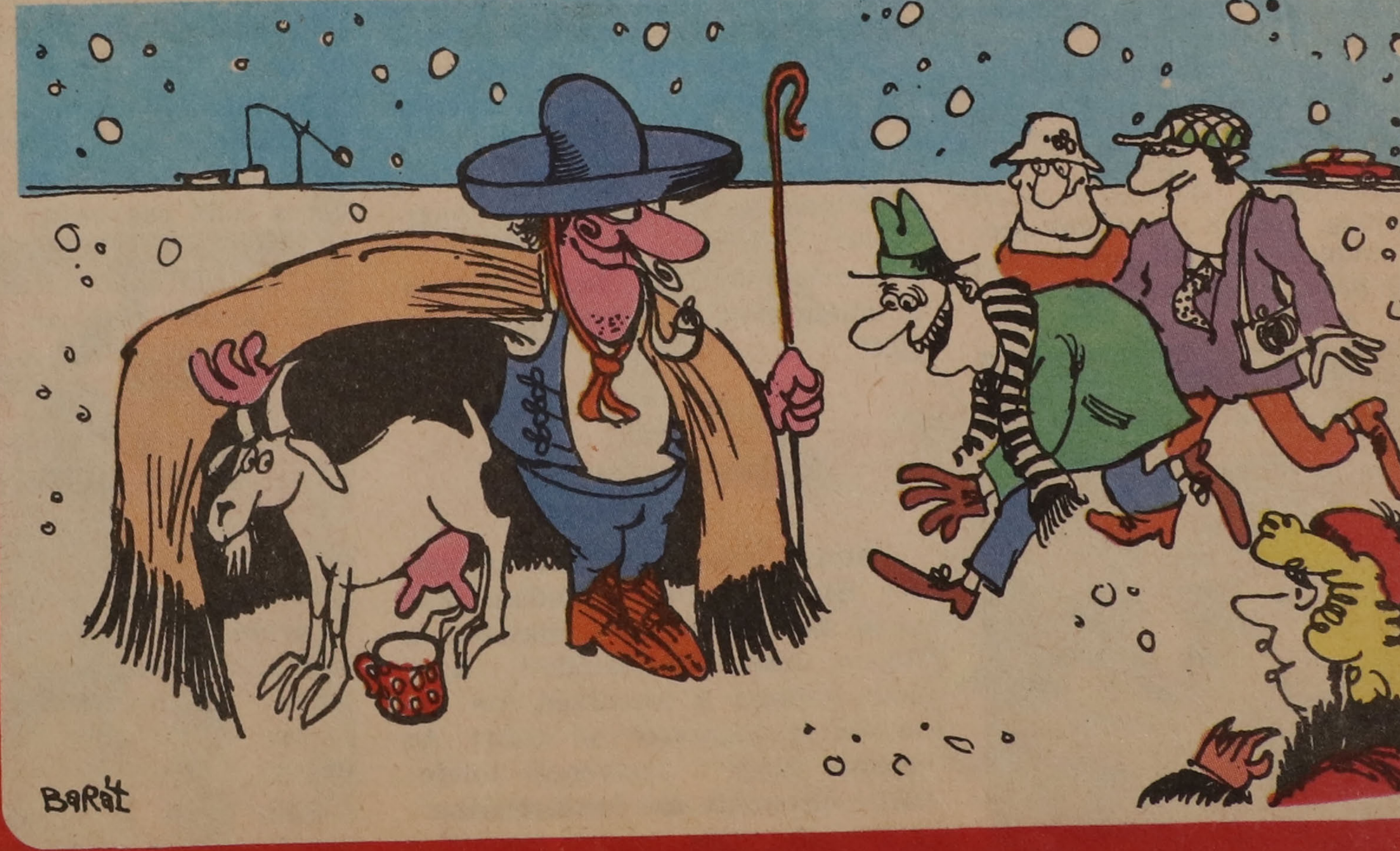

Csak úgy firkálgatok

GÁZ VAN

1984. december 27-én este, jóval kilenc óra után, megjelentek lakásomon a Gázművek kiváló szakemberei. A szakembereket én hívtam ki, mert már napok óta használhatatlan volt a gázom. Nem tudtam teát főzni, nem tudtam mosogatni, nem tudtam fürödni. A szakemberek nekiestek a gázórának, kitisztították belőle hat mázsa rozsdát, úszott a koszban az előszoba, majd közölték, hogy a készülékeket is átnézték, de annak a megjavítása nem az ő dolguk, hívjam újra a Gázműveket. Elmenőben, miután átvették az illő tiszteletdíjat, megnyugtattak, hogy az előszobában a rozsdától van ilyen förtelmes bűz, ez néhány napig így lesz, meg ne ijedjek tőle, semmi veszély.

A gázemberek elmentek, én nyugovóra tértem.

Éjjel háromkor valami megmagyarázhatatlan furcsa érzéssel felkeltem. A fejem fájt, émelyegtem, kimentem a fürdőszobába. Szerencsére nem gyújtottam villanyt, (különben repült volna, mint a Vaslady fürdőszobája) csak a szobából verődött oda a fény. Megállapítottam, hogy a gázóra rozsdájától ilyen szörnyű gázszag nem lehet és ebben pillanatban észrevettem, hogy a fali hősugárzó, (megszámláltam, harminc lángja van) csapja nyitva van. Nincs meggyújtva. Hatalmas sugárban ömlik belőle a gáz. Magam sem tudom, fél bódulatban hogyan lehetett annyi lelkierőm: a gázcsapot azonnal elzártam, ajtót ablakot feltártam, kirohantam amúgy pizsamában a hideg éjszakába a folyósóra és ott addig vettem mély lélegzetet, amíg el nem múlt a fejfájásom és jól meg nem fáztam.

Nem, hát ilyet Agatha Christie sem talált ki. Hogy lakásomba beengedek két gázos szakembert, a Nap utcai részleg küldötteit, nem kis bölcsődéseket és nem száztizenhat éves agyérelmeszesedéses egyéneket, akik kinyitnak egy csapot, és nem gyújtják meg a gázt, se el nem zárják. Oké, mondják, ömlik a gáz, elmennek. Krimiben, ez igen, ez ötlet volna: a gyilkosok gázszerelők képében járnak és az áldozatok lakásában nyitogatják a csapokat. Ha nem ébredek fel hajnalban, reggelre számosan találgatták volna, hogy miért lettem öngyilkos? Gyógyíthatatlan betegség? Elválok a férjemtől? Nem adja ki új regényemet a Szépirodalmi?

Életemben voltam már egynéhányszor halálveszedelemben. Négyéves koromban majdnem megfulladtam diftériában, Budapest ostromakor hetvenkét találatot kapott az a Károly körúti ház, ahol szerényen lapultam. Toronto és Montreal között viharba került a repülőgépünk. De, hogy azért haljak meg, mert a gázművek szerelője hanyag és lelkiismeretlen, hát ezt azért kikérem magamnak.

— Mit csináljak? — kérdeztem testvéremtől. — Jelentsem fel a szerelőket a főnöküknél? A bíróságon? Tudjam meg, kik jártak nálam és verjem meg őket?

— Azt hiszem, egyetlen dolgot tehetsz — mondta a húgom —, ezentúl december 27-én ünnepeld a születésnapodat.

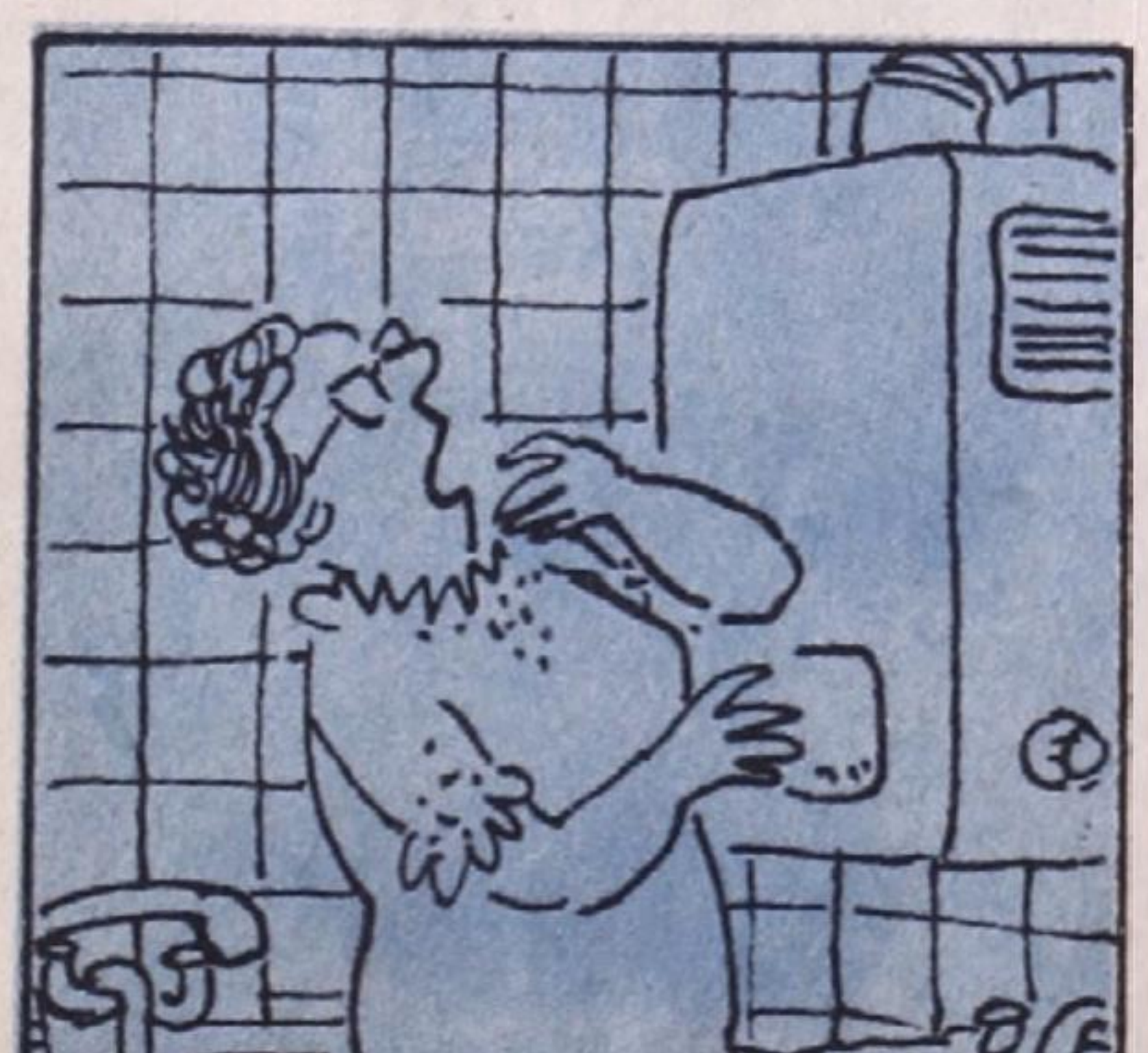

BÁNATOS TÖRTÉNET

A férjet megoperálták. Súlyos, nehéz műtét volt, hetekig lábadozott utána. A feleség hűségesen járta a kórházat, mosta, vasalta a pizsamákat, főzte az almakompótot és éjjel-nappal sírt és imádkozott. A keze reszketni kezdett, az arcán a gond barázdákat vésett, barna haja tele lett ősz csíkokkal. És amikor végre, végre, végre a férj gyógyultan ült be a taxiba, amit a feleség hívott a kórházhoz, ránézett a feleségére és megrémült. Ez, ez a sovány, ráncos ősz banya, ez az ő felesége? És még aznap udvarolni kezdett Kovácsnénak, a harmadik emelet nyolcból.

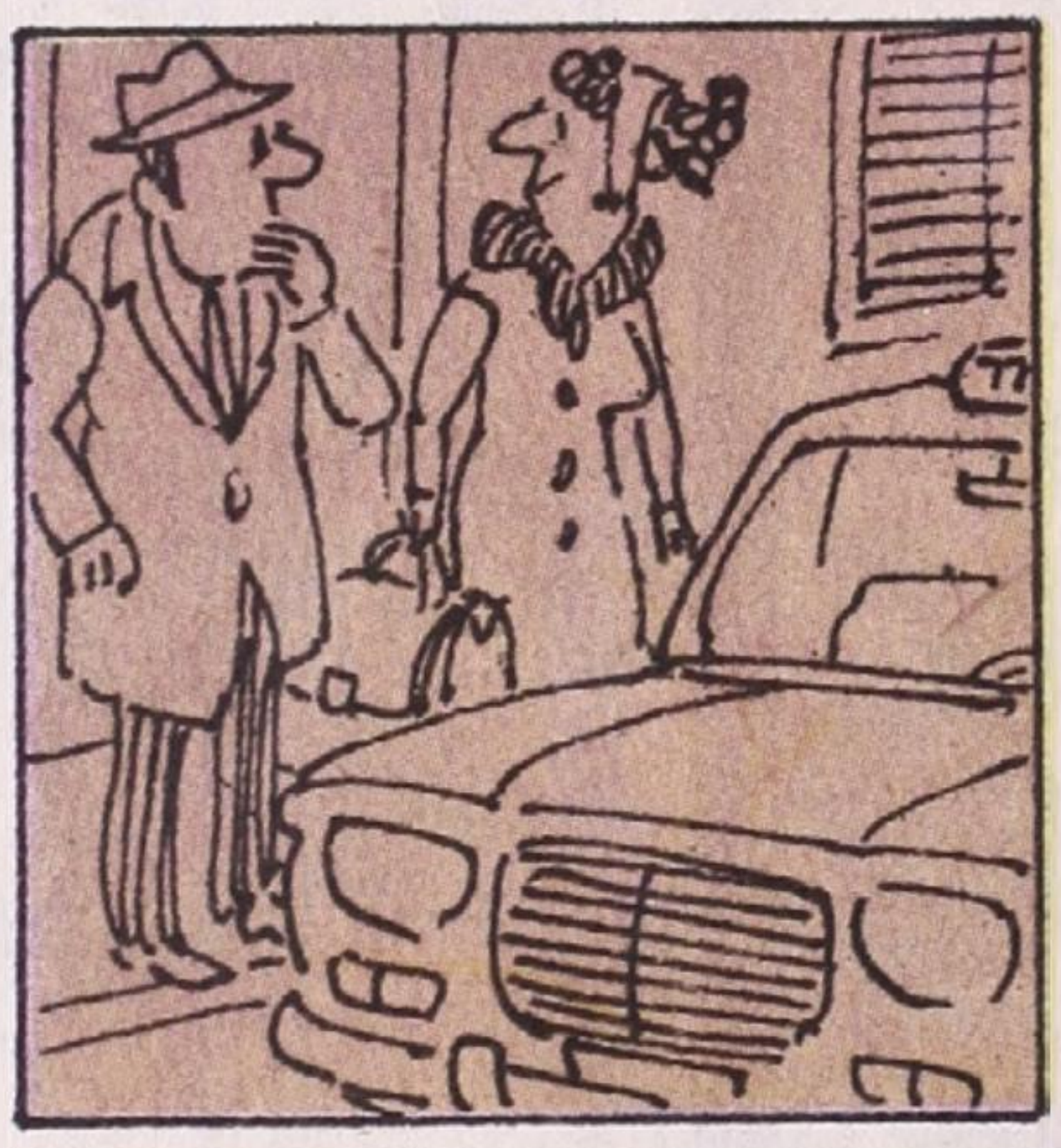

MEGOLDÁS

Jaj, de csinos ez a cipő. Bocsánat, már nem is érdekel, rá van írva, hogy csak 34—35-ös szám. Az a másik, az is ott. Vigyázat, az viszont csak 43-asban és 44-esben van.

Állok a kirakatnál, szeretnék egy közönséges, egyszerű, mindennapi harmincnyolcas cipőt venni. De ne adj isten, hogy méreteim a cipőkével találkoznának.

Elképzelem a megoldást. A cipőüzletek kirakatában egy nagy tábla:

Kedves Vevőnk! Lábát ingyen a kiválasztott cipő méretére szabjuk!

FOGANTYÚ

Vannak napok, amiket az ember legszívesebben átaludna. Már azzal kezdődött, hogy lüktetett a fogam. Azzal folytatódott, hogy nem kaptam a szomszéd kis üzletben se joghutrot, se kefírt. Az tetézte, hogy a testvérem telefonált: elromlott cserépkályhájában a Héra-fej, kinn mínusz tizenöt, a lakásában plusz nyolc, megfagy, az istenért, segítsek szerelőt keresni. Be kellett volna csomagolnom valamit folpack-ba, ebbe a nagyszerű, átlászó fóliába, de most csak átlátszó volt, csöppet se nagyszerű, szétszakadt, szétmállott húsz forint ára fólia. A porszívógépem kettőt hörgött és kiadta nemes lelkét az addig felszívott porral együtt. Nem, hát ma nem szabad lottózni, ma nem szabad új munkába kezdeni, ma . . . Na jó, hát azért elmegyek a tisztítóba az ágyneműért.

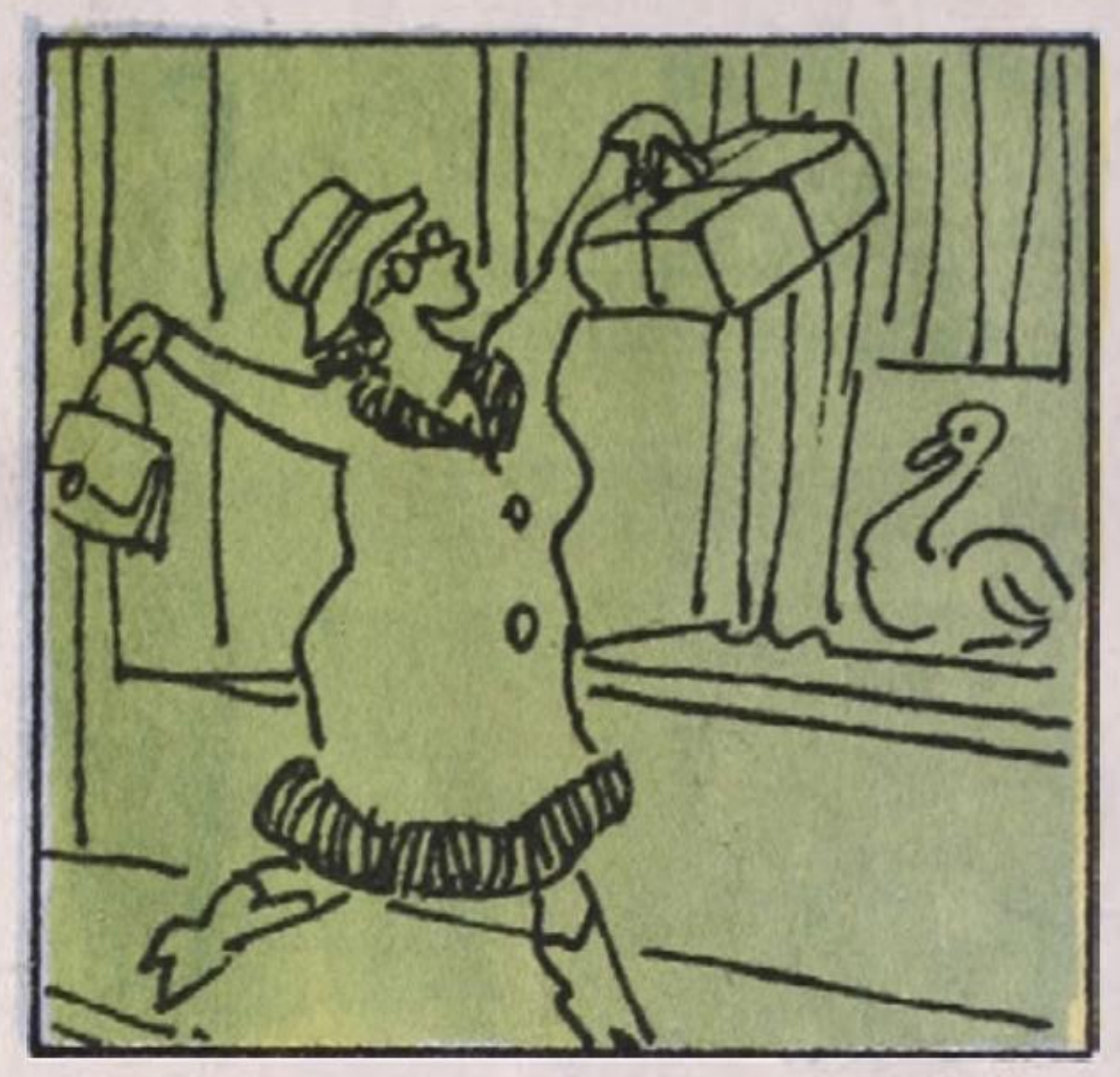

A Ruhatisztító Szövetkezetnél a tisztaruha készen volt. A felvevőhely vezetője barátságosan mosolygott. Átnyújtotta a tiszta ruhát és a spárgára ráerősített valamit. Egy kis műanyag fogantyút. Olyat, mint egy bőröndfül. Ennélfogva nem kellett a csomagot hónom alá csapnom, vállra vennem, magam előtt görgetnem. Egyszerűen meg kellett markolni az ügyes kis fogantyút és vinni fáradság nélkül, mint egy bőröndöt, aktatáskát, és csinos volt a fül és átszerelhető más csomagra. És nem kértek érte külön pénzt, mosolyogtak, boldog új évet kívántak. Emberek! Valaki újított valamit, nem azért, hogy öt forinttal fel lehessen emelni a szolgáltatás árát, nem hirdette újságban, hogy aki a Ruhatisztító Szövetkezetnél dolgoztat, az könnyebben viheti haza a cihákat, nem ígért, nem boldogított, hanem kitalált valami apróságot, csak azért. hogy nekem, meg neked, meg neki egy ici-picivel könnyebb legyen az életünk.

Testvérem telefonált, hogy a Javszertől ki fognak jönni és megcsinálják a Hérát, a másik tekercs fólia ragyogóan szuperált, az ég kék volt, a fogfájásom elállt. A Sorsszimfóniát énekeltem egész nap, kicsit hamisan, de nagyon lelkesen. Átölellek emberiség.

TÖBB DIMENZIÓ

Két nap múlva karácsony, utazom a hatos villamoson, egy görcs a gyomrom, istenem, most operálják, istenem, segíts rajtunk, istenem, ne menjen a tű se túl jobbra, se túl balra, se túl mélyre, nehogy megsérüljön a gerince.

Béla bácsi, a Majakovszkij utcánál szálljon le, tudja melyik a Majakovszkij utca?

Nem megyünk jó irányban, a Dunának azon az oldalon kell lennie.

Maga csak legyen nyugodt, Béla bácsi, a Duna jó helyen van, mi leszállunk a Pozsonyi útnál, maga szálljon le a Majakovszkij utcánál.

Csak ne kérdezze tőlem a Hosszú kések éjszakáját, azt nem tudom, csak a Gapon pópát tudom.

Egy olyan vasrácsot terveztetett öregem, iparművésszel, amilyen a versailles-i kastély körül van. Nem tudja mit csináljon jó dolgában.

Ha túl lesz a műtéten, Szent Antal . . . Marx, mindent, ezentúl nem lesz egy bűnös gondolatom sem. És bocsásd meg a mi vétkeinket. Lehet, hogy inkább altatni kellett volna, a lumbál anesztézia . . .

Mégiscsak nevetséges, hogy valaki Leányfalun versailles-i rácsot csináltasson magának, nem fogja engedélyezni a tanács.

Béla bácsi, ez a Pozsonyi út, magának a Majakovszkij utcánál . . .

De ha nem a Gapon pópát, nekem jó volna a Reichstag felgyújtása is. Ha megajánlaná a hármast.

Tanulni kellett volna Pintyőke, nem pedig . . .

Veled bűnöztem, Mókus, és még te beszélsz. Ha a hosszú kések éjszakája . . .

Két síma, két fordított, de Alice-fonalat vegyél hozzá, az elég vastag.

Még nincs meg a karácsonyfám, a díszek megvannak tavalyról, de nem veszek annyi szaloncukrot, a kölykök kibontják és kieszik . . .

Ne legyen semmi baja, ne legyen semmi baja, istenem, ne legyen semmi baja. Mit fogadjak meg? Csak most az egyszer én én soha . . .

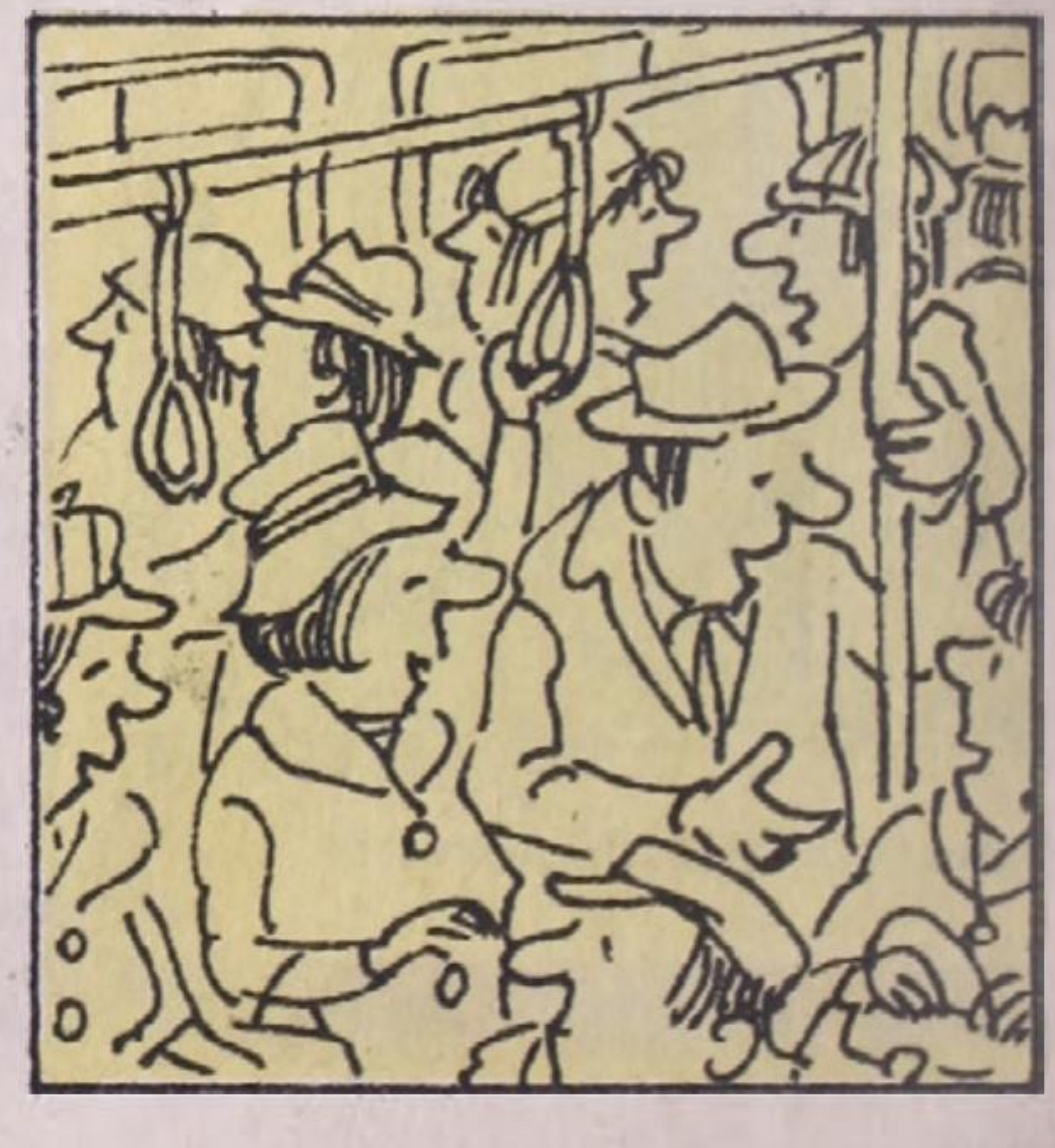

Béla bácsi feláll és leszáll a November hetedike téren. Gapon pópáék csókolóznak. Talán már be is fejezték a műtétet.

Hirtelen megértem a modern verseket.

ÍGY BIZONY

— De hát énnekem kell az autó. Én autó nélkül nem vagyok ember.

— És autóval az vagy, fiam?

Fehér Klára

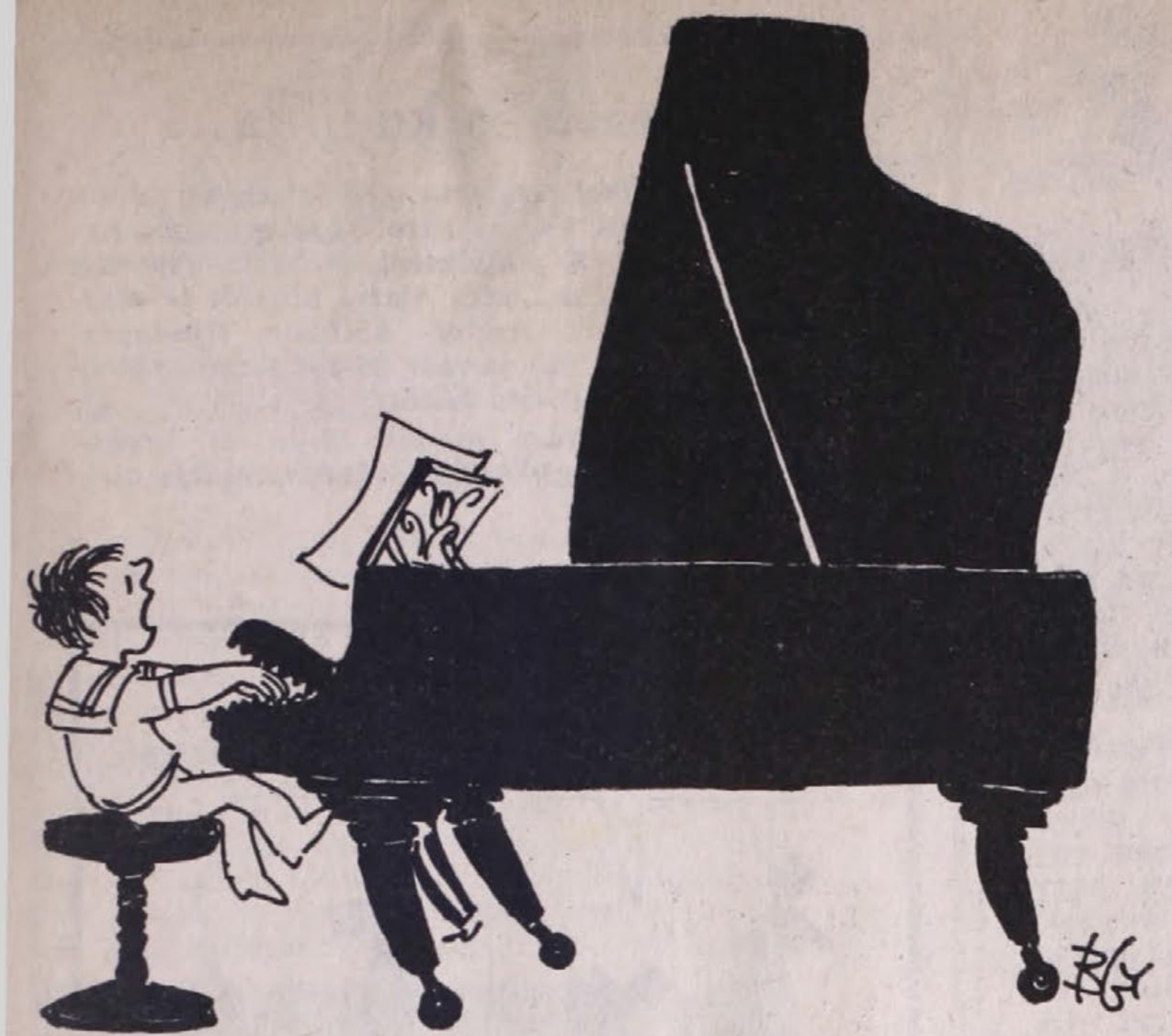

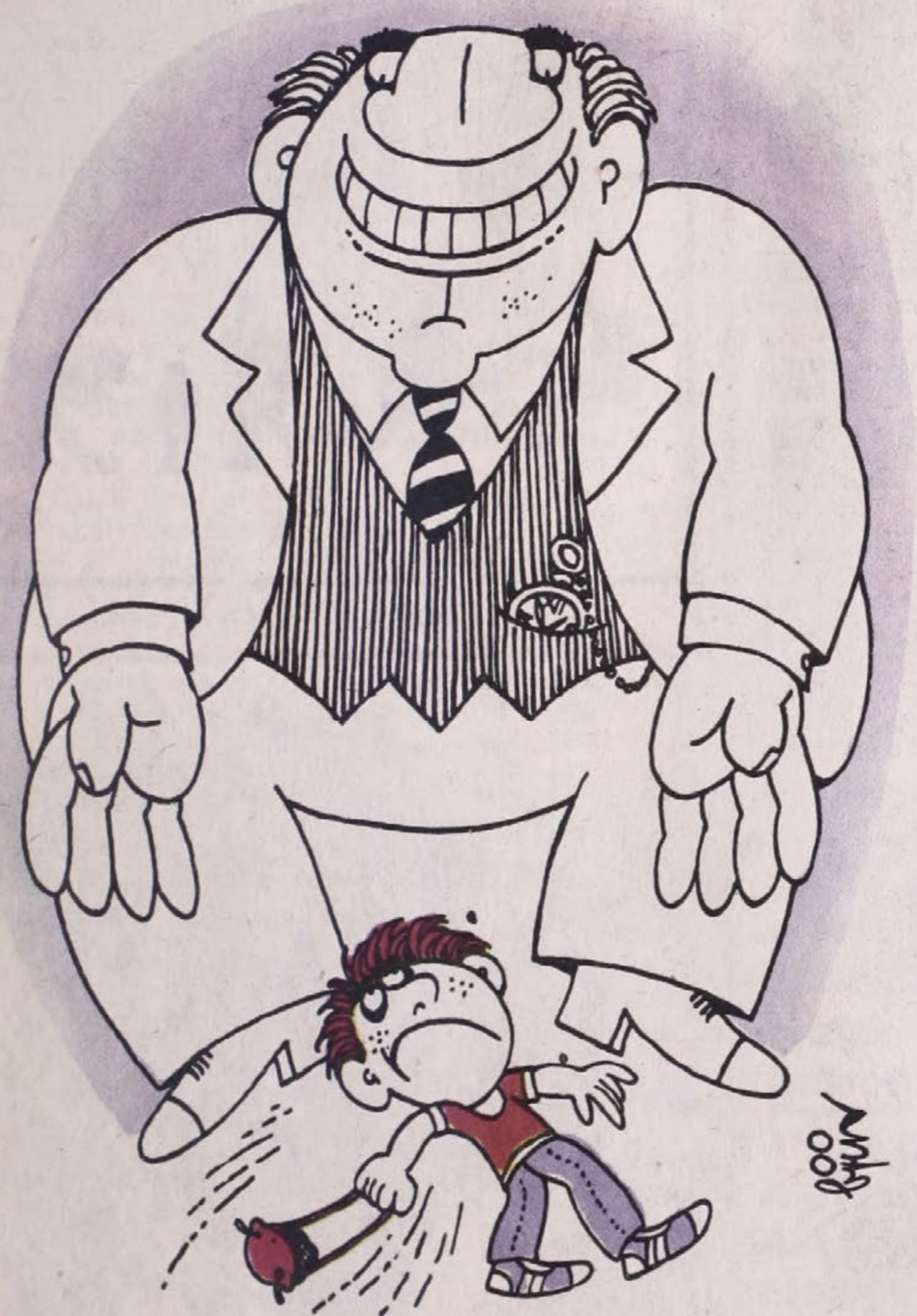

BEHEMÓT

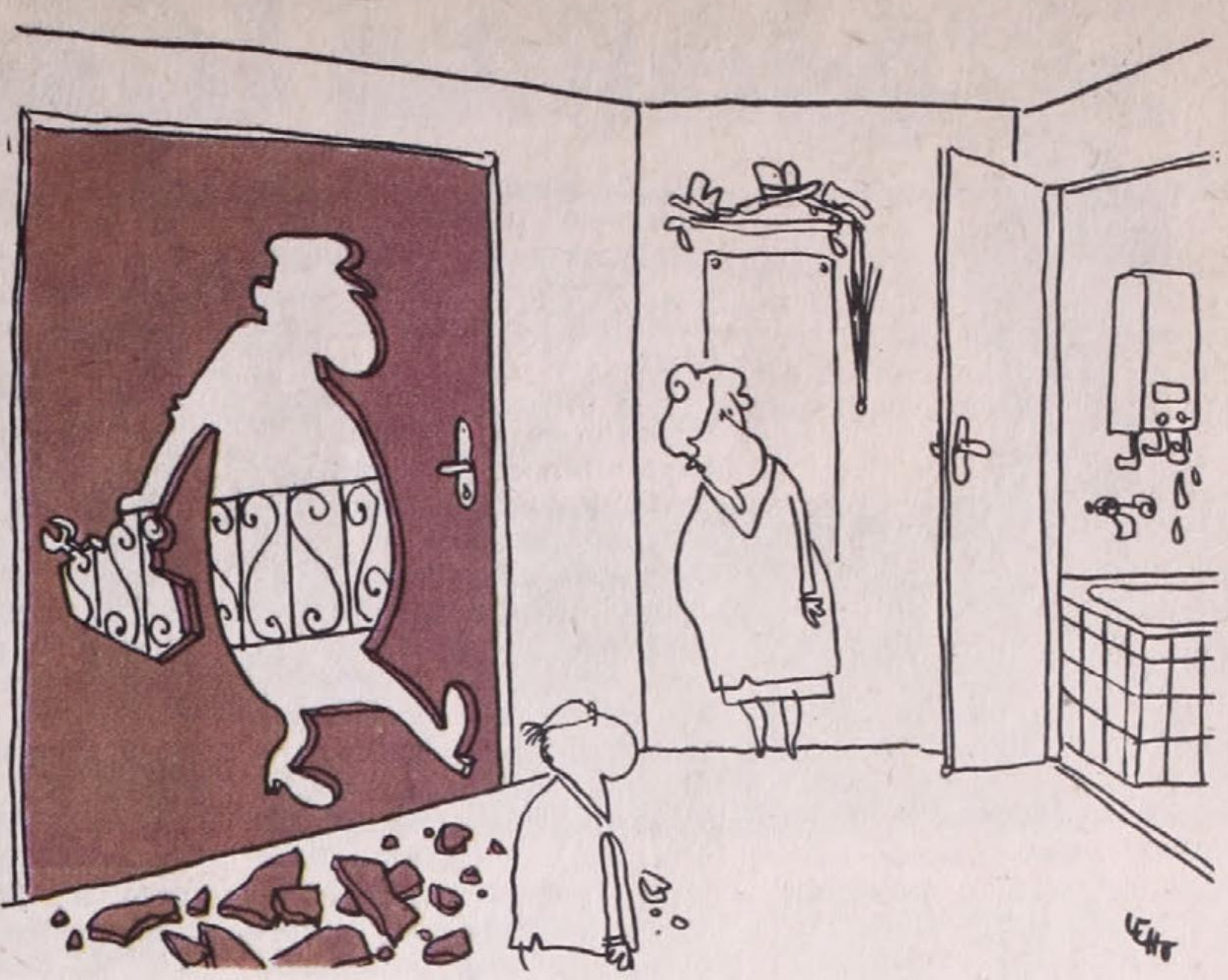

BRENNER, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, DALLOS

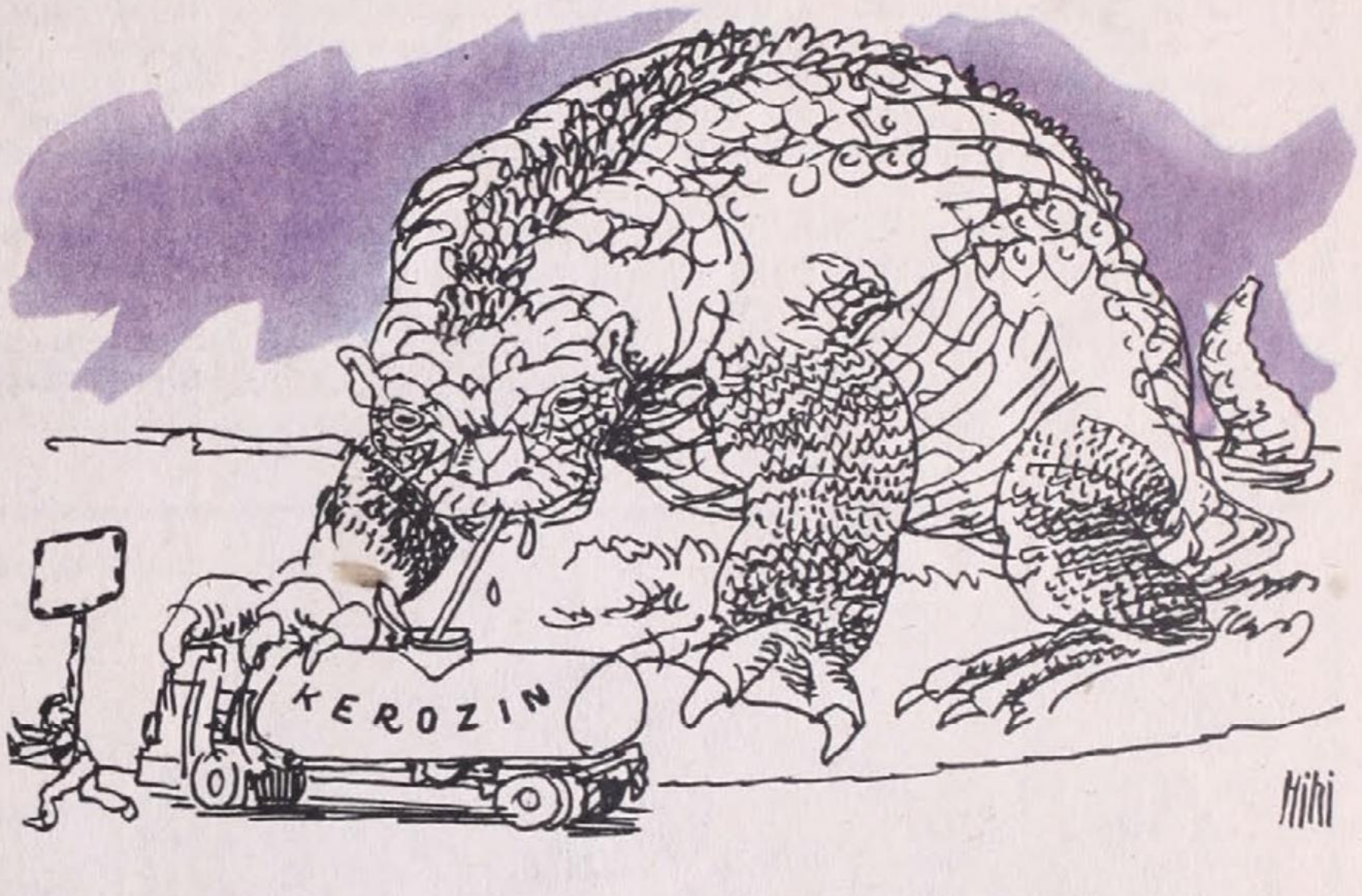
KEROZIN
Hihi

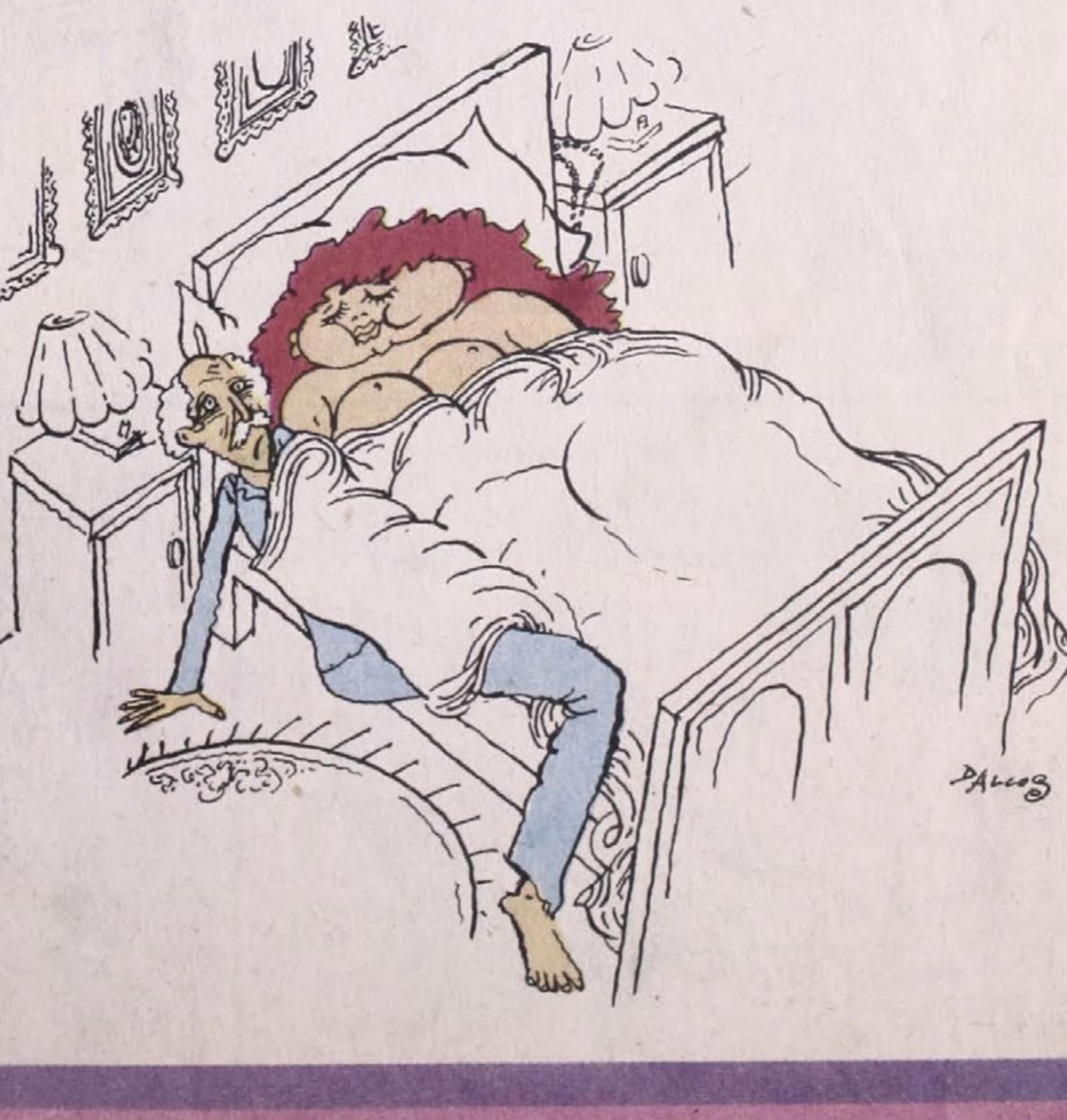

SZÓJAKOZTATÁS

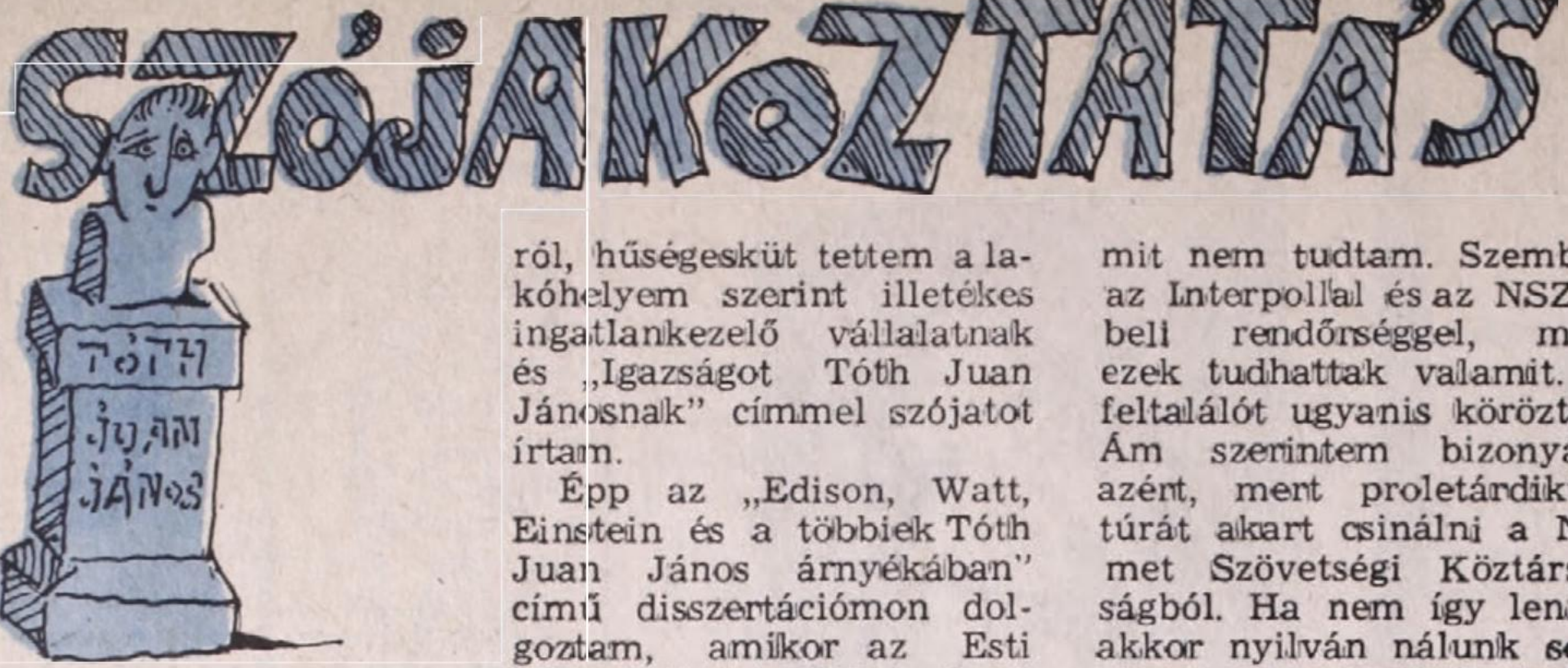

Nagyon szégyellem magam, mégis be kell vallanom, hogy hosszú ideig fogalmam sem volt arról, ki lehet Tóth Juan János, mígnem az Élet és Irodalomból megtudtam, hogy hazánk visszaszakadt fia olyat tud tenni a szójababbal, mint aminőt előtte soha senki széles e világban. Találmánya rövid időn belül oly gazdaggá tehetne bennünket, hogy a kuvaiti sejket is megenné a sárga irigység, ha tudomást szerezne például az alsózsolcai tanácstitkár vagyoni helyzetéről.

Nem véletlen a feltételes mód használata, ugyanis Tóth Juan János eljárását több, valószínűleg hozzá nem értő hazai és külföldi akadémikus megvalósíthatatlannak tartotta. Nem tagadom, hogy a cikk elolvasása után felháborodásomban azonnal értesítettem levélben az illetékeseket, hogy érdemeim elismerése mellett lemondok magyar állampolgárságomról, hűségesküt tettem a lakóhelyem szerint illetékes ingatlankezelő vállalatnak és „Igazságot Tóth Juan Jánosnak" címmel szójatot írtam.

Épp az „Edison, Watt, Einstein és a többiek Tóth Juan János árnyékában" című disszertációmon dolgoztam, amikor az Esti Hírlapból értesültem, hogy a feltaláló tulajdonképpen mégsem igazán a nemzet és az emberiség megmentője. Mivel ezt tudományos szaktekintélyek támasztották alá, kénytelen voltam korábbi álláspontomat felülbírálni, s Tóth Juan János szobrát a róla elnevezett könyvespolc tetejéről alacsonyabb beosztásba helyezni.

A szója-vita közben tovább gyűrűzött, s ez kihatott életvitelemre is. Így az egyik nap feleségemmel csülkös szójabablevest főzettem, másnap viszont valamennyi önéletrajzomból kihúztam azt, hogy az egyik dédapám tót volt, nehogy valami kapcsolatot találjanak Tóth Juan János és közöttem.

Később, amikor az Ország-Világ is bekapcsolódott ebbe a szója-szójátékba, már tudtam, hol a helyem: a rendőrségen, ahol mindent el kell mondanom Tóth Juan Jánosról.

A bökkenő csak az volt, hogy tulajdonképpen semmit nem tudtam. Szemben az Interpollal és az NSZK-beli rendőrséggel, mert ezek tudhattak valamit. A feltalálót ugyanis körözték. Ám szerintem bizonyára azért, mert proletárdiktatúrát akart csinálni a Német Szövetségi Köztársaságból. Ha nem így lenne, akkor nyilván nálunk sem néznék ténykedését tétlenül az illetékesek, de hát a politikai menedékjog az egészen más.

Az Élet és Irodalomban most megint olvastam egyszerre két írást a szójaügyről. Az egyikben egy akadémikus kifejti, hogy nem az Interpol tévedett, hanem Tóth Juan János. De hát tévedni emberi, és nem interpoli dolog. A másikban a szerkesztőség közli, hogy miben nem ért egyet az akadémikussal.

Mi tehát az igazság? Őszintén szólva nem tudom. Tény, hogy az eljárást feltaláló ügye nincs lezárva. A feltaláló sincs. Nagy baj tehát nem lehet. Az is tény — a cikkekből tudom —, hogy a magyarság bizonyos hányada már valamelyest meggazdagodott, hála a találmánynak vagy a szélhámosságnak. Hogy ez a bizonyos hányad éppen Tóth Juan János és szűk baráti köre, az szerintem kizárólag a véletlen műve.

Vezda János

Kecskemét is kiállítja…

Ötödik alkalommal rendezte meg tavaly év végén a KISZ Kecskeméti Városi Bizottsága országos karikatúrapályázatát. A pályázatra érkezett 226 rajz közül a legjobbakat a Ludas Matyi olvasói is megtekinthetik a Gábor Andor klubban (Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.) január 24-től március 7-ig, munkanapokon 13—17 óra között.

A karikatúrakiállítást január 24-én 17 órakor Krenner István, lapunk rajzolóművésze nyitja meg.

TANGRAM

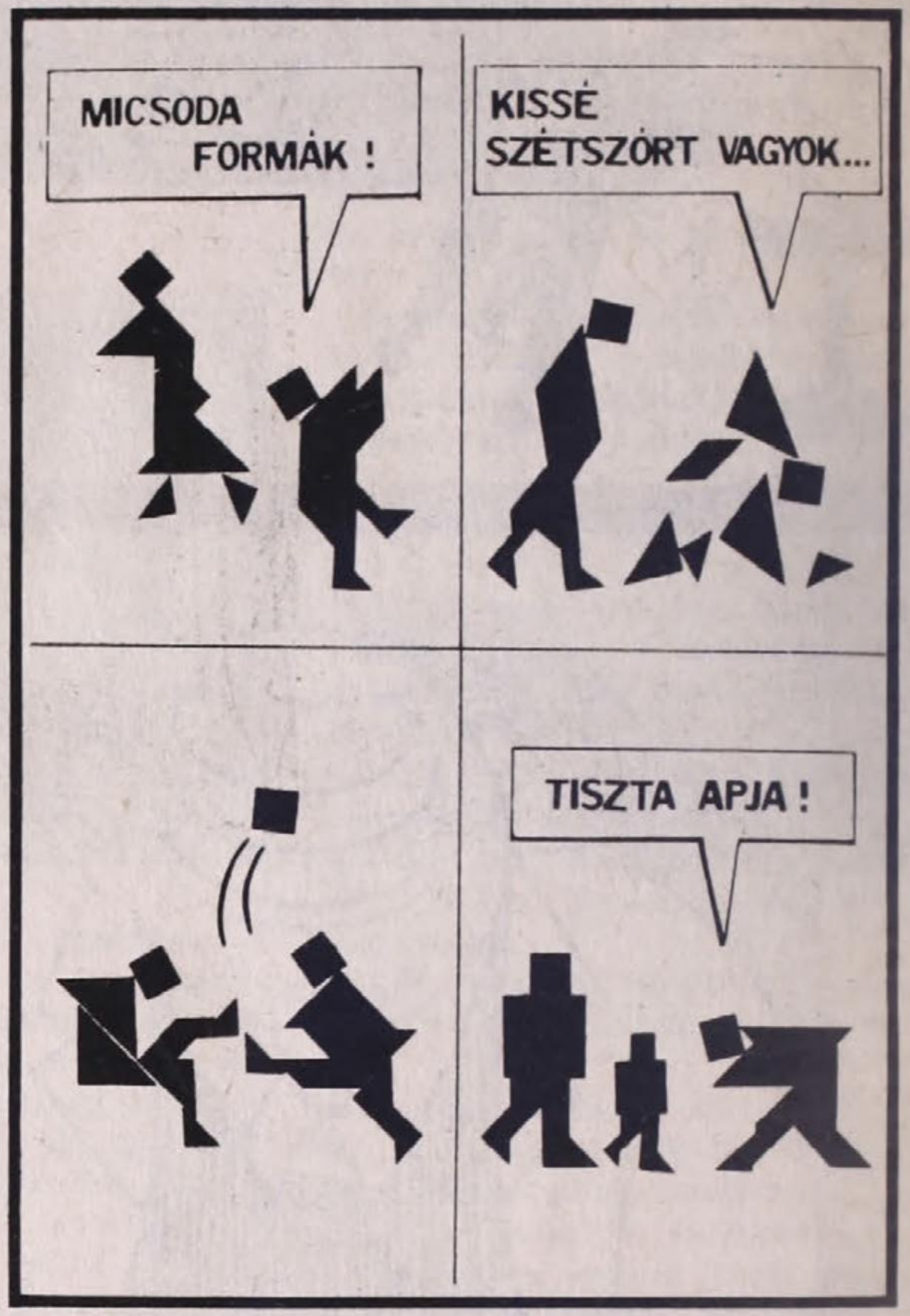
MICSODA FORMÁK !
KISSÉ SZÉTSZÓRT VAGYOK...
TISZTA APJA !

Varró Sándor (Orosháza) rajza

„SZÁRÍTÓ" SOROZAT

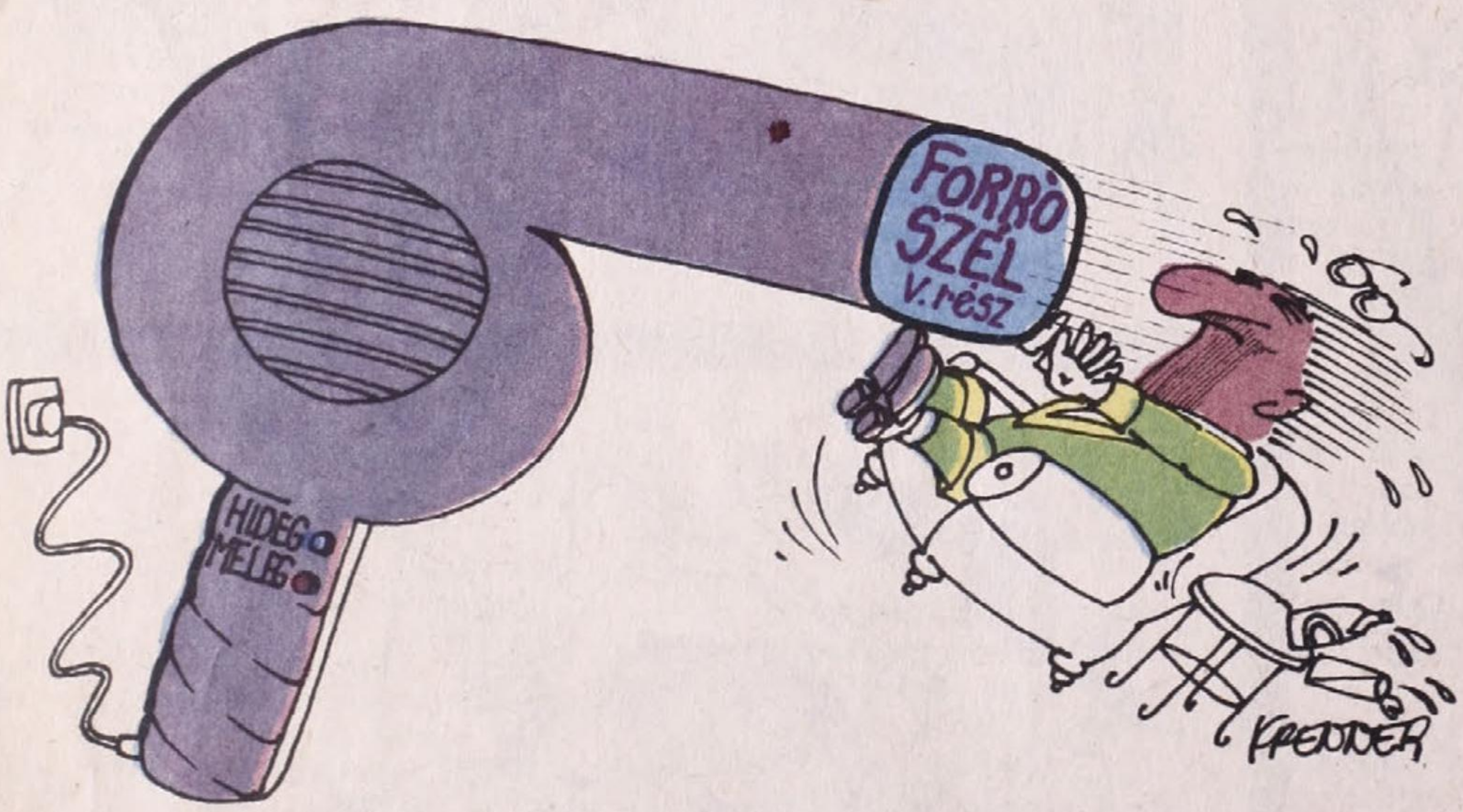

MINT A VIDÁM PARKBAN . . .

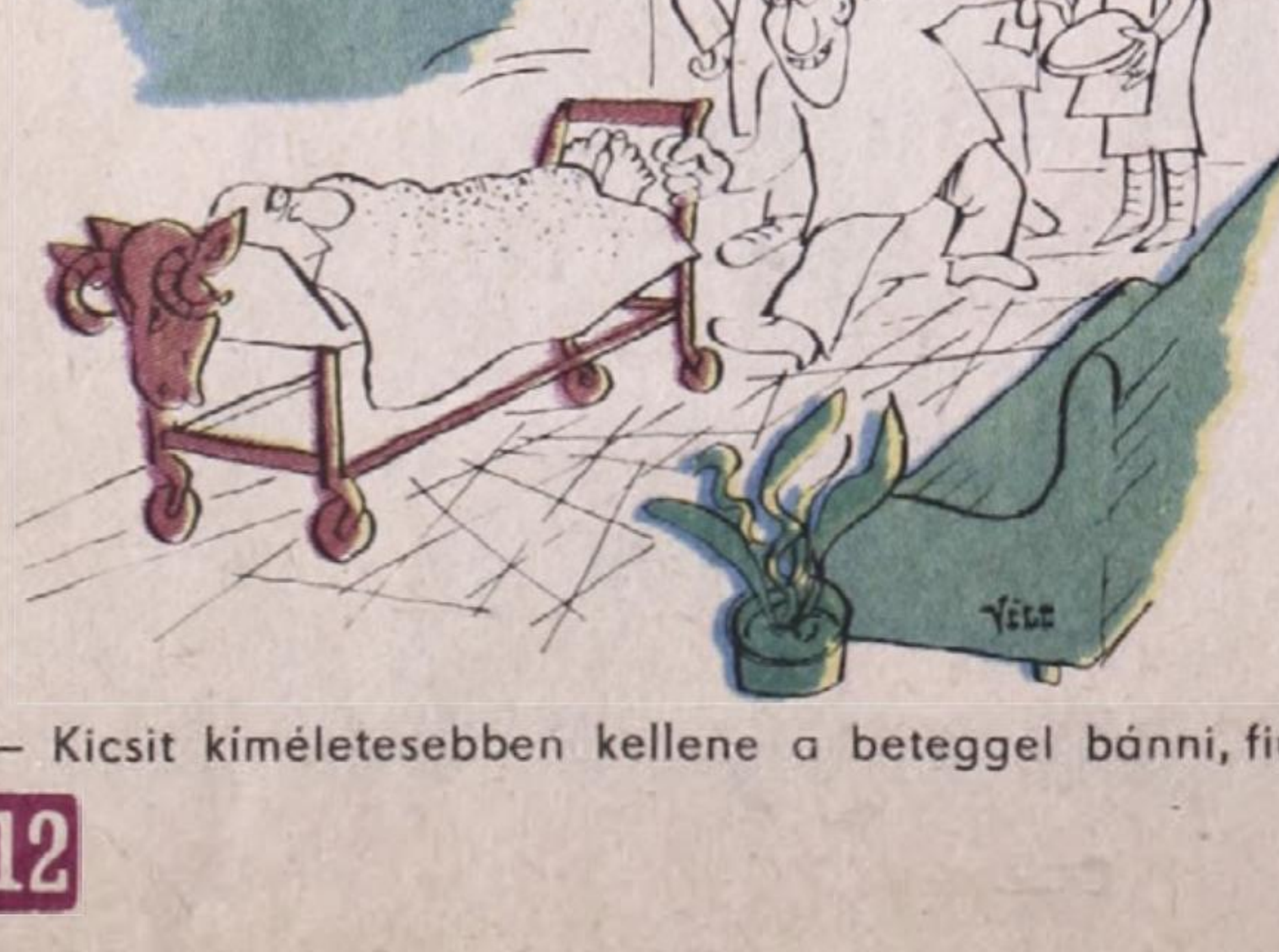

– Kicsit kíméletesebben kellene a beteggel bánni, fiúk!

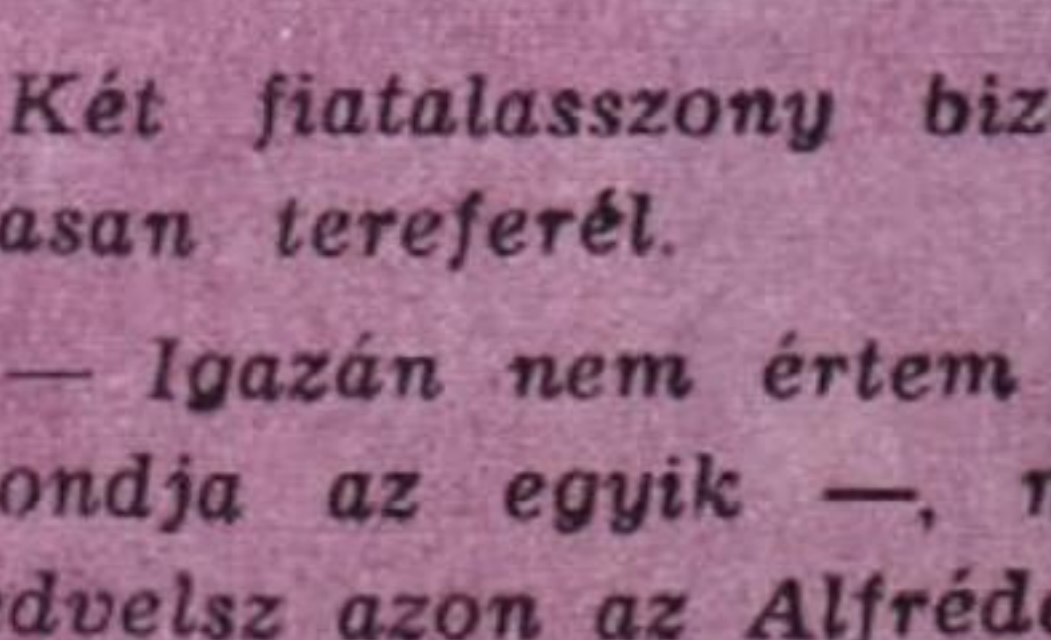
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Két fiatalasszony bizalmasan tereferél.

— Igazán nem értem — mondja az egyik —, mit kedvelsz azon az Alfréden, se szellemes, se szép.

— Igaz, mind igaz, de szükség esetén pompásan belefér a szekrényembe.

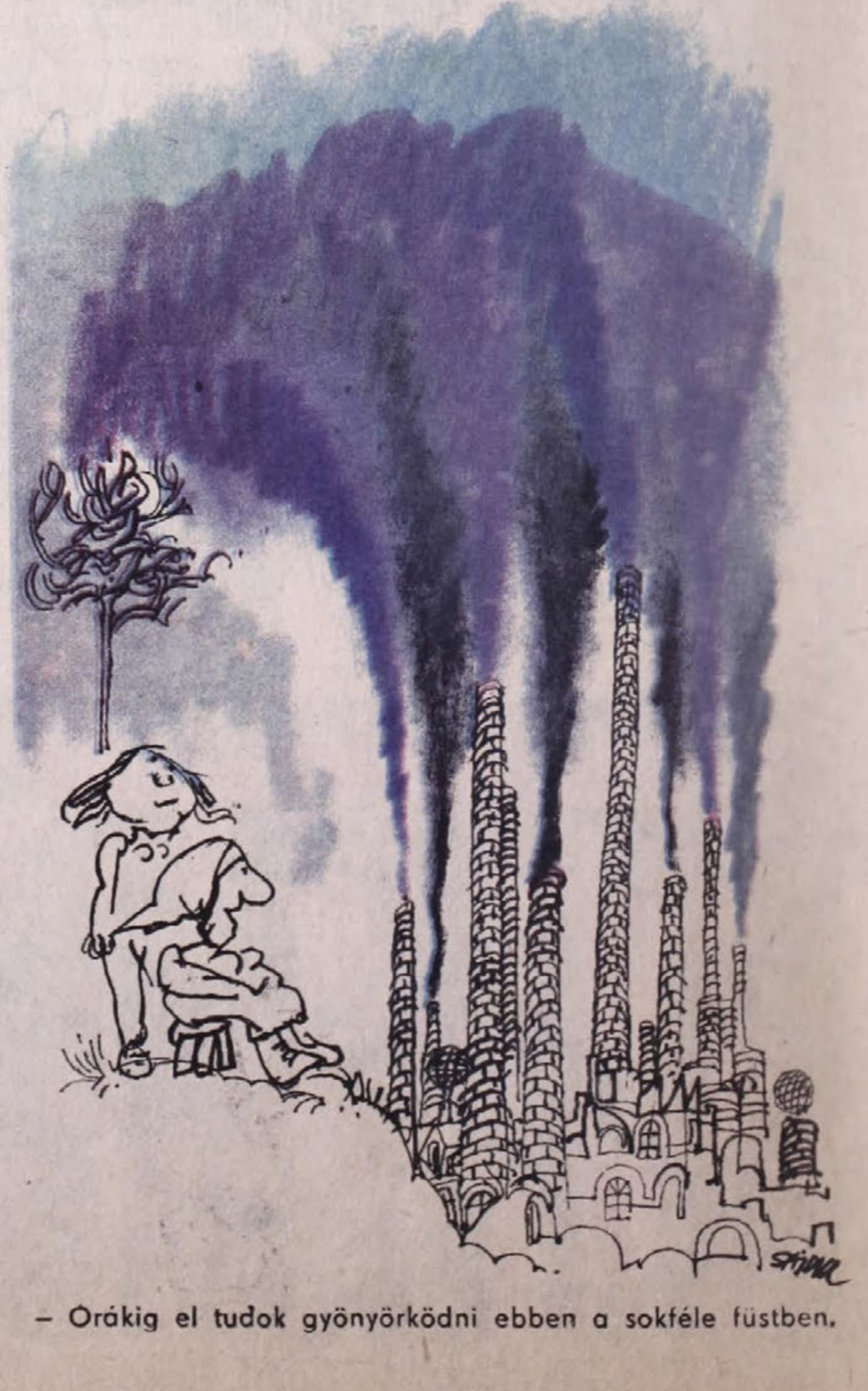

– Órákig el tudok gyönyörködni ebben a sokféle füstben.

AZ OLVASÓ OLDALA

ÚTON-ÚTFÉLEN

SÓHÁNYÓK

Tisztelettel újítási javaslatot nyújtok be a Budapesten alkalmazott sózással kapcsolatban. Kialakult fővárosunkban a hóeltakarításnak fejlett államokban sem látható módszere. Ennek lényege, hogy amint egy-két centiméter hótömeg lezúdul, a Közterületfenntartó Vállalat sószóró kocsijai, a házmesterek, az amatőr sózók diadalittasan hintik be az összes elérhető felületet sóval, mint annak idején az elpusztult Karthágó helyét. Ezen élenjáró kémiai módszer szerint a hóból több napig garantálható sós latyak lesz, mely igen izgalmassá teszi a gyalogosok közlekedését. De sikerül ezen módszerrel megszabadulni az oly sok gondot, ápolást igénylő növényzettől is. Csökkenti az eljárás a gépkocsiállományt is, mert korrózió útján likvidálja az egyébként is környezetszennyező gépkocsikat. De hasznos a cipők, a beton- és acélépítmények szempontjából is, mert ezeket is szétmarja a só, márpedig e tárgyaink köztudottan eléggé rondák.

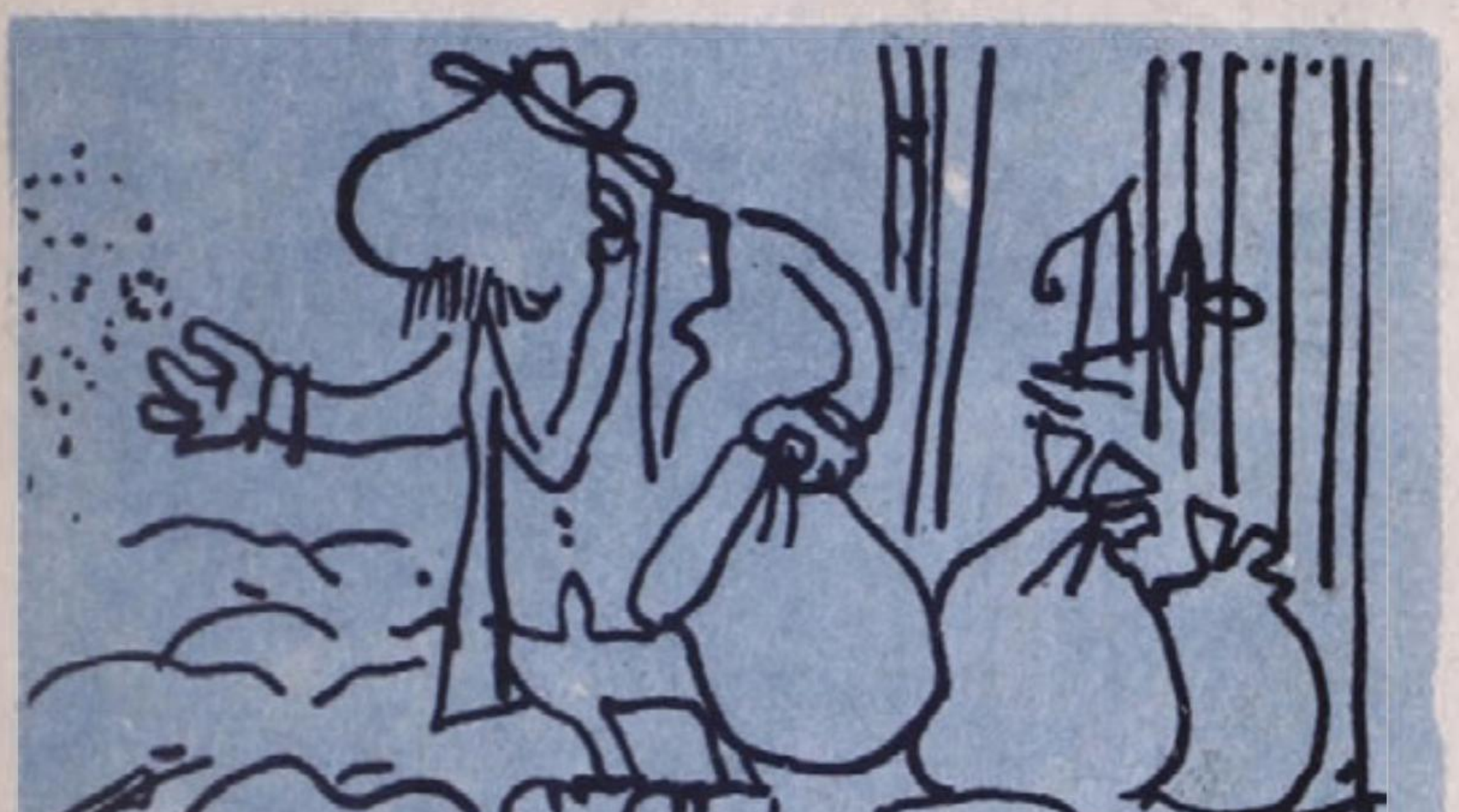

A sózásnak csak egy hibája van, hogy import anyagot, mármint sót igényel.

Hosszas kísérletezéssel kifejlesztettem egy új módszert a hóeltakarításra. Ez ugyan nem nyújtja a fenti előnyöket, de tetemes importanyag-megtakarítást eredményez. Tanulmányozva a szakirodalmat, a külföldi helyzetet, a haladó hazai hagyományokat, az alábbit javasolom. Ha a hó leesik, nem várjuk meg, míg jéggé tapossák, hanem szellemes, újszerű eszközök segítségével, pl. lapát, seprő, seprőgép, emberek, sőt maga a lakosság, a járdáról, az úttestről a havat letolja, lesepri és kupacokba rakja. Ehhez a bonyolult módszerhez még szükség van megfelelő áttekintőképességű Hivatalra, aki mindezt elrendeli.

A megtakarításból részemre kiutalandó újítási díjat felajánlom környezetvédelmi szakembereink külföldi tanulmányútjaira olyan havas országokba, ahol a sózást már nem alkalmazzák.

Kecskeméthy Géza
Bp. XI., Iglói u. 5.
1118

REPÜLJ, UTAS!

A keszthelyi Volánnál olyan „ésszerű" dolgok vannak, hogy a buszokra az első ajtónál kell felszállni, az újabban felszerelt jegylyukasztók viszont a hátsó ajtónál találhatók. A reggeli csúcsforgalomban nem képesek a Balatongyörök—Keszthely vá. vonalon csuklós buszt beállítani (ez Keszthelyen helyi járatként közlekedik), és minden reggel olyan tömeg van a buszon, hogy sokszor a felszállók már alig tudnak fellépni, mert még a lépcsőn is állnak.

Ebben a helyzetben történt meg velem, hogy a gépkocsivezető fölírt, és számlát küldtek a büntetés kifizetésére, mert nem lyukasztottam ki a jegyemet. Sajnálatos módon ez idáig repülni még nem tudok, másként viszont az első ajtótól nem tudtam volna eljutni a hátsó ajtónál fölszerelt lyukasztóhoz, csak két megálló után, amikor már kezdett fogyni a tömeg. Akkor viszont már a sofőr — meglehetősen agresszíven — a személyi igazolványomat kérte.

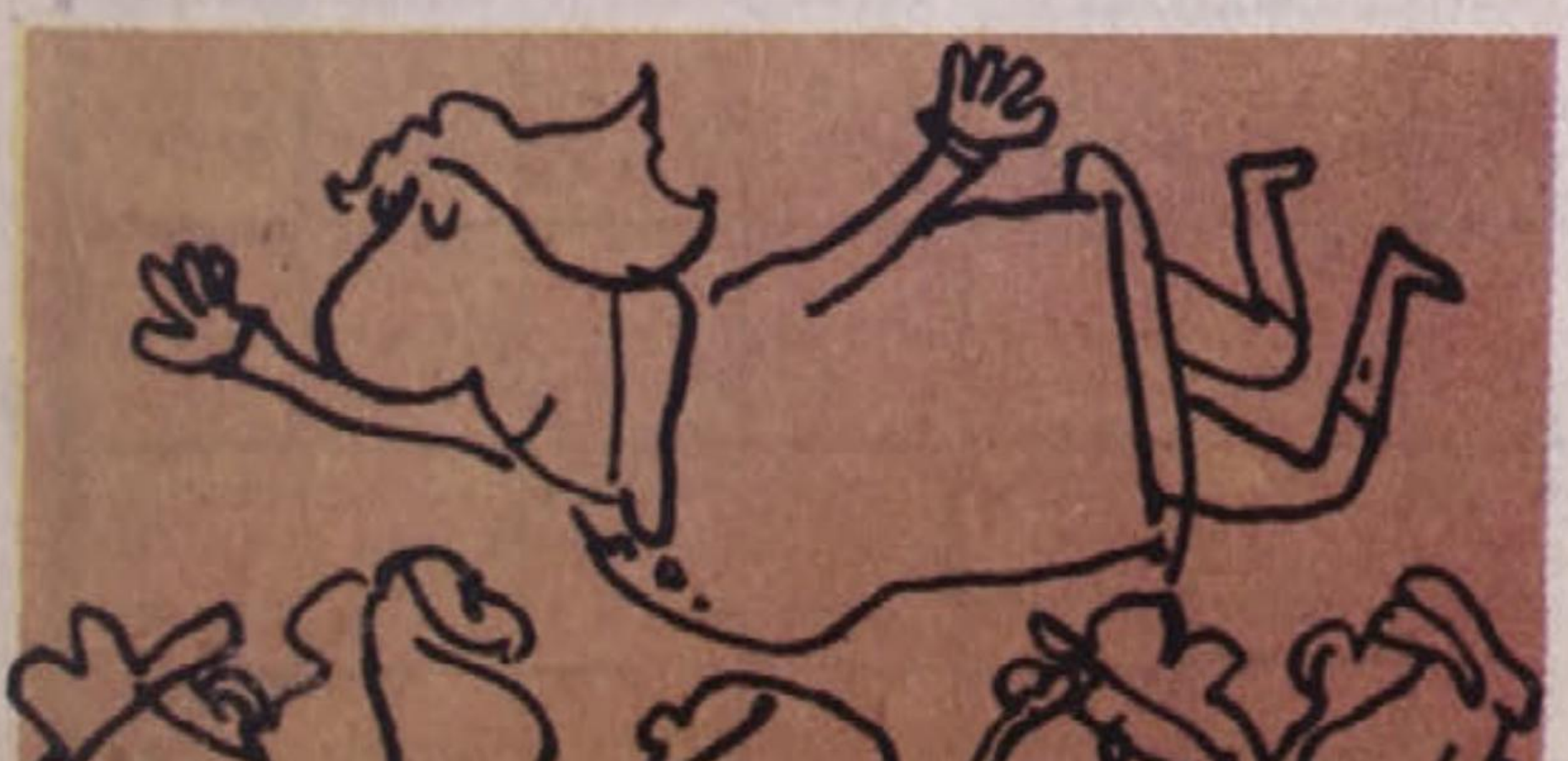

Somogyi Ágnes
Keszthely, Somogyi u. 3.
8360

KÖZTERÜLET, KÖZTERÜLET . . .

A lapjukban megjelent, Liszt Ferenc téri zöldség-gyümölcs árusítással kapcsolatos cikkre az alábbi tájékoztatást adom: A KISZ Budapesti Bizottsága kedvezményes — az ismert ellátási gondokat enyhítendő — zöldség-gyümölcs árusítási társadalmi akciót kezdeményezett, melynek keretében került sor kerületünkben két helyen — a Liszt Ferenc téren, illetve a Lenin körút 120. sz. épület előtt — az árusításra. Bár eredetileg két hónapra szólt az engedély, a Liszt Ferenc téri árusítás 3 hét után megszűnt.

Mint a kerület városképi megjelenésének gazdái alapvetően egyetértünk olvasójuk levelével, és nemcsak a konkrét ügy esetében, hanem egyéb közterületi árusítások vonatkozásában sem szívesen adunk engedélyt.

Lantos Péter osztályvezető
VI. kerületi Tanács V. B.
Műszaki Osztály

TÜCSÖK és BOGÁR

selője: Veres Ernő. A cégnek volt egy rossz fröccsöntője és egy lófiahegesztője. És persze az összedobott tőke, négy em-

Két eset lehetséges: vagy ló fia volt a hegesztő, vagy lófiát hegesztett . . .

(A Dunántúli Naplóból ollózta dr. Palla Istvánné, pécsi olvasónk)

Az összességében harminckét embert foglalkoztató, több mint száz telephellyel, üzemrésszel dolgozó *nagyvállalati forma nem ösztönözte kellően*

Ez aztán a munkaerőhiány!

(Beküldte Nádor Balázs, szentesi olvasónk)

Ma este 20 órától
Szilveszteri
előzetes
sóműsor
a BARÁTSÁG
BISZTRÓBAN
GARANTÁLT
ÉLMÉNY

Szhow, ami szhow, ez így nem egészen jhow!

(A Fejér megyei Hírlapban bukkant rá Szabó Jácint és Szabó Viktor)

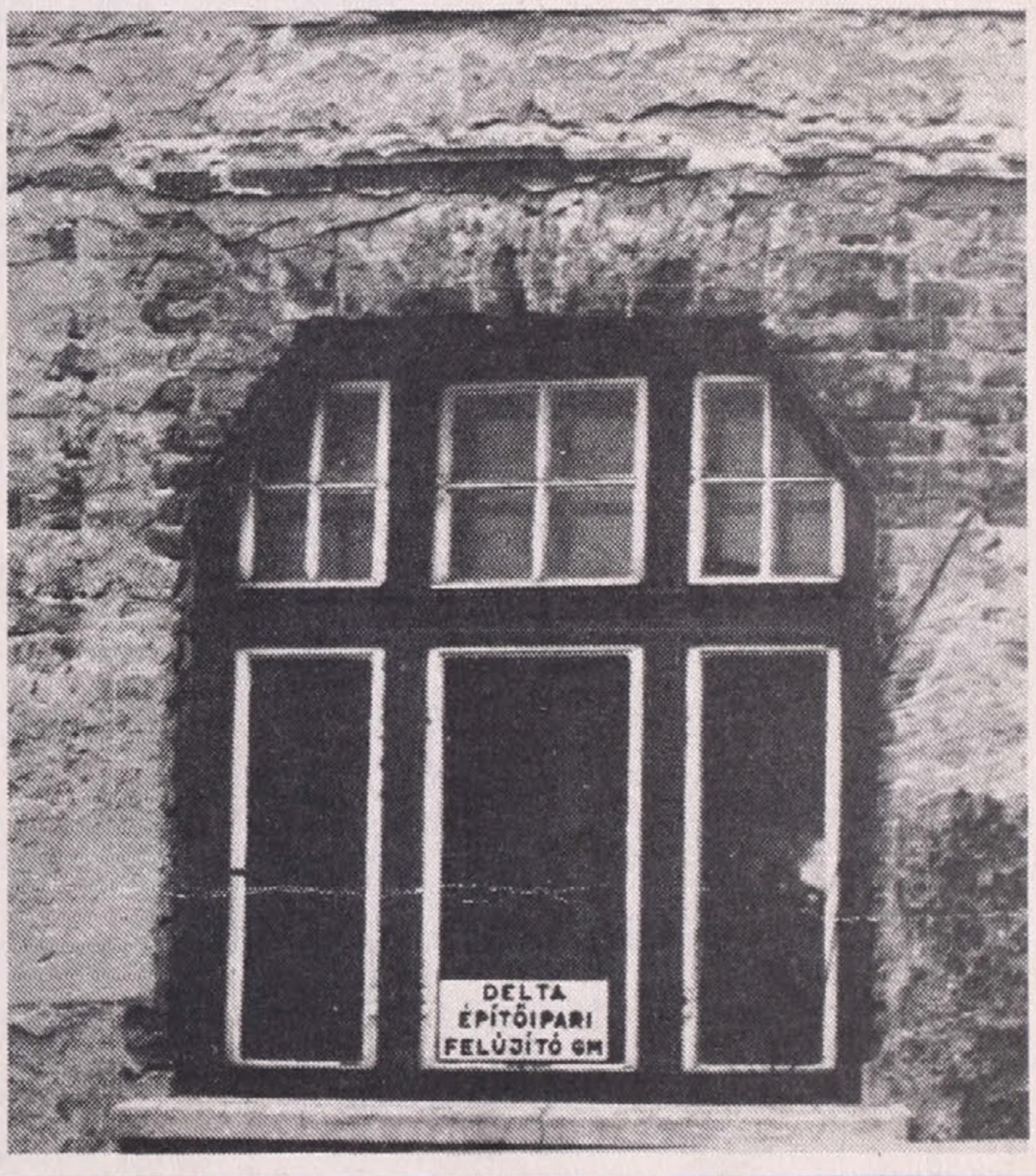

Jó kis önreklám nem rossz!

(Debrecenben fotózta ifj. Szentirmai László, hajdúböszörményi olvasónk)

ÉDES

Mellékelten megküldöm 5 gramm finomított kristálycukor zacskóját. A stanecli hátoldalán egy csodálatos hirdetés található: „. . . kevesebb mint egy forintból kijön egy csésze kávé . . .". Mondjuk tehát, hogy 90 fillérből. Ez nagyon jó, olcsó dolog. Az egész csak akkor sántikál, nem is kicsit, ha meggondoljuk, hogy e zacskó cukrot az I. osztályú Gerbeaud — nemrég még Vörösmarty — cukrászdában kaptam, csekély, mindössze 21 — azaz huszonegy — forintos feketekávém mellé.

Éder Csaba
Budapest XIV.,
Öv u. 193—195/B. 1 1142

MENTSÉG

című rejtvényünk megfejtése:

— Egy ceruzát meg egy darab papírt, mert ilyesmit nem hordok magammal.

200—200 forintot nyert:

Mészáros Lászlóné, Bp. Mérnök u. 32. 1119
Zsibrita János, Szob, Vöröshadsereg u. 17.
Lőrincz Imre, Tapolca, Batthyányi u. 24. 8300

A nyereményeket postán küldjük el.

MAGAS SZINTŰ ELLENŐRZÉS

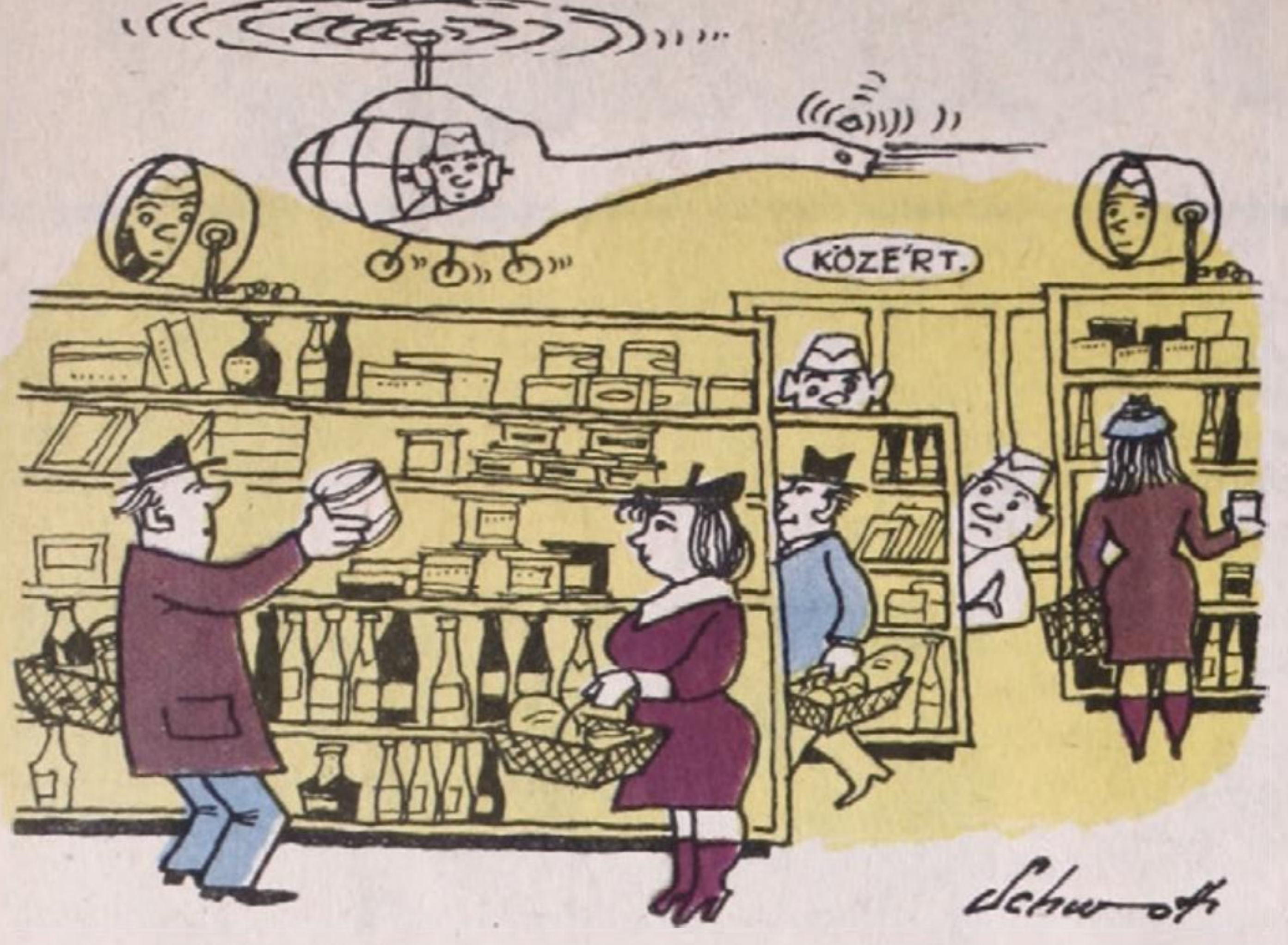

KÖSZÖNÉS-ILLUSZTRÁCIÓ

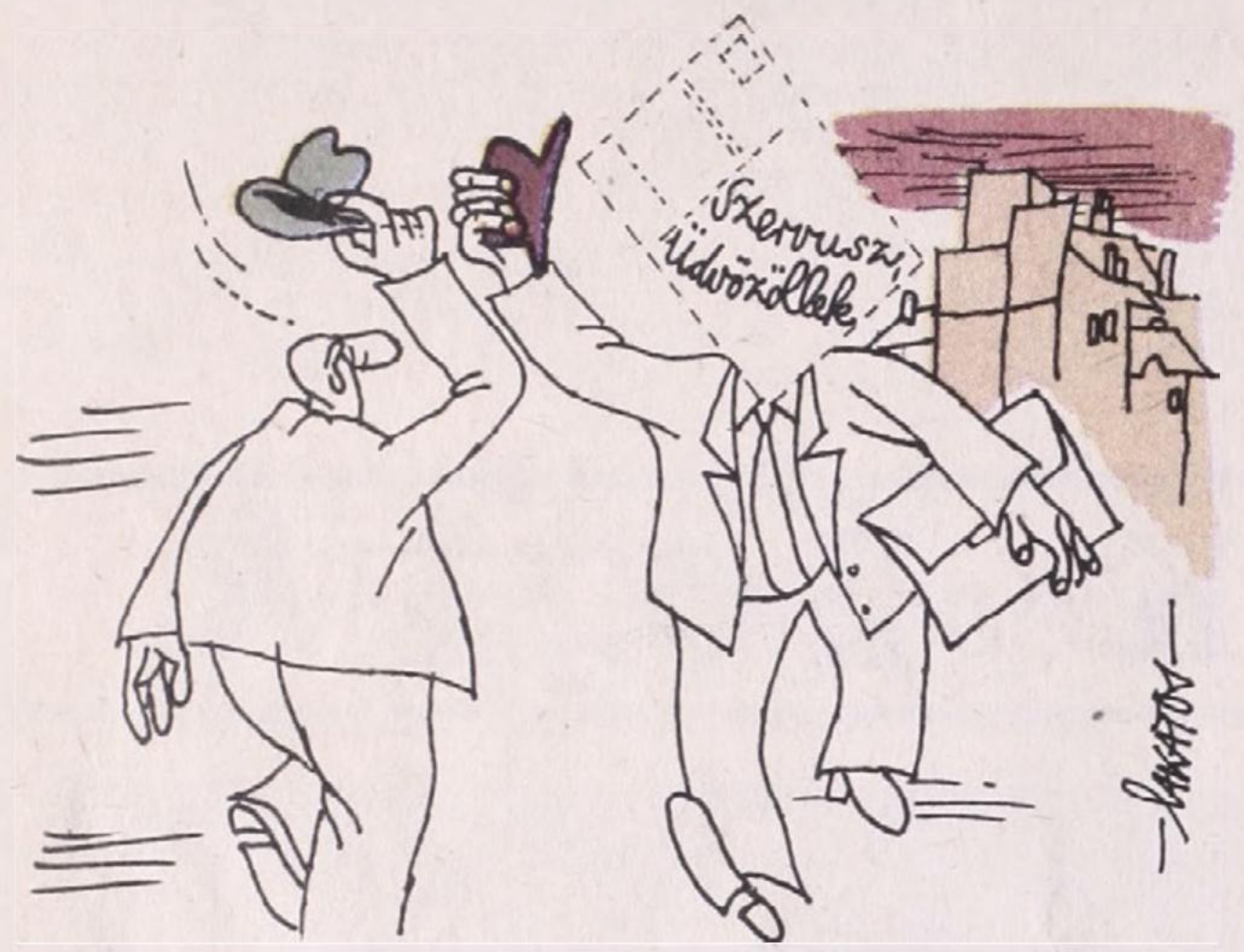
Szervusz,
üdvözöllek,

RÉGI TELEK NYOMÁBAN

— Ilyen kemény télre nemigen emlékszem — mondja memóriájáról híres ifjabb Odavissza bácsi, aki pedig egyidős a századdal. — Azaz volt egyszer vagy többször ekkora hideg, még szomorú gyermekkoromban, de az is lehet, hogy az első háború után, vagy ki tudja. Szóval január járta, esetleg február, ám az sem kizárt, hogy december, szinte biztos, hogy télen történt, ha megtörtént. Azt viszont olvastam egy könyvben, hogy Afrikában egyszer befagyott a Zambezi, s akkor én igen megirigyeltem az ottani bennszülötteket meg a sógoromat, amiért jólmenő agglegény.

— Ekkora zimankóra nem is emlékszem — emlékszik Kihanemén Tivadar, az Egyesült Fércművek kettős könyvelője, akiről egy időben elterjedt, hogy kettős ügynök is egyszemélyben. Ezt persze csak úgy szemenszedték, ám rajta maradt, néha már ő maga is elhitte. — Napoleon! Ő tudna mesélni, ha élne! Az viszont biztos, hogy egyszer nagyon elvertem a feleségemet, mert vásárolt egy irhabundát, pedig csak nulla fok körül kóválygott a higany a hőmérőben. Amikor kérdőre vontam, hogy kinek akarsz tetszeni az én pénzemen, te ilyen-olyan, azt felelte: biztos helyről tudja, lesz majd itt egy cudar tél, 1985-ben vagy 85-ben, s igazán nem kívánhatom, hogy váratlanul érje. Néhány év múlva aztán lelépett egy hóemberrel. A bundát magával vitte, azóta egyszer láttam a bizományiban, de ki vesz irhát júliusban?

— Ekkora cidri? Nem, nem emlékszem — néz le rám a magasból Julcsi, elitgimnáziumi tanuló, szabadidejében tinédzser. — Az Éva néni mesélte az iskolában, hogy volt itt egyszer egy nagy tél, és akkor mindenki lódenkabátot meg svájcisapkát hordott, mert olyan hideg volt, és jött egy lovastengerész, valami... elfelejtettem, de az lehet, hogy előbb volt vagy később. Egyébként elég ciki, mert ilyenkor megfagy a rágó és nem fűtik a buszokat.

— Micsoda marhaság! Emlékszem, hogyne emlékeznék — ráncolja az idegeit Elsőszülött Egyke Eroica, átlagosan fejlett kéthetes. — Tíz napja volt ilyen hideg, pontosan tíz napja...

Münz András

FÓLIASÁTOR

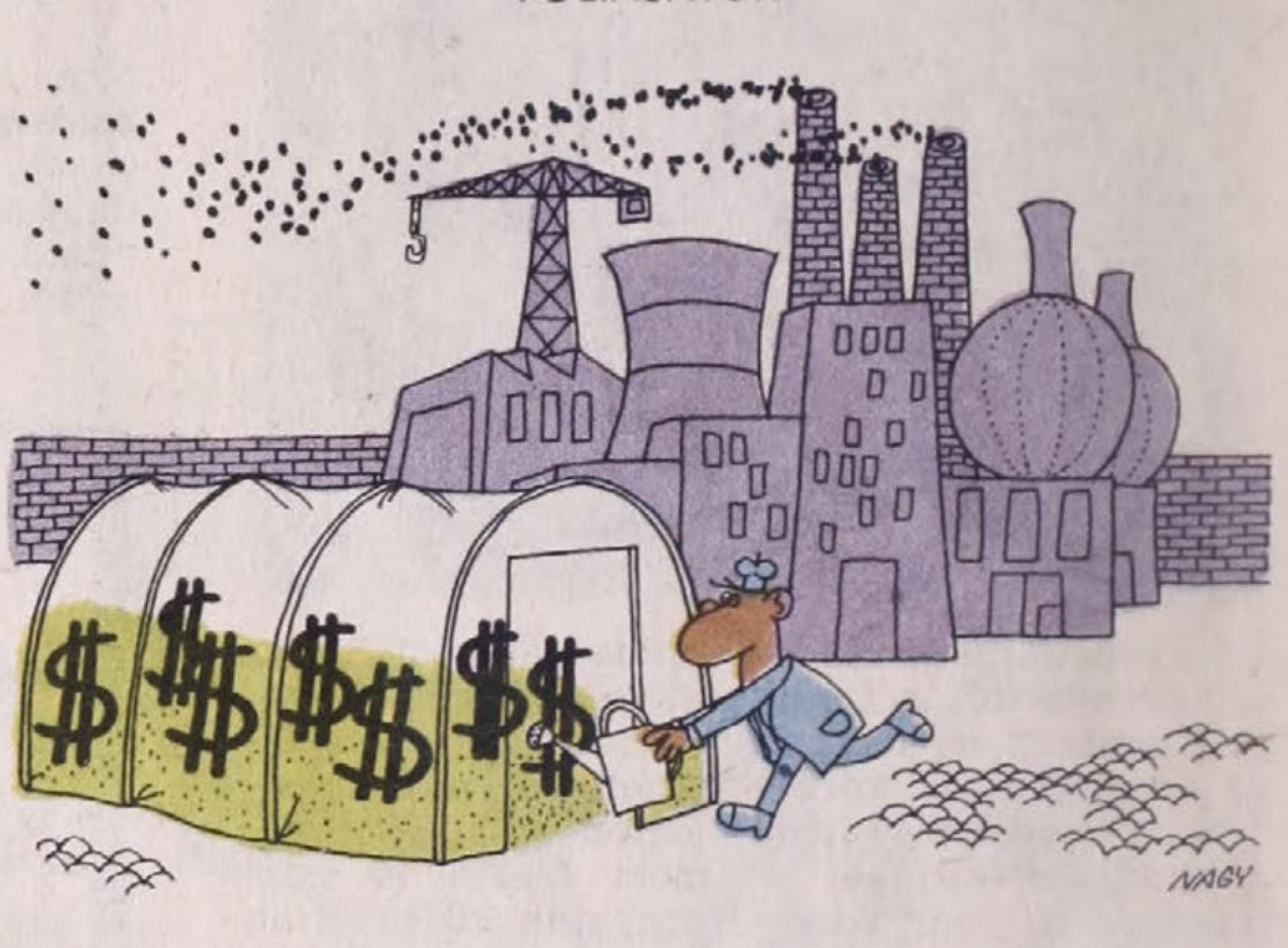

ÁLMATLANSÁG

Az író elmegy az orvoshoz és panaszkodik: – Doktor úr. Amikor éjszakáig írok, még reggelig sem tudok elaludni. Mit tanácsol!

Az orvos ötletét, azaz tanácsát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb január 28-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

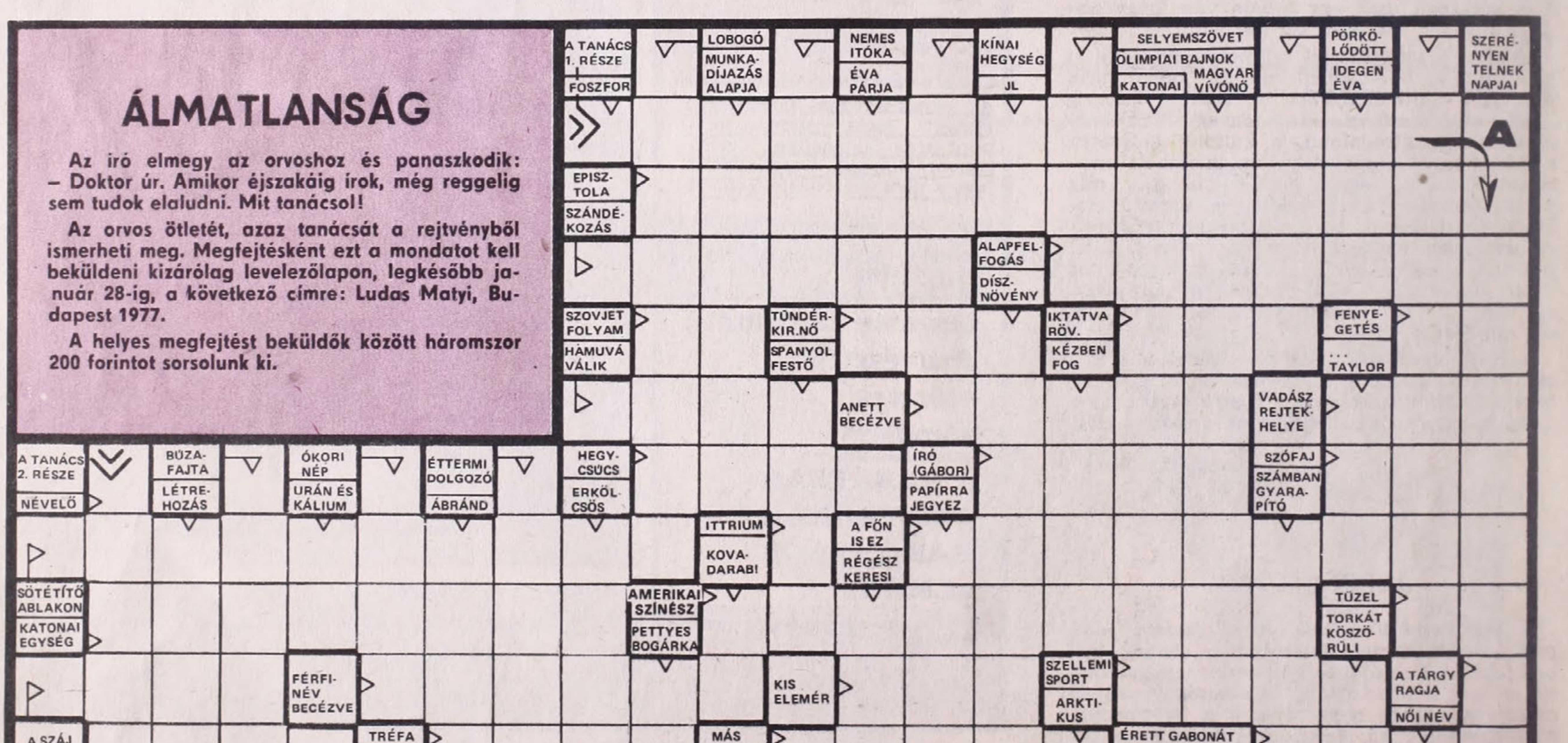
A TANÁCS 1. RÉSZE
FOSZFOR
LOBOGÓ
MUNKADÍJAZÁS ALAPJA
NEMES ITÓKA
ÉVA PÁRJA
KÍNAI HEGYSÉG
JL
SELYEMSZÖVET
OLIMPIAI BAJNOK
KATONAI
MAGYAR VÍVÓNŐ
PÖRKÖLŐDÖTT
IDEGEN ÉVA
SZERÉNYEN TELNEK NAPJAI
A
EPISZTOLA
SZÁNDÉKOZÁS
ALAPFELFOGÁS
DÍSZNÖVÉNY
SZOVJET FOLYAM
HAMUVÁ VÁLIK
TÜNDÉRKIR.NŐ
SPANYOL FESTŐ
IKTATVA RÖV.
KÉZBEN FOG
FENYEGETÉS
... TAYLOR
ANETT BECÉZVE
VADÁSZ REJTEKHELYE
ÍRÓ (GÁBOR)
PAPÍRRA JEGYEZ
SZÓFAJ
SZÁMBAN GYARAPÍTÓ
A TANÁCS 2. RÉSZE
NÉVELŐ
BÚZAFAJTA
LÉTREHOZÁS
ÓKORI NÉP
URÁN ÉS KÁLIUM
ÉTTERMI DOLGOZÓ
ÁBRÁND
HEGYCSÚCS
ERKÖLCSÖS
ITTRIUM
KOVADARAB!
A FŐN IS EZ
RÉGÉSZ KERESI
SÖTÉTÍTŐ ABLAKON
KATONAI EGYSÉG
AMERIKAI SZÍNÉSZ
PETTYES BOGÁRKA
TÜZEL
TORKÁT KÖSZÖRÜLI
FÉRFINÉV BECÉZVE
KIS ELEMÉR
SZELLEMI SPORT
ARKTIKUS
A TÁRGY RAGJA
NŐI NÉV
A SZÁJ SZÉLE
GONDOZ
TRÉFA
OLASZ UTAZÁSI IRODA
MÁS NÉVEN
ANGOL ÍRÓ
ÉRETT GABONÁT LEVÁG
HÁLÓT SZÖVŐ ÁLLAT
A LANT KÖZEPE!
LÓBÍZTATÁS
NÖSTÉNY SZARVAS
HÁTSÓ-
ERBIUM
FÉRFI FEHÉRNEMŰ
SZÜLŐI ÁLLAPOT
ÁLLAT HÍMJE
PEREC JELZŐJE
LEMÁSOL
IGEKÉPZŐ
AFRIKAI ANTILOP
INDULATSZÓ
ELEGYENGET
ISTÁLLÓ
TÖRTÉNETÍRÓ
MEGYEI TANÁCS
FORRASZTÓFÉM
VOLT
TÖLGYFA TERMÉSE
AMPER
SPORTFOGADÁS
VEZETŐ
Á
RUHAAKASZTÓ

IMPORT HUMOR

OLLÓZÁS
A NEUE ILLUSTRIERTE
REVUE-BŐL

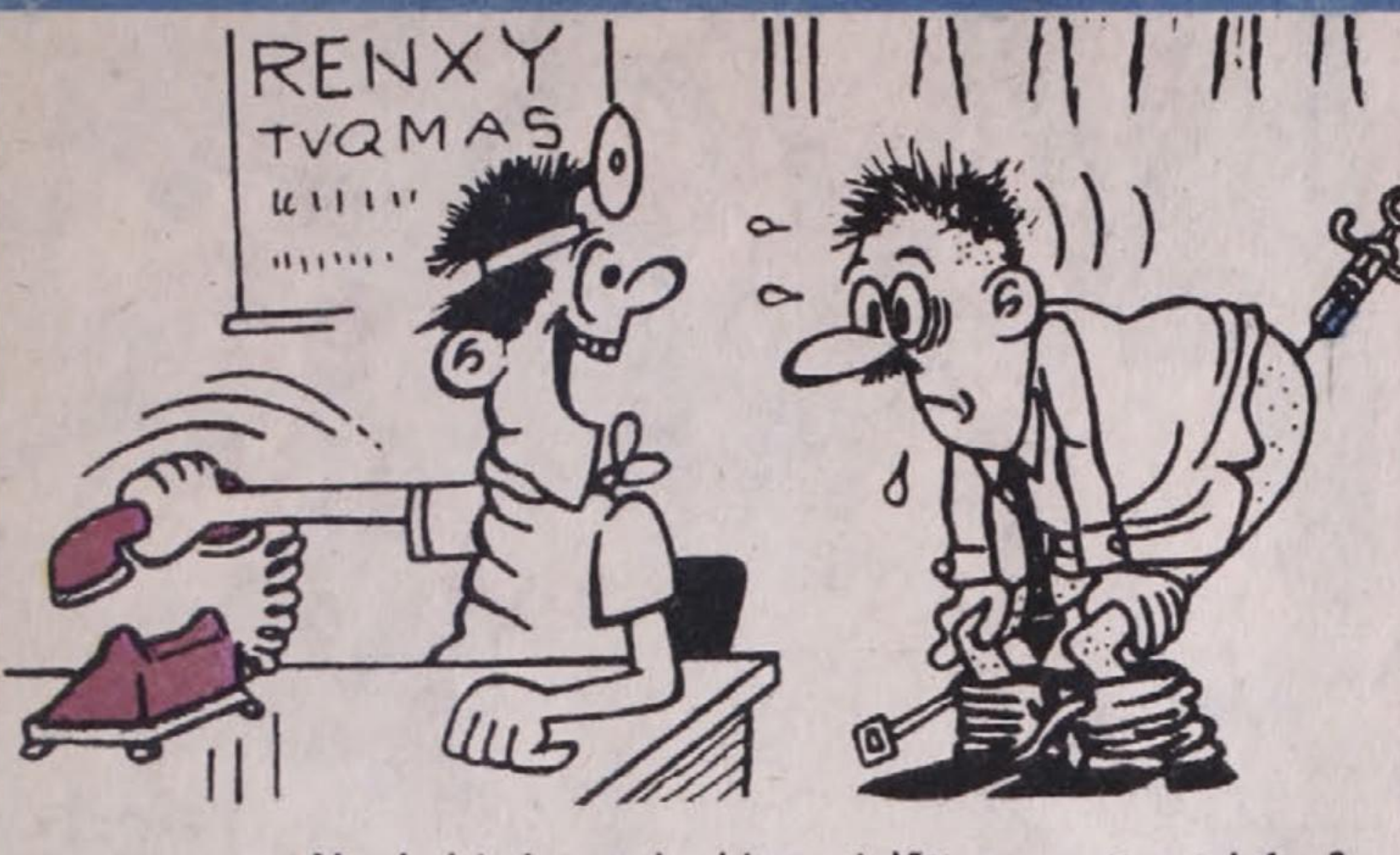

– Na, hol is hagytuk abba, mielőtt csengett a telefon?

AZ ÚR A POKOLBAN IS ÚR

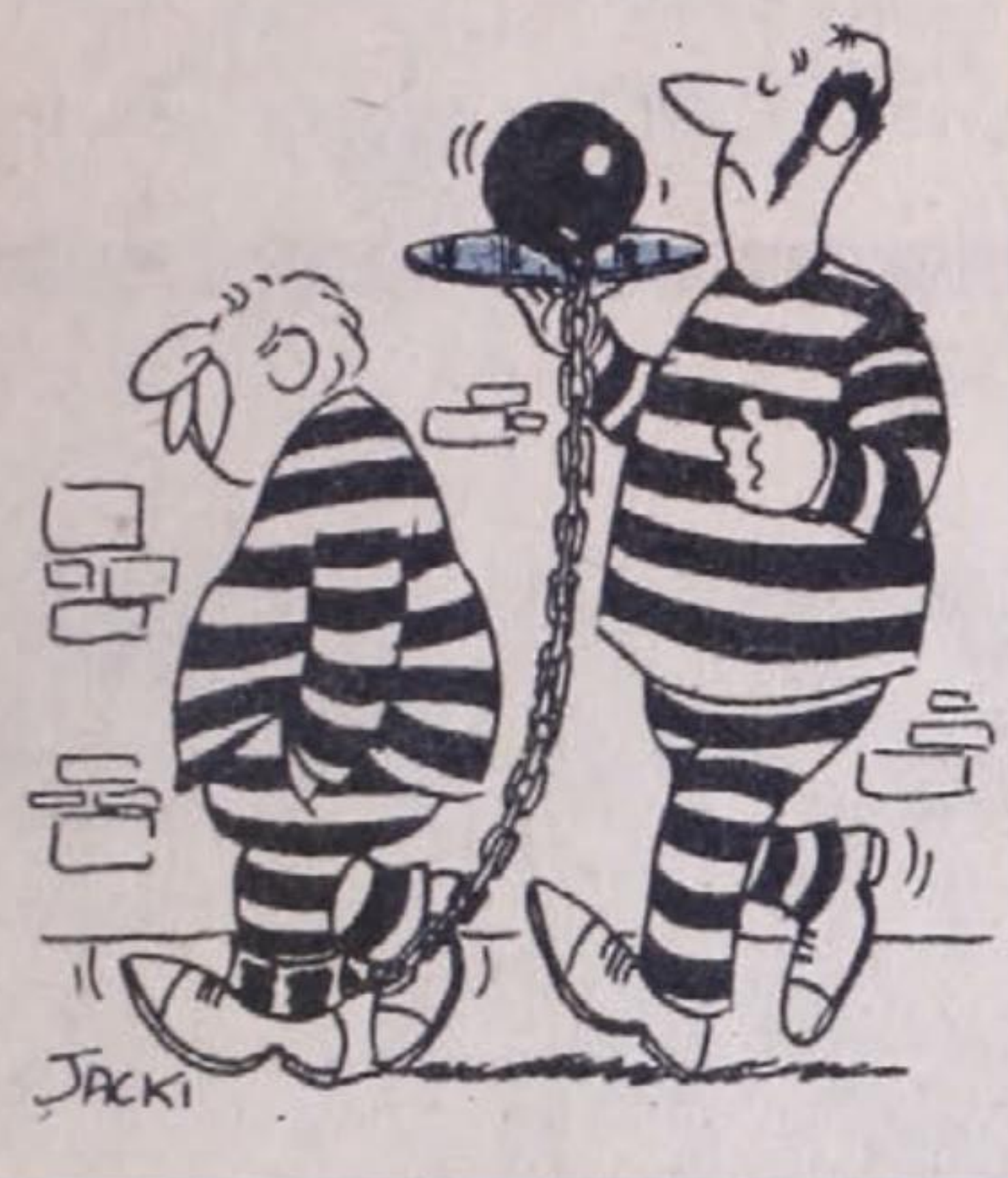

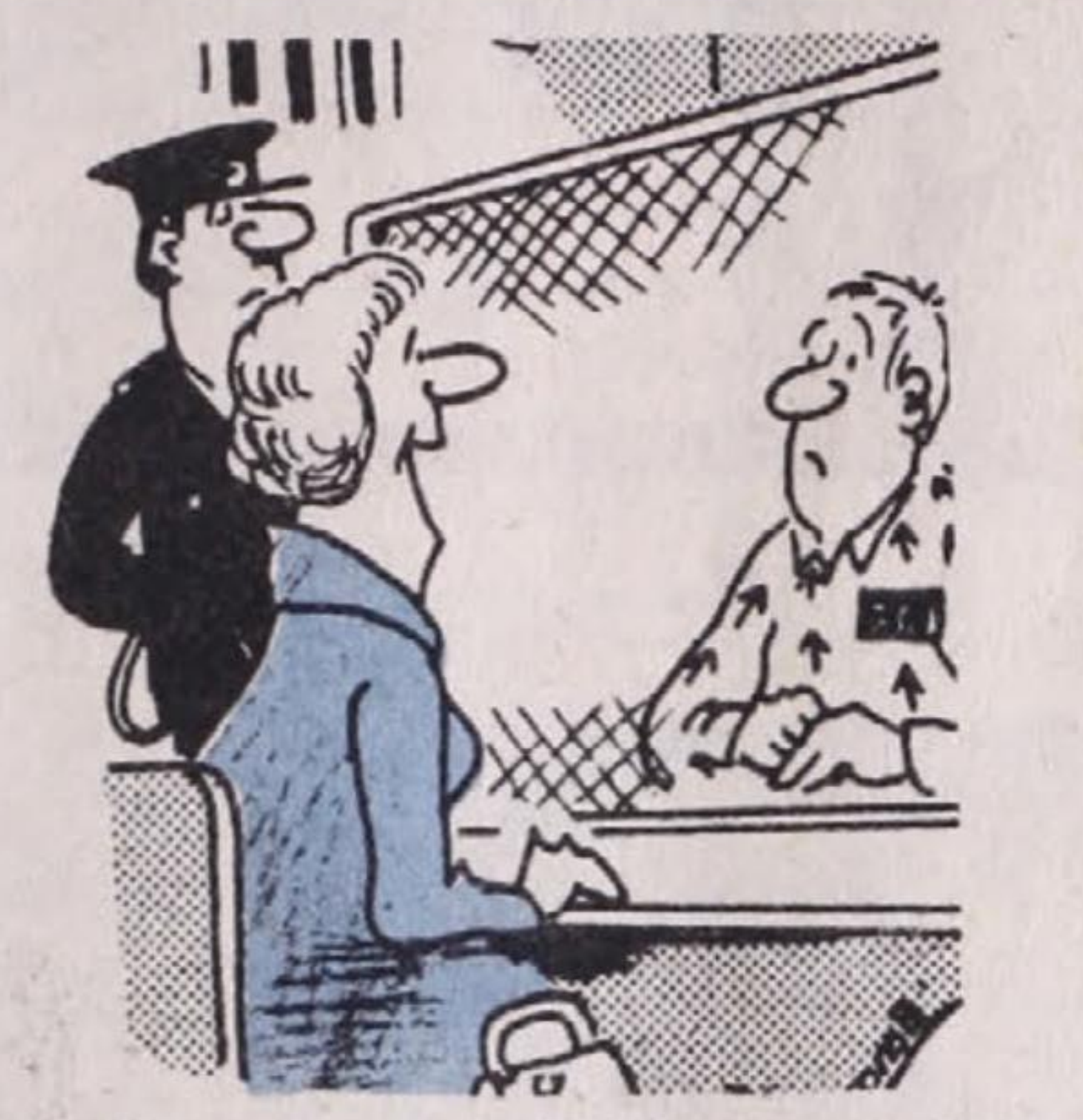

– Semmi gond, Willi, az alatt a tíz év alatt én mindent felveszek neked videóra!

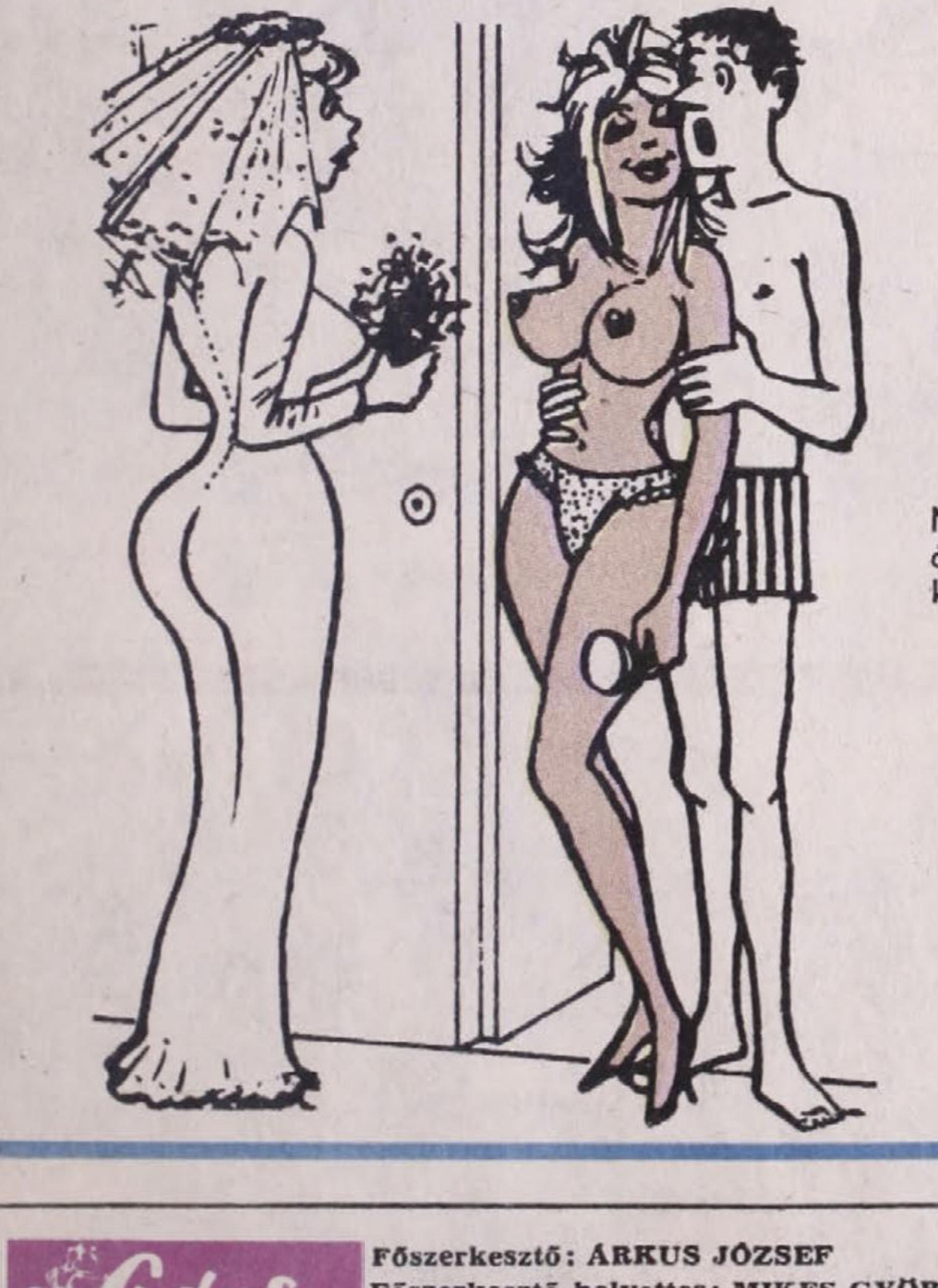

– Mit izgulsz? Még van egy fél óra az esküvőnkig!

TRIBÜN

Fegyelmi tárgyalás. A bizottság elnöke a sértett játékvezetőhöz:

— Tehát ön szerint a csatár a második félidő 36. percében azt kiáltotta, hogy „Maga hülye!”. Igaz ez?

— Természetesen.

— Akkor meg mit akar?

●

Andre Dawson, a Montreal Expos játékosa makacs térdsérüléssel kínlódik.

— Tavaly úgy fájt, hogy alig vártam a bajnokság befejezését.

— És az idén?

— Az idén úgy fáj, hogy mindig azt kívánom, bárcsak el sem kezdődött volna.

●

Phil Niekro már 45 éves és még mindig az Atlanta Braves legjobb dobója. Megkérdezték: meddig akarja még csinálni?

— Fogalmam sincs. Az én koromban már feledékeny az ember. Örökké kimegy a fejemből, hogy tulajdonképpen miért is kéne visszavonulnom.

●

Az amerikai rögbicsapat leigazolt egy százharminc kilós kolosszust. Az együttes kapitánya iskolatársa volt a jövevénynek, és már akkor szívből utálta. Az igazolás híre sem töltötte el boldogsággal.

— Miért pont Guitryt kellett megszerezni? — kiáltotta. — Már kifogytunk az emberi lényekből?

●

A New York-i baseballcsapat rossz szériát fogott ki.

— Mondja — kapta galléron Yogi Berrát, a csapat menedzserét egy szurkoló —, mi van magukkal?

— Maga az ötvenharmadik ma, aki ezt kérdi — sóhajtott a főnök. — És én egyiküknek sem tudtam válaszolni.

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két testi-lelki jóbarát felvillanyozott állapotban, karöltve támolyog éjszakának idején hazafelé.

Hirtelen az egyik megáll:

— A ba... ba... barátom vagy?

— Per... persze, hogy ba... barátod vagyok!

— Nos, akkor vigyázz jobban a feleségedre, mert megcsal mindkettőnket!

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

A KÖNYVFUTÁR ELVISZI A KÖNYVET AZ ÖN OTTHONÁBA

... pld. AKTALBUM Corvina	140 Ft
... pld. René Berger: A FESTÉSZET FELFEDEZÉSE 1—2. kötet Gondolat	150 Ft
... pld. Buzinkay Géza: BORSSZEM JANKÓ ÉS A TÖBBIEK. Corvina	118 Ft
... pld. Dercsényi Dezső—Zádor Anna: KIS MAGYAR MŰVÉSZETTÖRTÉNET Képzőművészeti	93 Ft
... pld. A. Fol—I. Marazov: THRÁKIA ÉS A THRÁKOK Gondolat	145 Ft
... pld. E. H. Gombrich: A MŰVÉSZET TÖRTÉNETE. Gondolat	198 Ft
... pld. Juan Gyenes: BARÁTOM, PICASSO Közgazdasági és Jogi Kiadó	80 Ft
... pld. Kunt Ernő: TEMETŐK NÉPMŰVÉSZETE Corvina	58 Ft
... pld. MŰVÉSZET DIÓHÉJBAN, 50 REMEKMŰ ALAPJÁN Corvina	120 Ft
... pld. AZ OROSZ MŰVÉSZET TÖRTÉNETE. Corvina	136 Ft
... pld. René Passeron: A SZÜRREALIZMUS ENCIKLOPÉDIÁJA Corvina	170 Ft
... pld. Nikolaus Pevsner: AZ EURÓPAI ÉPÍTÉSZET KEZDETEI. Corvina	90 Ft
... pld. Végvári Lajos: TUDOD-E, MI A MŰVÉSZET? Képzőművészeti	65 Ft
... pld. Zolnay Vilmos: A MŰVÉSZETEK EREDETE Magvető	81 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán, utánvéttel szállítunk, a portóköltséget felszámítjuk. Részletfizetésnél — 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi — törlesztési lehetőséget adunk, az 5%-os kezelési költséget és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezésük sorrendjében teljesítjük.

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT KÖNYVFUTÁR
könyvküldő szolgálat
Budapest, Postafiók: 502. 1397

A megrendelő neve: ....

Pontos címe irányítószámmal: ....

Munkahelye: ....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....

Személyi száma: ....

Születési helye: ....

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZÁTIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-04
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—8611

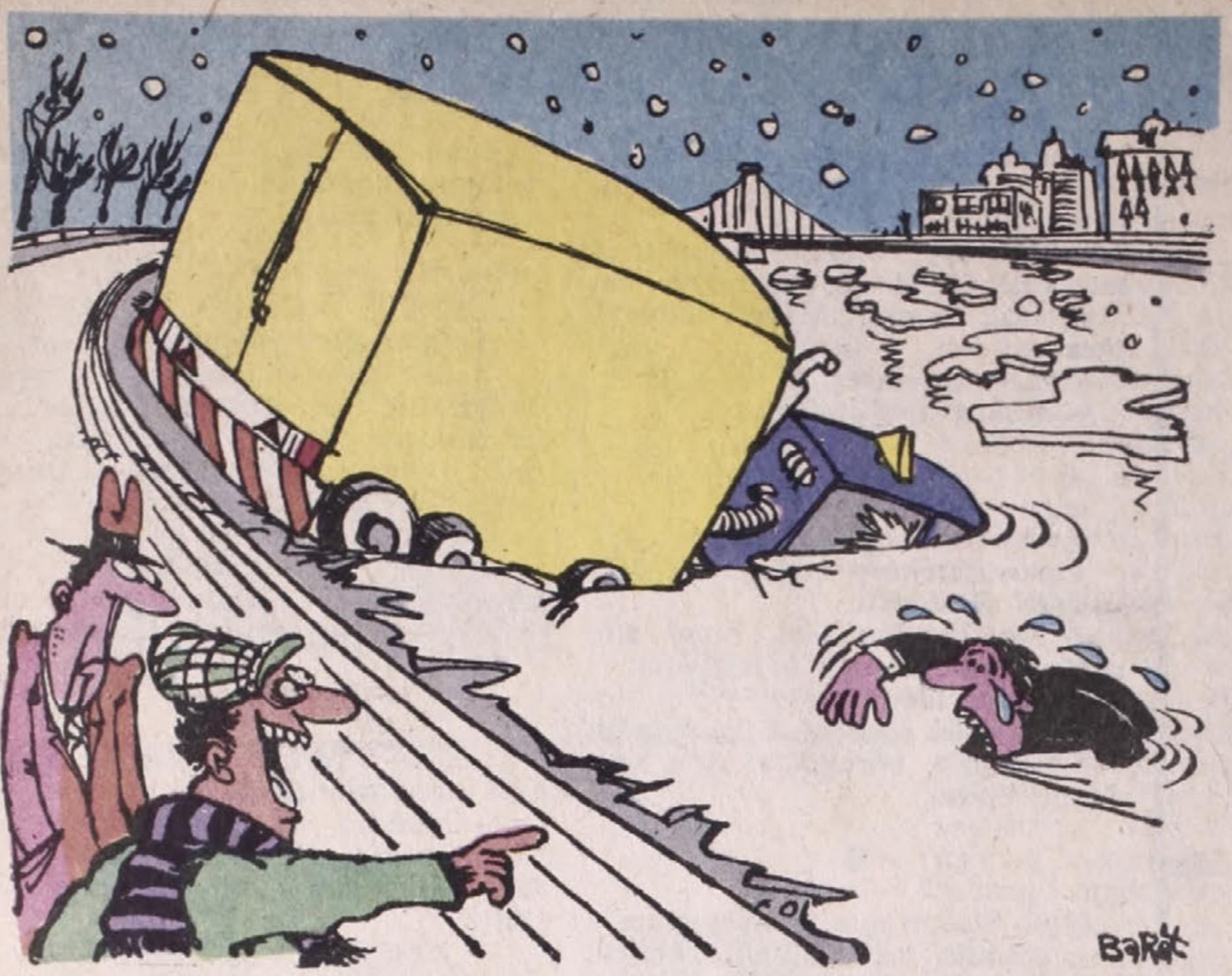

– Nézze, még egy Schirilla!

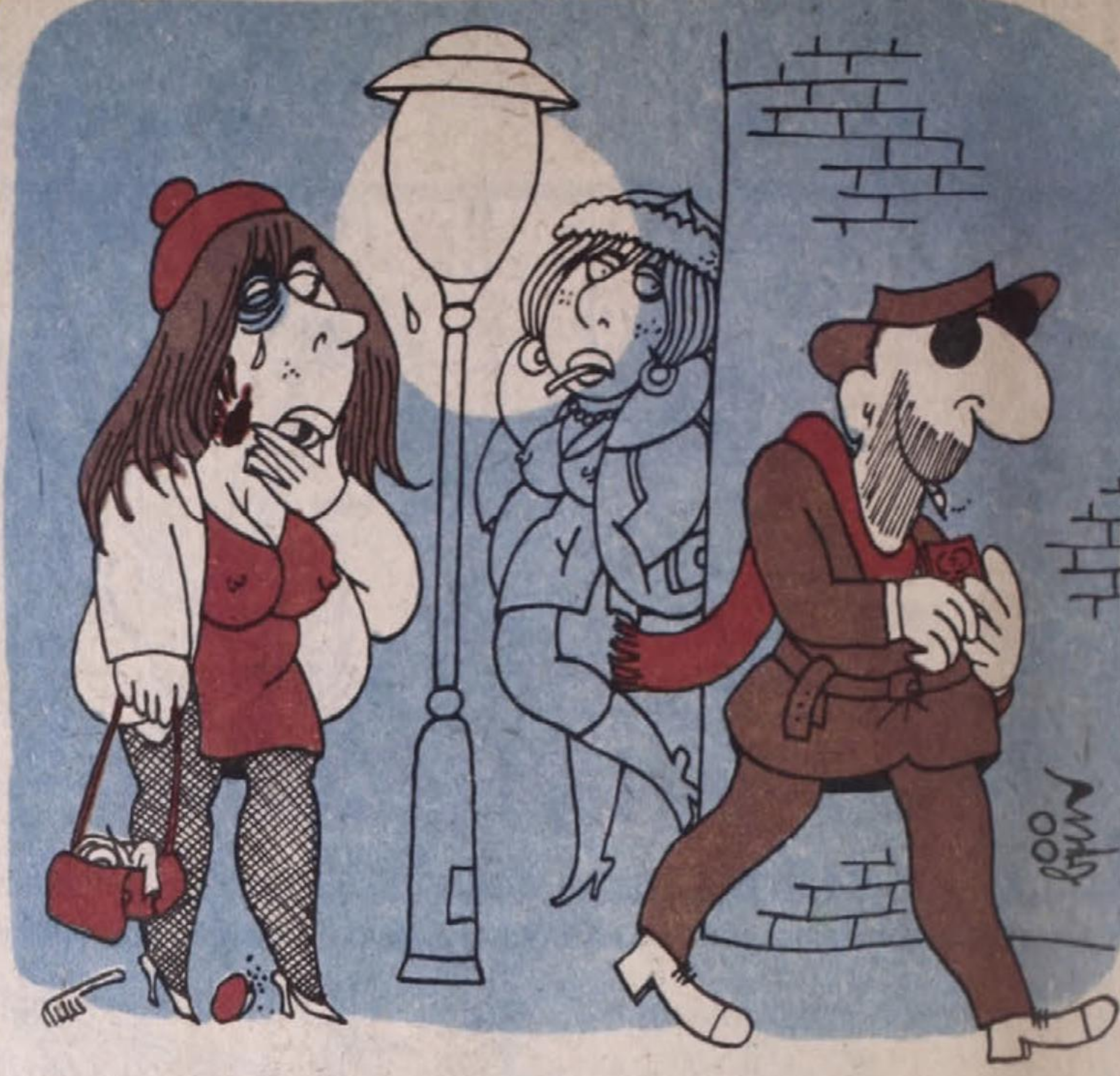

– Te szívtelen gazember! Egyetlen fillért sem hagytál innovációs alapra!

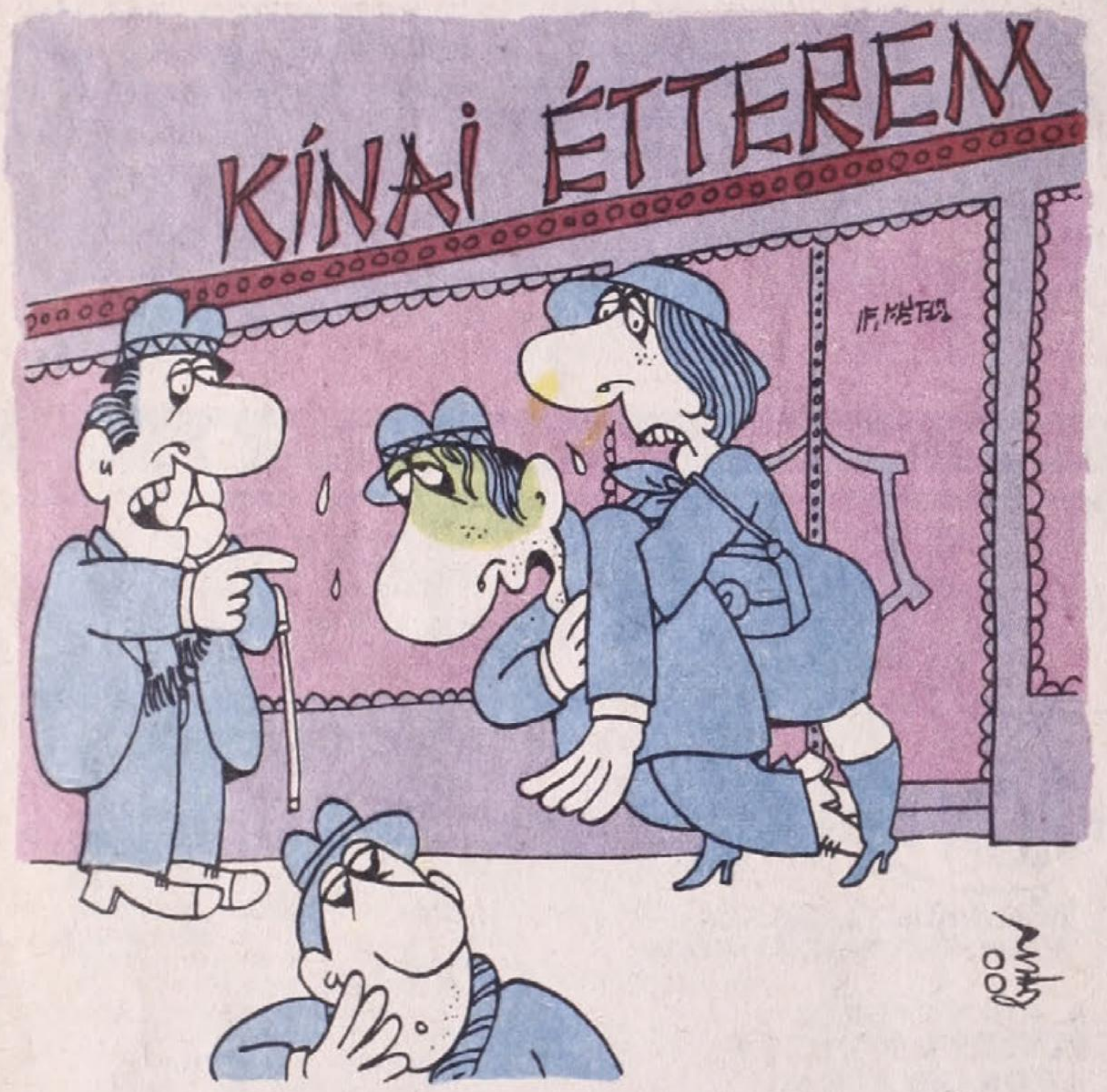
KÍNAI ÉTTEREM

– Nem a kígyósalátától lett rosszul szegény uram, hanem a számlától . . .

STÍLSZERŰEN

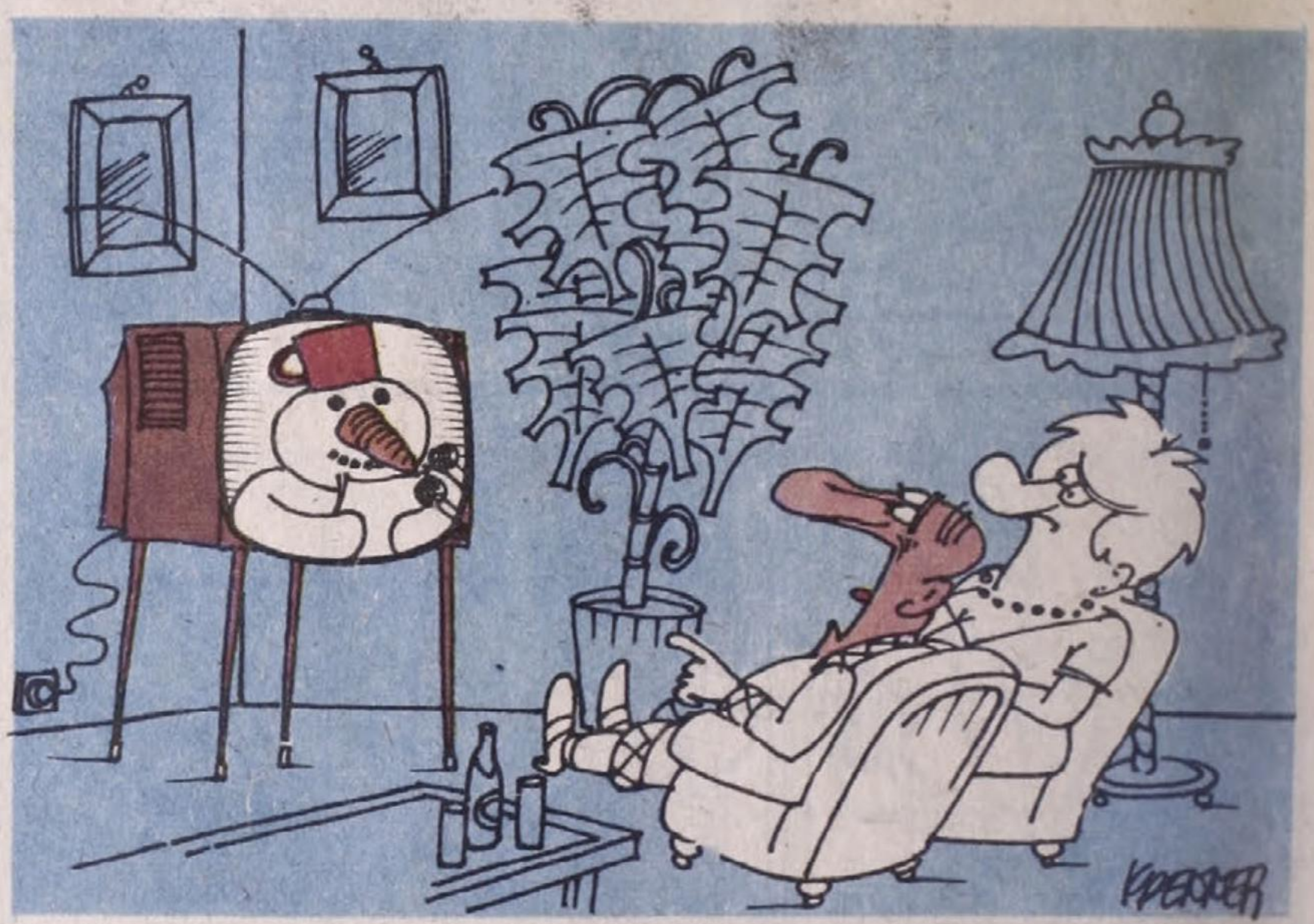

– Úgy látszik, megint újabb hideghullám érkezik!

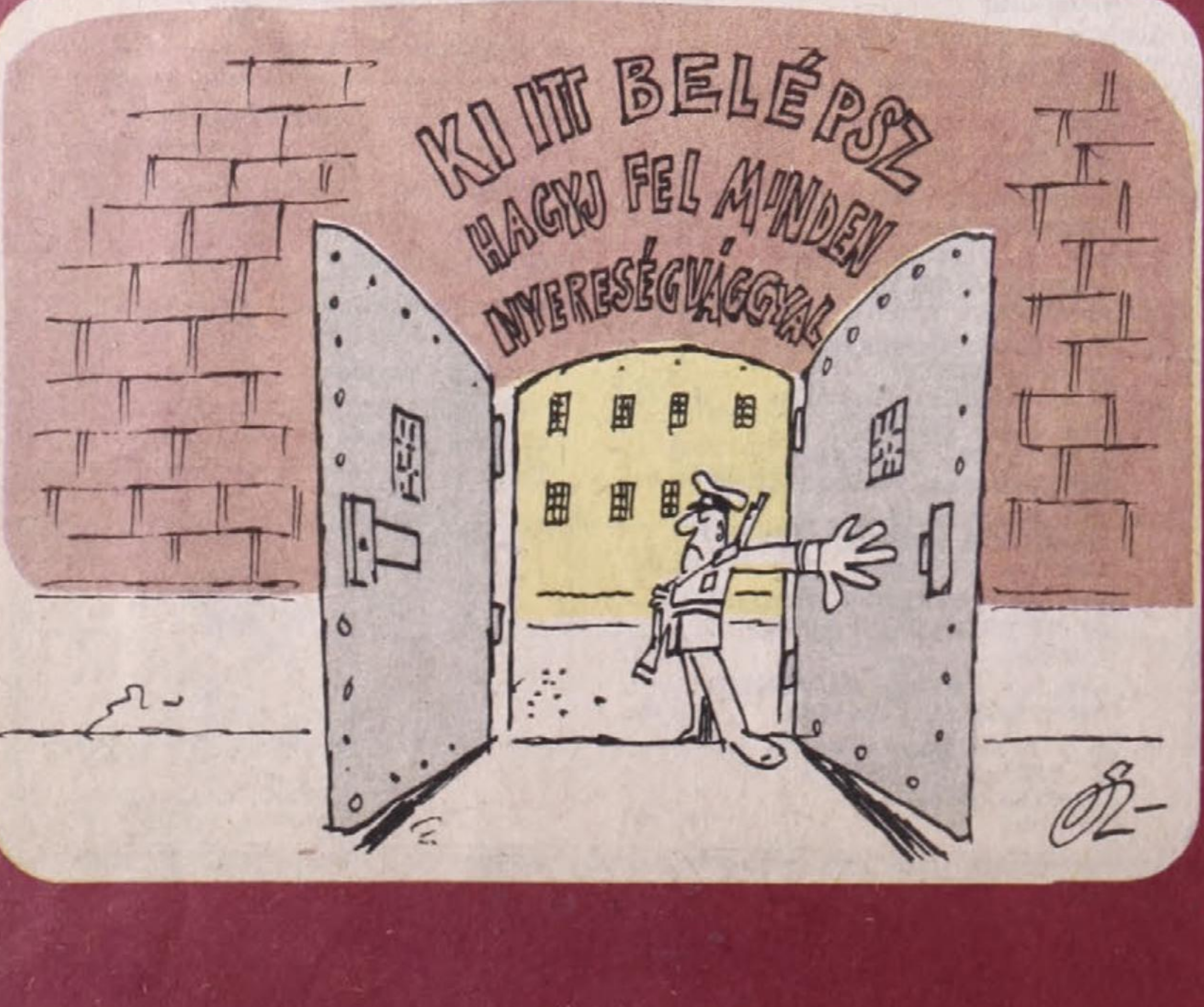
KI ITT BELÉPSZ
HAGYJ FEL MINDEN
NYERESÉGVÁGGYAL

GENERÁCIÓK

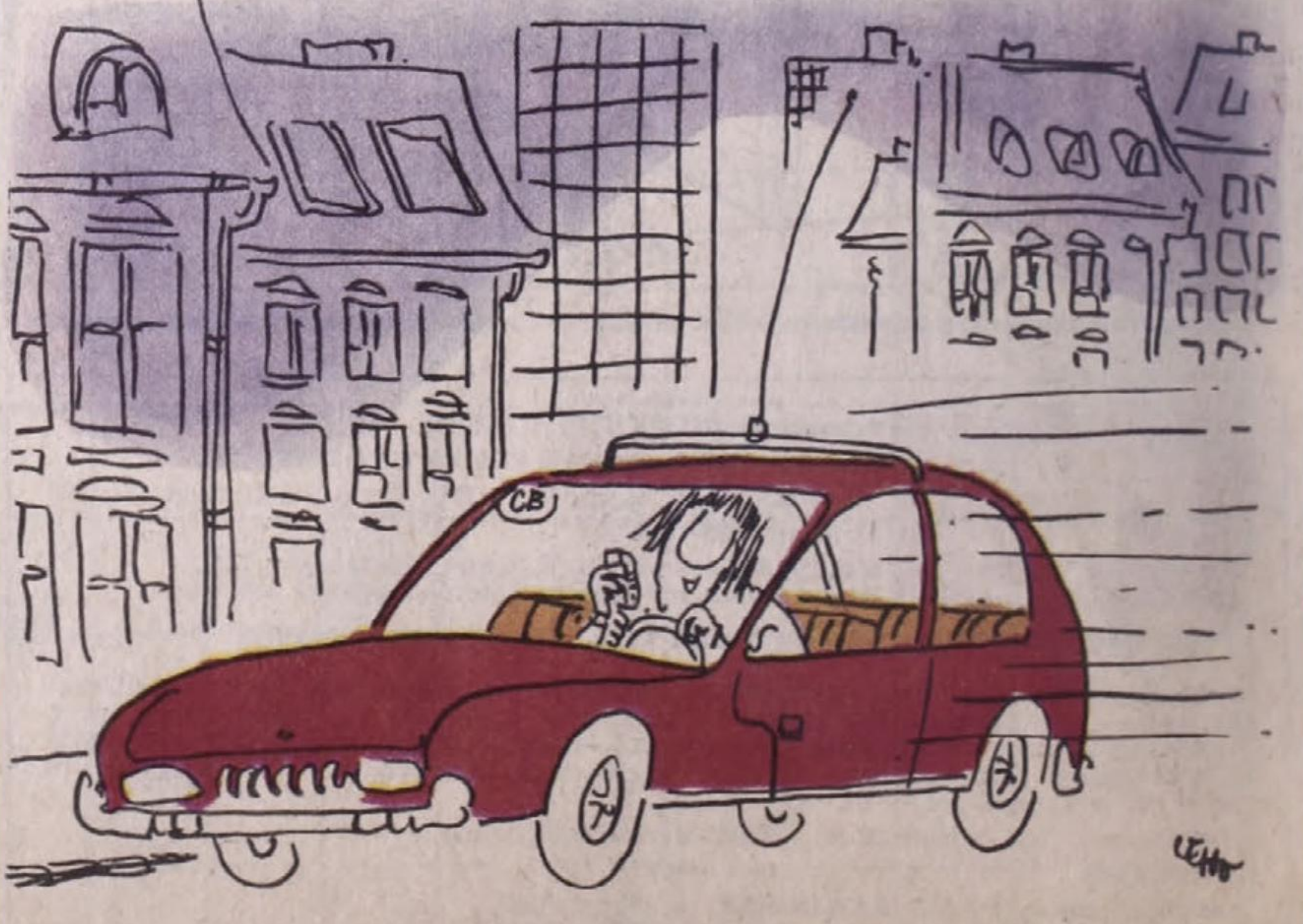

– Hányas vagy? 28-as?